

Jucată pentru întâia oară pe scena Teatrului Național din București în ziua de 9 Noembrie 1910.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2016

Editura online a Universității București pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN

SHAKESPEARE LIVES IN 2016

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

William Shakespeare

King Lear

Regele Lear

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Margărita Miller-Verghi, 1911

Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Editura online a Universității București pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN

SHAKESPEARE LIVES IN 2016

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

Press Release

Monday 4 April 2016

Shakespeare's Plays in Romanian, 1840-1920

Parallel Texts

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu.

In April 2016, *Contemporary Literature Press* will publish as Parallel Texts over 30 volumes of plays by William Shakespeare. Every play will appear in more than one Romanian version. The translations sometimes use older spellings, and even older typographic characters. This confers

Editura *Contemporary Literature Press* publică, sub formă de texte paralele, peste 30 de volume cuprinzând piese de teatru de William Shakespeare, fiecare dintre ele în mai multe versiuni, toate traduse într-o limbă românească pe care pe vremuri o scriam altfel, uneori chiar cu alte caractere tipografice, şi care dă textelor lui Shakespeare o culoare specială, dispărută în zilele

special Romanian local colour to Shakespeare's plays: it is a reminder of an old poetic quality that Romanian possessed in the early 19th century, and which we have lost since then.

We will publish these translations "in instalments". Our volumes are meant to support the British Council project "Shakespeare lives in 2016!" The series published by us will continue for quite a while.

Last but not least, let us remember that, four hundred years ago, Shakespeare died almost at the same time as Cervantes. The only playwright of our world and the only novelist of our world shared the same historical age.

noastre, când exprimarea este prozaică, lipsită de poezie.

Având în vedere că numărul volumelor este mare, le vom publica „în rate", ca să folosim o expresie care dovedeşte limpede cât de lipsită de poezie este vorbirea de astăzi.

Această publicare este legată de aniversarea a celor 400 de ani care au trecut de când l-am avut pe Shakespeare printre noi. *Contemporary Literature Press* sprijină în acest fel celebrarea dramaturgului de către British Council sub deviza „Shakespeare Lives in 2016!" Seria de traduceri vechi ale pieselor lui la editura noastră va continua.

Last but not least, să nu uităm că Shakespeare a murit aproape la aceeaşi dată cu Cervantes. Singurul dramaturg al lumii şi singurul romancier al lumii au trăit şi au murit în acelaşi timp.

C. George Sandulescu and Lidia Vianu

Jucată pentru întâia oară pe scena Teatrului Naţional din Bucureşti în ziua de 9 Noembrie 1910.

William Shakespeare

King Lear

Regele Lear

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Margărita Miller-Verghi, 1911

Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016
Editura online a Universităţii Bucureşti pentru studiul limbii engleze prin literatură

BRITISH COUNCIL GREAT BRITAIN
SHAKESPEARE LIVES IN 2016
Literature is news that stays news.
Ezra Pound

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
The online Publishing House of the University of Bucharest
http://editura.mttlc.ro
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură
Lidia Vianu
Director
C. George Sandulescu
Executive Advisor
UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI
BRITISH COUNCIL
Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

ISBN 978-606-760-056-8

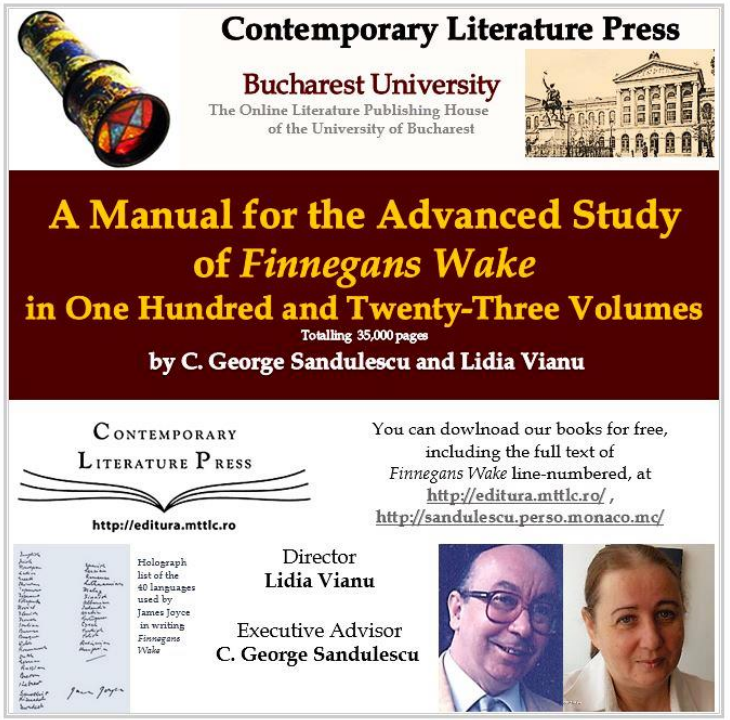
© The University of Bucharest

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Ana-Maria Țone
Proofreading: Teodor Duțu, Andrei Tănase, Ana-Maria Țone
Typing: Ana-Maria Țone
IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu
PR Manager: Violeta Baroană
Header Design: Elena Ghercă

Acknowledgements

William Shakespeare: *Regele Lear*. Traducere în limba română de Margărita Miller-Verghi, Biblioteca Teatrului Național, Editată de Institutul de Arte Grafice şi Editură „Minerva", Bucureşti, 1911.

William Shakespeare

King Lear

Regele Lear

Parallel Texts

Translated into Romanian by
Margărita Miller-Verghi, 1911

Edited by
C. George Sandulescu
and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

1

Lear, King of Britain.	LEAR, regale Britaniei.
King of France.	REGELE FRANȚEI.
Duke of Burgundy.	DUCELE DE BURGUNDIA.
Duke of Cornwall.	DUCELE DE CORNWALL.
Duke of Albany.	DUCELE DE ALBANY.
Earl of Kent.	CONTELE DE KENT.
Earl of Gloucester.	CONTE DE GLOSTER.
Edgar, son of Gloucester.	EDMUND, fiul bastard al lui Gloster.
Edmund, bastard son to Gloucester.	EDGAR, fiul lui Gloster.
Curan, a courtier.	CORAN, un curtean.
Old Man, tenant to Gloucester.	UN BĂTRÂN, țăran de pe moșia lui Gloster.
Doctor.	DOCTORUL.
Lear's Fool.	BUFONUL.
Oswald, steward to Goneril.	OSWALD, intendent la Goneril.
A Captain under Edmund's command.	UN CĂPITAN, în suita lui Edmund.
Gentlemen.	UN CAVALER, în suita Cordeliei.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

A Herald.	UN CRAINIC.
Servants to Cornwall.	SERVITORI AI DUCELUI DE CORNWALL.
Goneril, daughter to Lear.	GONERIL.
Regan, daughter to Lear.	REGAN, fiica lui Lear.
Cordelia, daughter to Lear.	CORDELIA, fiica lui Lear.
Knights attending on Lear, Officers,	CAVALERI DIN SUITA LUI LEAR,
Messengers, Soldiers, Attendants.	SLUJITORI, SOLDAȚI, SERVITORI etc. ...
SCENE:—Britain.	Scena se petrece în Marea Britanie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

ACT I

SCENE I.

King Lear's Palace.

Enter KENT, GLOUCESTER, and EDMUND. KENT and GLOUCESTER converse. EDMUND stands back.

KENT: I thought the King had more affected the Duke of Albany than Cornwall.

GLOU.: It did always seem so to us; but now, in the division of the kingdom, it appears not which of the Dukes he values most, for equalities are so weigh'd that curiosity in neither can make choice of either's moiety.

KENT: Is not this your son, my lord?

GLOU.: His breeding, sir, hath been at my charge. I have so

ACTUL I

SCENA I.

Palatul Regelui Lear.

Intră KENT, GLOSTER şi EDMUND.

KENT:—Aş fi crezut că Regele părtineşte pe Ducele de Albany mai degrabă decât pe Cornwall.

GLOSTER:—Aşa mi s-a părut întotdeauna. Dar acum, la împărţeala regatului, nu se dovedeste pe care dintre duci îl preţuieşte mai mult; căci împărţirea e astfel chibzuită încât cea mai amănunţită cercetare n-ar şti pe care din porţiile lor s-o aleagă.

KENT: Tânărul nu e un fiu al Domniei-Tale?

GLOSTER: Creşterea lui, stăpâne, a fost pe cheltuiala mea. De

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

often blush'd to acknowledge him that now I am braz'd to't.
KENT: I cannot conceive you.
GLOU.: Sir, this young fellow's mother could; whereupon she grew round-womb'd, and had indeed, sir, a son for her cradle ere she had a husband for her bed. Do you smell a fault?
KENT: I cannot wish the fault undone, the issue of it being so proper.
GLOU.: But I have, sir, a son by order of law, some year elder than this, who yet is no dearer in my account. Though this knave came something saucily into the world before he was sent for, yet was his mother fair, there was good sport at his making, and the whoreson must be acknowledged.—Do you know this noble gentleman, Edmund?
EDM. *[comes forward]* No, my lord.
GLOU.: My Lord of Kent. Remember him hereafter as my honourable friend.
EDM.: My services to your lordship.

atâtea ori am roșit mărturisind-o, încât acuma m-am hârșit.
KENT: Nu pot pricepe.
GLOSTER: Dar mama lui a priceput. De aceea a avut un prunc în leagăn, înainte de a avea un soț în casă. Nu-ți miroase a păcat?
KENT: Nu pot dori neîmplinirea lui, văzând urmări atât de mândre.
GLOSTER: Dar mai am, stăpâne, după lege, un fiu, cu vreun an mai mărișor decât ăsta; și nu mi-e nicidecum mai drag, cu toate că ștrengarul ăsta a sosit pe lume cam nerușinat, fără să-l cheme cineva. Dar mult a fost mă-sa frumoasă! Și de dragul ei, trebuie plodul mărturisit, măcar că e din flori. Edmund, cunoști pe strălucitul boier?
EDMUND: Nu, stăpâne.
GLOSTER: E lordul Kent. Să-l ții minte de acum ca cinstitul meu prieten.
EDMUND (Către Kent)**:** Mă închin Domniei-Tale.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

KENT: I must love you, and sue to know you better.
EDM: Sir, I shall study deserving.
GLOU.: He hath been out nine years, and away he shall again.
Sound a sennet.
The King is coming.
Enter one bearing a coronet; then LEAR; then the DUKES OF ALBANY and CORNWALL; next, GONERIL, REGAN, CORDELIA, with Followers.
LEAR: Attend the lords of France and Burgundy, Gloucester.

GLOU.: I shall, my liege.
Exeunt [GLOUCESTER and EDMUND].
LEAR: Meantime we shall express our darker purpose.
Give me the map there. Know we have divided
In three our kingdom; and 'tis our fast intent
To shake all cares and business from our age,

KENT: Doresc să fim prieteni și să te cunosc mai de aproape.
EDMUND: Voi încerca să fiu vrednic, stăpâne.
GLOSTER: — A lipsit din țară nouă ani și are să plece iarăși.

Se aud surle.
Vine Regele.
Intră un paj purtând o coroană pe o pernă; REGELE LEAR, CORNWALL, ALBANY, GONERIL, REGAN, CORDELIA, și tot alaiul.
LEAR: Gloster, adu pe Regele Franței și pe Ducele Burgundiei.
GLOSTER: Mă duc, sire.
Iese cu Edmund.
LEAR: Și acum, ne vom destăinui ascunsa plănuire! Dați-mi harta. Aflați că ne-am împărțit regatul în trei părți. Ne-am pus temeinic în gând să scuturăm treburi și griji de pe umerii bătrâneților noastre, și să le încredințăm vârstei mai în putere;

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

6

Conferring them on younger strengths while we
Unburthen'd crawl toward death. Our son of Cornwall,
And you, our no less loving son of Albany,
We have this hour a constant will to publish
Our daughters' several dowers, that future strife
May be prevented now. The princes, France and Burgundy,
Great rivals in our youngest daughter's love,
Long in our court have made their amorous sojourn,
And here are to be answer'd. Tell me, my daughters
(Since now we will divest us both of rule,
Interest of territory, cares of state),
Which of you shall we say doth love us most?
That we our largest bounty may extend
Where nature doth with merit challenge. Goneril,
Our eldest-born, speak first.

GON.: Sir, I love you more than words can wield the matter;
Dearer than eyesight, space, and liberty;

iar noi să păşim spre moarte fără povară. Fiul nostrum Cornwall și tu, nu mai puțin iubitor, fiul nostru Albany, vrem în ceasul ăsta, cu nestrămutată voință, să dăm în vileag zestrea fiecărei fiice a noastre, ca să fie pe viitor, orice vrajbă înlăturată. Principii Franței și al Burgundiei, amândoi dornici de iubirea mezinei noastre, au găzduit îndelungat la curte îndrăgostirea lor, și acum, răspuns li se cuvine. Spuneți-mi, fiicele mele, deoarece de-acum ne vom dezbrăca de domnie, de grija moșiei și de povara cârmuirii,—care din trei voi putea zice că mă iubește mai mult?Ca să răspândim cu prisos a noastră dărnicie, acolo unde natura cu vrednicia se iau la întrecere. Goneril, tu cea mai mare, grăiește cea dintâi.

GONERIL *(Înaintează spre Lear)*:—Mărite-Doamne, te iubesc mai mult decât pot vorbele cuprinde! Mai drag îmi ești decât

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Beyond what can be valued, rich or rare;
No less than life, with grace, health, beauty, honour;
As much as child e'er lov'd, or father found;
A love that makes breath poor, and speech unable.
Beyond all manner of so much I love you.

COR. *[aside]:* What shall Cordelia speak? Love, and be silent.

LEAR: Of all these bounds, even from this line to this,
With shadowy forests and with champains rich'd,
With plenteous rivers and wide-skirted meads,
We make thee lady. To thine and Albany's issue
Be this perpetual.—What says our second daughter,
Our dearest Regan, wife to Cornwall? Speak.
REG.: Sir, I am made
Of the selfsame metal that my sister is,
And prize me at her worth. In my true heart

lumina ochilor, decât întinderea nețărmuită și libertatea; mai presus decât orice se poate prețui, fie oricât de scump și de rar; și nu mai puțin decât viața, când ea înseamnă noroc, sănătate, frumusețe și cinste; atât cât și-a iubit vreodată un copil părintele și cu o dragoste de care nu e vrednic cuvântul. Mai presus decât toate astea, te iubesc eu.
CORDELIA *(Aparte)***:**—Cordeliei ce-i rămâne? A iubi și a tăcea!
LEAR:—Din acest hotar până la ăstalalt te facem stăpâna tuturor ăstor ținuturi cu păduri întunecoase, cu mănoase plaiuri, cu râuri bogate, cu fânețe întinse. Neamului tău și al lui Albany fie pe veci. Ce zice a doua fiică a noastră, prea scumpa noastră Regan, soția lui Cornwall? Vorbește.

REGAN *(Înaintează spre Lear)***:** Sunt făurită din același metal ca și soră-mea, și mă cred de un preț cu dânsa. În adevărul gândului socot că ea a zugrăvit pe deplin iubirea mea; însă

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

I find she names my very deed of love;
Only she comes too short, that I profess
Myself an enemy to all other joys
Which the most precious square of sense possesses,
And find I am alone felicitate
In your dear Highness' love.
COR. *[aside]:* Then poor Cordelia!
And yet not so; since I am sure my love's
More richer than my tongue
LEAR: To thee and thine hereditary ever
Remain this ample third of our fair kingdom,
No less in space, validity, and pleasure
Than that conferr'd on Goneril.—Now, our joy,
Although the last, not least; to whose young love
The vines of France and milk of Burgundy
Strive to be interest; what can you say to draw
A third more opulent than your sisters? Speak.

într-un lucru a greșit: căci eu mărturisesc că mi-e urâtă orice altă bucurie, fie ea pricinuită de cele mai alese simțuri ale noastre; și nu aflu altă fericire decât în scumpa dragoste a Măriei-Tale.

CORDELIA *(Aparte)***:** Atunci vai de Cordelia! Și totuși nu, căci sunt încredințată că la mine, iubirea atârnă mai greu decât cuvintele.
LEAR:—Ție și urmașilor tăi, fie veșnică moștenire această măreață a treia parte din regatul meu; nu mai mică în întindere, preț sau frumusețe, decât cea dăruită Gonerilei. Și acum, bucuria mea cea de pe urmă, dar nu cea mai mică, tu la a cărei tânără dragoste se întrec să fie părtașe podgoriile Franței și pășunile Burgundiei, ce vei putea spune ca să capeți o parte mai bogată decât a surorilor? Vorbește.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

COR.: Nothing, my lord.
LEAR: Nothing?
COR.: Nothing.
LEAR: Nothing can come of nothing. Speak again.
COR.: Unhappy that I am, I cannot heave
My heart into my mouth. I love your Majesty
According to my bond; no more nor less.
LEAR: How, how, Cordelia? Mend your speech a little,
Lest it may mar your fortunes.
COR.: Good my lord,
You have begot me, bred me, lov'd me; I
Return those duties back as are right fit,
Obey you, love you, and most honour you.
Why have my sisters husbands, if they say
They love you all? Haply, when I shall wed,
That lord whose hand must take my plight shall carry
Half my love with him, half my care and duty.

CORDELIA: — Nimic, Măria-Ta.
LEAR: — Nimic?
CORDELIA: — Nimic.
LEAR: — Din nimic, nimic nu iese. Mai vorbește o dată.
CORDELIA: — Nefericită ce sunt! Nu pot până la buze să-mi înalț sufletul. Iubesc pe Măria-Ta atât cât se cuvine. Nici mai mult nici mai puțin.
LEAR: — Ce fel, ce fel, Cordelia! Ia seama ce rostești sau vai de norocul tău!
CORDELIA: Mărite-Doamne, nu m-ai născut, m-ai crescut, m-ai iubit. Eu îți dau înapoi datoria după cum se cuvine: mă supun ție, te iubesc și te cinstesc din suflet. La ce mai au surorile mele bărbați, dacă dragostea lor e toată a Măriei-Tale? Eu sper că la măritiș, acela căruia voi jura credință va lua cu sine o jumătate din dragostea, din grija și din supunerea mea. Eu, firește nu m-oi mărita, ca surorile mele, pentru a iubi pe singur tată-meu!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Sure I shall never marry like my sisters,
To love my father all.
LEAR: But goes thy heart with this?
COR.: Ay, good my lord.
LEAR: So young, and so untender?
COR.: So young, my lord, and true.
LEAR: Let it be so! thy truth then be thy dower!
For, by the sacred radiance of the sun,
The mysteries of Hecate and the night;
By all the operation of the orbs
From whom we do exist and cease to be;
Here I disclaim all my paternal care,
Propinquity and property of blood,
And as a stranger to my heart and me
Hold thee from this for ever. The barbarous Scythian,
Or he that makes his generation messes
To gorge his appetite, shall to my bosom

LEAR: Din inimă, grăit-ai?
CORDELIA: — Da, Măria-Ta.
LEAR: — Atât de tânără și fără duioșie?
CORDELIA: — Sire, atât de tânără și de sinceră.
LEAR: — Așa să fie. Sinceritatea să-ți fie zestrea! Căci pe sfânta strălucire a zilei! pe tainele Hecatei și ale nopții, pe toate puterile stelelor de la care ni se trage viața ori încetarea ei! Iată, mă lepăd aici de toată grija părintească; de orice legătură și datorie de sânge; și de aici înainte, te privesc ca străină mie și inimii mele. Barbarul Scit sau acela care, pentru a-și potoli foamea, face din pruncii săi cină, va fi mai bine primit la sânu-mi, mai miluit și mai ajutat decât tine, ce mi-ai fost fiica odată.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

Be as well neighbour'd, pitied, and reliev'd,
As thou my sometime daughter.
KENT: Good my liege—
LEAR: Peace, Kent!
Come not between the dragon and his wrath.
I lov'd her most, and thought to set my rest
On her kind nursery.—Hence and avoid my sight!—
So be my grave my peace as here I give
Her father's heart from her! Call France! Who stirs?
Call Burgundy! Cornwall and Albany,
With my two daughters' dowers digest this third;
Let pride, which she calls plainness, marry her.
I do invest you jointly in my power,
Preeminence, and all the large effects
That troop with majesty. Ourself, by monthly course,
With reservation of an hundred knights,
By you to be sustain'd, shall our abode

KENT:—Stăpâne îndurat...
LEAR:—Tăcere, Kent! Nu te pune între balaur și mânia sa! Pe dânsa o iubeam mai mult! Și gândeam să-mi aflu odihna în blânda ei ocrotire. Piei din ochii mei! Așa să am pace în mormânt cum întorc acum de la dânsa, inima mea de tată! Să vie Craiul Franței. Cine s-a mișcat? Chemați pe al Burgundiei. Cornwall și Albany, pe lângă zestrele celor două fiice, bucurați-vă și de o a treia. Ea, să aibă ca zestre, semeția pe care o poreclește sinceritate! Vă hărăzesc la amândoi puterea mea, întâietatea, și toate mărețiile ceremoniei ce le aduce cu sine domnia. Iar noi vom locui pe rând timp de o lună la câte unul din voi, păstrându-mi dreptul de a avea o sută de slujitori, pe care-i veți găzdui împreună cu mine. Noi, însă, tot păstrăm numele de rege, cu titluri și onoruri. Iar cârmuirea, veniturile și împlinirea tuturor celorlalte, să fie a voastră, fii iubiți; și

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

Make with you by due turns. Only we still retain
The name, and all th' additions to a king. The sway,
Revenue, execution of the rest,
Beloved sons, be yours; which to confirm,
This coronet part betwixt you.

pentru a întări aceasta, împart între voi coroana asta.

KENT: Royal Lear,
Whom I have ever honour'd as my king,
Lov'd as my father, as my master follow'd,
As my great patron thought on in my prayers—

KENT: Măria-Ta, pe care întotdeauna te-am cinstit ca pe un rege, te-am iubit ca pe un stăpân, iar în închinăciunile mele, te-am socotit ca pe sfânt paznicul meu...

LEAR: The bow is bent and drawn; make from the shaft.

LEAR:—Arcul e întins să tragă. Ieși din calea săgeții!

KENT: Let it fall rather, though the fork invade
The region of my heart! Be Kent unmannerly
When Lear is mad. What wouldst thou do, old man?
Think'st thou that duty shall have dread to speak
When power to flattery bows? To plainness honour's bound
When majesty falls to folly. Reverse thy doom;
And in thy best consideration check

KENT: Las-o să pornească, de-ar fi chiar să-i pătrundă vârful în inima mea! Fie Kent nesupus, când Lear își pierde mintea. Ce-ai făcut, bătrâne? Crezi că se teme supunerea mea să-ți vorbească deschis, când o putere ca asta, se închină lingușirii! Datoria oricărui om cinstit e *adevărul,* când măreția tronului se coboară până la nebunie! Întoarce-ți hotărârea; răzgândește-te; pune o stavilă acestei mânii năpraznice. Răspund cu viața, de

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

This hideous rashness. Answer my life my judgment,
Thy youngest daughter does not love thee least,
Nor are those empty-hearted whose low sound
Reverbs no hollowness.
LEAR: Kent, on thy life, no more!
KENT: My life I never held but as a pawn
To wage against thine enemies; nor fear to lose it,
Thy safety being the motive.
LEAR: Out of my sight!
KENT: See better, Lear, and let me still remain
The true blank of thine eye.
LEAR: Now by Apollo-
KENT: Now by Apollo, King,
Thou swear'st thy gods in vain.
LEAR: O vassal! miscreant!
[Lays his hand on his sword.]
ALB., CORN.: Dear sir, forbear!

dreptatea judecății mele; fata cea mai mică nu te iubește mai puțin; și nici nu e goală inima acelora ce nu stârnesc, ca golul, zgomot mult.

LEAR: Kent, de ți-e dragă viața, niciun cuvânt mai mult!
KENT: Viața pentru mine n-a fost altceva, decât un rămășag bun de pierdut împotriva dușmanilor tăi, teama n-am s-o pierd când binele tău e la mijloc.
LEAR: Pieri din ochii mei!
KENT: Deschide-ți ochii Lear, și lasă să rămână cu adevărata lor lumină.
LEAR *(Vrea să se repeadă)***:** Acum, pe Apollon!
KENT: —Acum, pe Apollon, rege, degeaba invoci zeii!

LEAR:—Mișelule, nemernice! *(Pune mâna pe sabie)*.

ALBANY, CORNWALL: Stăpâne... iartă-l!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

KENT: Do!
Kill thy physician, and the fee bestow
Upon the foul disease. Revoke thy gift,
Or, whilst I can vent clamour from my throat,
I'll tell thee thou dost evil.
LEAR: Hear me, recreant!
On thine allegiance, hear me!
Since thou hast sought to make us break our vow—
Which we durst never yet—and with strain'd pride
To come between our sentence and our power,—
Which nor our nature nor our place can bear,—
Our potency made good, take thy reward.
Five days we do allot thee for provision
To shield thee from diseases of the world,
And on the sixth to turn thy hated back
Upon our kingdom. If, on the tenth day following,
Thy banish'd trunk be found in our dominions,

KENT: Haide, omoară-ți doctoral, și cruntei boale, pălește-i leafă! Întoarce-ți hotărârea: de unde nu, pe câtă vreme va fi suflare în pieptu-mi, voi striga că rău ai făcut.

LEAR: Ascultă-mă, răzvrătitorule, pe legea ta, ascultă: Deoarece ai încercat să mă faci să-mi calc jurământul, lucru ce până acum nici când n-am îndrăznit; și cu din cale-afară semeție să te împotrivești hotărârii și puterii mele ceea ce nici firea, nici rangul meu nu pot îngădui, iată-ți răsplata: Cinci zile îți dau răgaz, în care să-ți gătești cele trebuincioase pentru apărare de relele lumii; iar într-a șasea, să-ți întorci nesuferitul spate dincolo de hotarele domniei mele. Dacă după a șasea zi, se va găsi în ținuturile voastre trupul tău surghiunit vei fi pedepsit cu moarte grabnică. Afară! Pe Jupiter! Osânda aceasta nu se mai schimbă.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The moment is thy death. Away! By Jupiter,
This shall not be revok'd.
KENT: Fare thee well, King. Since thus thou wilt appear,
Freedom lives hence, and banishment is here.
[To Cordelia] The gods to their dear shelter take thee, maid,
That justly think'st and hast most rightly said!
[To Regan and Goneril] And your large speeches may your deeds approve,
That good effects may spring from words of love.
Thus Kent, O princes, bids you all adieu;
He'll shape his old course in a country new.
Exit.
Flourish. Enter GLOUCESTER, with FRANCE and BURGUNDY; Attendants.
GLOU.: Here's France and Burgundy, my noble lord.

LEAR: My Lord of Burgundy,

KENT: Rămâi cu bine, rege! De vrei să te porți astfel, aici ar fi surghiunul, iar libertatea, aiurea! *(Către Cordelia)*. Fetică, te aibă zeii în sfânta lor pază! Gândul tău e drept și fraiul tău e drept. *(Către Regan și Goneril)*. Fie ca faptele voastre să adeverească cuvintele voastre umflate; și urmări bune răsară din vorbele voastre de dragoste. Astfel, boierilor, își ia ziua bună Kent, bătrânii pași spre alte țări își îndreaptă.

(Iese în dreapta).
(Se aud surle). Intră GLOSTER cu REGELE FRANȚEI, DUCELE BURGUNDIEI și tot alaiul.
GLOSTER: Mărite-Doamne, iată Craiul Franței, și Ducele Burgundiei.
LEAR: Duce de Burgundia, întâi grăi-vom către tine, care,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

We first address toward you, who with this king
Hath rivall'd for our daughter. What in the least
Will you require in present dower with her,
Or cease your quest of love?
BUR.: Most royal Majesty,
I crave no more than hath your Highness offer'd,
Nor will you tender less.
LEAR: Right noble Burgundy,
When she was dear to us, we did hold her so;
But now her price is fall'n. Sir, there she stands.
If aught within that little seeming substance,
Or all of it, with our displeasure piec'd,
And nothing more, may fitly like your Grace,
She's there, and she is yours.
BUR.: I know no answer.
LEAR: Will you, with those infirmities she owes,
Unfriended, new adopted to our hate,

împreună cu acest rege, ați năzuit la mâna fiicei noastre. Care e cea mai mica zester ce-mi ceri să-ți dau cu dânsa dimpreună, și fără de care, ți-ai lua cererea înapoi?

DUCELE BURGUNDIEI: Prea Înălțate-Doamne, nu cer mai mult decât acea zestre pomenită de Măria-Ta; și nici nu cred că vei da mai puțin.
LEAR: Slăvite prinț, pe când ne era scumpă și nouă, o luam drept lucru scump. Acum însă, i-a scăzut prețul. Iat-o. Aici e. Dacă ceva, în astă mică făptură, sau dacă ea, în întregul ei, e pe placul Măriei-Tale, așa cum e, înzestrată cu mania noastră, și cu nimic alta, iat-o, este a Măriei-Tale...

DUCELE BURGUNDIEI: Nu știu ce să răspund.
LEAR: Vrei, cu toate cusururile ei, fără de prieteni, de curând îmbogățită cu ura, înzestrată cu blestemul, și înstrăinată prin

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Dow'r'd with our curse, and stranger'd with our oath,
Take her, or leave her?
BUR.: Pardon me, royal sir.
Election makes not up on such conditions.
LEAR: Then leave her, sir; for, by the pow'r that made me,
I tell you all her wealth. *[To France]* For you, great King,
I would not from your love make such a stray
To match you where I hate; therefore beseech you
T' avert your liking a more worthier way
Than on a wretch whom nature is asham'd
Almost t' acknowledge hers.
FRANCE: This is most strange,
That she that even but now was your best object,
The argument of your praise, balm of your age,
Most best, most dearest, should in this trice of time
Commit a thing so monstrous to dismantle
So many folds of favour. Sure her offence

jurământul nostru, vrei s-o iei, sau s-o lași?

DUCELE BURGUNDIEI: Iartă-ne, prea Înălțate Rege. Alegerea mea nu se poate încheia în asemenea împrejurări.
LEAR: Atunci, slăvite Doamne, las-o. Căci, pe puterea care m-a făcut, ți-am spus toată a ei avuție. *(Către regele Franței)*. Cât despre tine, prea Înălțate rege, nu vreau să jignesc întru atât a ta prietenie, încât să te unesc cu o ființă ce urăsc. De aceea, te rog din suflet să-ți întorci dragostea într-un chip mai vrednic, iar nu către o nemernică, pe care natura chiar se rușinează s-o cunoască drept o făptură a ei.
REGELE FRANȚEI: Mi se pare ciudat lucru ca dânsa, care până adineauri vă era cea mai iubită, mângâierea bătrâneței voastre, ținta tuturor laudelor, cea mai bună, cea mai dragă, să fi făptuit în timp așa scurt, o greșeală atât de peste fire, încât s-o dezbrace de toate veșmintele dragostei voastre. Firește, vina ei trebuie să fie ceva nemaipomenit, și iubirea voastră de până

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Must be of such unnatural degree
That monsters it, or your fore-vouch'd affection
Fall'n into taint; which to believe of her
Must be a faith that reason without miracle
Should never plant in me.
COR.: I yet beseech your Majesty,
If for I want that glib and oily art
To speak and purpose not, since what I well intend,
I'll do't before I speak—that you make known
It is no vicious blot, murther, or foulness,
No unchaste action or dishonoured step,
That hath depriv'd me of your grace and favour;
But even for want of that for which I am richer-
A still-soliciting eye, and such a tongue
As I am glad I have not, though not to have it
Hath lost me in your liking.
LEAR: Better thou

acum, a fost o greșeală. A crede însă despre dânsa așa lucru, este un gând pe care mintea mea nu-l poate prinde afară poate decât printr-o minune.

CORDELIA:—Rog pe Măria-Ta... deoarece eu n-am ăst meșteșug, limbut și isteț, de-a putea spune ce nu cuget, iar cele ce am în gând, mai degrabă le fac decât le vorbesc... Rog pe Măria-Ta să facă cunoscut tuturor, că nu vreo vină rușinoasă, nu vreun omor, sau vreun păcat, sau fapte necuviincioase ori necinstite mi-au răpit dragostea și favoarea Măriei-Tale; ci tocmai acea lipsă prin care eu mă socot mai bogată; adică lipsa unui ochi lingușitor, și a unei limbi iscusite, pe care mă bucur că n-o am, măcar că, neavând-o, am pierdut iubirea Măriei-Tale.

LEAR:—Mai bine nu te născteai, decât să mă fi jignit într-atât.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Hadst not been born than not t' have pleas'd me better.
FRANCE: Is it but this—a tardiness in nature
Which often leaves the history unspoke
That it intends to do? My Lord of Burgundy,
What say you to the lady? Love's not love
When it is mingled with regards that stands
Aloof from th' entire point. Will you have her?
She is herself a dowry.
BUR.: Royal Lear,
Give but that portion which yourself propos'd,
And here I take Cordelia by the hand,
Duchess of Burgundy.
LEAR: Nothing! I have sworn; I am firm.
BUR.: I am sorry then you have so lost a father
That you must lose a husband.
COR.: Peace be with Burgundy!
Since that respects of fortune are his love,

REGELE FRANȚEI:—Numai atât a fost? O lenevie a firei care adesea lasă nespusă povestirea celor ce are să facă? Duce al Burgundiei, ce zici de astă Domniță? Iubirea nu e iubire, când e amestecată cu chibzuiri străine de firea ei adevărată. Vrei s-o iei? Ea însăși e o zestre.

DUCELE BURGUNDIEI:—Mărite-Doamne, dă-i doar acea parte din regat de care singur ai pomenit și iată iau mâna Cordeliei de-aici înainte Ducesă de Burgundia.

LEAR: Nimic. Am jurat. Sunt statornic.
DUCELE BURGUNDIEI: Îmi pare rău atunci, că în așa chip ți-ai înstrăinat părintele, încât îți înstrăinezi și mirele!
CORDELIA: Meargă în pace Domnul Burgundiei! Dacă aste griji bănești sunt dragostea lui, eu nu-i voi fi soție.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

I shall not be his wife.
FRANCE: Fairest Cordelia, that art most rich, being poor;
Most choice, forsaken; and most lov'd, despis'd!
Thee and thy virtues here I seize upon.
Be it lawful I take up what's cast away.
Gods, gods! 'tis strange that from their cold'st neglect
My love should kindle to inflam'd respect.
Thy dow'rless daughter, King, thrown to my chance,
Is queen of us, of ours, and our fair France.
Not all the dukes in wat'rish Burgundy
Can buy this unpriz'd precious maid of me.
Bid them farewell, Cordelia, though unkind.
Thou losest here, a better where to find.
LEAR: Thou hast her, France; let her be thine; for we
Have no such daughter, nor shall ever see
That face of hers again. Therefore be gone
Without our grace, our love, our benison.

REGELE FRANȚEI: O prea frumoasă Cordelia! Ești mai avută în sărăcie, mai prețuită în părăsire, și mai iubită în urgisire. Pe tine, cu virtuțile tale, iată, aici te aleg. Fie-mi îngăduit să culeg ceea ce alții au disprețuit. O zei, o zei! Ciudat e că din lepădarea nemiloasă a celorlalți, se încinge iubirea mea până la nebunie! Fiica-ta dezmoștenită, o rege! surghiunită spre norocirea mea, va fi Regina noastră, a tot ce e al nostru, și-a frumoasei Franțe. Toții Ducii umedei Burgundii nu vor putea răscumpăra de la mine astă fără seamăn, astă nestemată, astă fără preț fecioară Cordelia! zi-le rămas bun, cu toată răutatea lor. Ce ai pierdut aici, găsi-vei mai bun aiurea!

LEAR: A ta să fie, Crai al Franței! A ta; căci n-avem așa fiică; și nici n-or mai privi ochii noștri fața ei! Și astfel te du, fără mulțumire și fără dragoste, fără binecuvântare de la noi! Aidem, Slăvite Domn al Burgundiei.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Come, noble Burgundy.
Flourish. Exeunt LEAR, BURGUNDY, [CORNWALL, ALBANY, GLOUCESTER, and Attendants].
FRANCE: Bid farewell to your sisters.
COR.: The jewels of our father, with wash'd eyes
Cordelia leaves you. I know you what you are;
And, like a sister, am most loath to call
Your faults as they are nam'd. Use well our father.
To your professed bosoms I commit him;
But yet, alas, stood I within his grace,
I would prefer him to a better place!
So farewell to you both.
GON.: Prescribe not us our duties.
REG.: Let your study
Be to content your lord, who hath receiv'd you
At fortune's alms. You have obedience scanted,
And well are worth the want that you have wanted.

(Surle. Ies toți, afară de Regele Franței, Cordelia, Regan și Goneril).

REGELE FRANȚEI: Ia-ți rămas bun de la surori.
CORDELIA: Pe voi, juavere ale tatălui nostru, cu ochii în lăcrămi vă părăsește Cordelia. Eu vă știu cine sunteți, dar, ca soră, mi-e silă să chem pe nume greșelile voastre. Fiți miloase cu tata! Îl las inimilor voastre mult lăudate. Dar, vai! de-ar fi pe dorul inimii mele, cu drag, l-aș lăsa într-un loc mai bun! Rămâneți cu bine amândouă!

GONERIL: —Nu ne învăța tu datoria noastră!
REGAN: Mai bine vezi de mulțumește pe soțul tău, care te-a primit așa, de pomană. N-ai știut să dai cuvenită ascultare și pe drept ai pierdut ce-ai pierdut.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

COR.: Time shall unfold what plighted cunning hides.
Who cover faults, at last shame them derides.
Well may you prosper!
FRANCE: Come, my fair Cordelia.
Exeunt France and Cordelia.
GON.: Sister, it is not little I have to say of what most nearly appertains to us both. I think our father will hence to-night.

REG.: That's most certain, and with you; next month with us.
GON.: You see how full of changes his age is. The observation we have made of it hath not been little. He always lov'd our sister most, and with what poor judgment he hath now cast her off appears too grossly.
REG.: 'Tis the infirmity of his age; yet he hath ever but slenderly known himself.
GON.: The best and soundest of his time hath been but rash; then must we look to receive from his age, not alone the

CORDELIA: Timpul va arăta ce ascunde învăluita iscusință. Nu-și poate cineva tăinui toată viața greșelile: la urmă tot rușinea e partea fățarnicului. Rămâneți cu bine.
REGELE FRANȚEI: Haide, frumoasa mea.
(Ies Regele Franței și Cordelia).
GONERIL: Ascultă, soră dragă. Am multe lucruri să-ți spun în cele ce ne privesc de aproape pe amândouă. Cred că tata va pleca de aici în astă seară.
REGAN: Desigur va merge la tine. Peste o lună... la noi.
GONERIL: Îl vezi cât e de schimbător, acum la bătrânețe? Nu ne-am înșelat când am băgat de seamă aceasta. Întotdeauna pe sora noastră a iubit-o mai mult; și câtă lipsă de judecată a dovedit acum, izgonind-o!
REGAN: E slăbiciunea vârstei; nu e vorbă, niciodată n-a știut pea bine care-i e voia.
GONERIL: Timpul cel mai bun al lui... teafăr n-a ținut mult; de aceea trebuie să ne gătim a răbda de la bătrânețea lui, nu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

imperfections of long-ingraffed condition, but therewithal the unruly waywardness that infirm and choleric years bring with them.

REG.: Such unconstant starts are we like to have from him as this

of Kent's banishment.

GON.: There is further compliment of leave-taking between France and him. Pray you let's hit together. If our father carry authority with such dispositions as he bears, this last surrender of his will but offend us.

REG.: We shall further think on't.

GON.: We must do something, and i' th' heat.

Exeunt.

numai nesocotința unei firi de mult părăginite, dar și încăpățânarea nestăpânită pe care o aduce vârsta șubredă și mânioasă.

REGAN: Ne putem aștepta la apucături nesăbuite, cum a fost surgiunirea lui Kent.

GONERIL: Numai decât să-și ia ziua bună de la Regele Franței. Te rog, să luăm înțelegere împreună. Dacă tata are de gând să urmeze cu poruncile lui încăpățânate ca și până acum, toate darurile lui vor fi pentru noi numai necazuri.

REGAN:—Să ne mai chibzuim în privința asta.

GONERIL: Ceva trebuie făcut, și cât de grabnic.

(Ies).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

The Earl of Gloucester's Castle.

Enter [EDMUND the] Bastard solus, [with a letter].

EDM.: Thou, Nature, art my goddess; to thy law
My services are bound. Wherefore should I
Stand in the plague of custom, and permit
The curiosity of nations to deprive me,
For that I am some twelve or fourteen moonshines
Lag of a brother? Why bastard? wherefore base?
When my dimensions are as well compact,
My mind as generous, and my shape as true,
As honest madam's issue? Why brand they us
With base? with baseness? bastardy? base, base?
Who, in the lusty stealth of nature, take
More composition and fierce quality

SCENA II.

Castelul Contelui Gloster.

Intră EDMUND, (Ținând o scrisoare în mână).

EDMUND: Natură, tu ești zeița mea. Legilor tale închin faptele mele toate. De ce să fiu eu chinuit din pricina obiceiului? Și de ce aș îngădui unor netrebnice păreri ale lumii să mă despoaie de avere, pentru că am întârziat cu douăsprezece, ori douăzeci și patru de luni după fratele meu? De ce sunt bastard, de ce disprețuit, când trupul mi-e tot așa de bine legat, mintea tot atât de întreagă, firea tot atât de vioaie ca și a copiilor cinstitelor neveste? De ce ne înfierează pe noi cu semnul înjosirii? De ce ne rușinează? Bastarzi? Josnici? Josnici noi, care din furișarea profitoare a naturii, ne alegem cu o fire mai puternică și de soi mai zdravăn decât încape la zămislirea celor mai mulți netrebnici, născuți jumătate prin

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Than doth, within a dull, stale, tired bed,
Go to th' creating a whole tribe of fops
Got 'tween asleep and wake? Well then,
Legitimate Edgar, I must have your land.
Our father's love is to the bastard Edmund
As to th' legitimate. Fine word—'legitimate'!
Well, my legitimate, if this letter speed,
And my invention thrive, Edmund the base
Shall top th' legitimate. I grow; I prosper.
Now, gods, stand up for bastards!
Enter GLOUCESTER.
GLOU.: Kent banish'd thus? and France in choler parted?
And the King gone to-night? subscrib'd his pow'r?
Confin'd to exhibition? All this done
Upon the gad? Edmund, how now? What news?
EDM.: So please your lordship, none.
[Puts up the letter.]

somn! Așadar, o Edgar, fiu legiuit, îmi trebuie pământul tău! Iubirea tatei se cade tot atât bastardului Edmund cât și legiuitului Edgar. Frumos cuvânt! *Legitim!* Ei bine, iubite legitime, dacă își va face drumul astă scrisoare, și dacă va avea izbândă bună uneltirea mea, Edmund cel disprețuit, va fi deasupra celui legitim. Eu cresc, și mă înaț. Acum, o zei, dați ajutor bastarzilor!

Intră GLOSTER.
GLOSTER:—Kent astfel surghiunit! Și Craiul Franței fiind supărat!... Și Regele plecând diseară după ce și-a trecut puterea altora... redus la un venit de nimic! Și toate astea într-un minut... Tu ești Edmund? Ce veste?
EDMUND: Cu voia Domniei-Tale niciuna. *(Ascunde scrisoarea).*

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: Why so earnestly seek you to put up that letter?

EDM.: I know no news, my lord.
GLOU.: What paper were you reading?
EDM.:. Nothing, my lord.
GLOU.: No? What needed then that terrible dispatch of it into your pocket? The quality of nothing hath not such need to hide itself. Let's see. Come, if it be nothing, I shall not need spectacles.
EDM.: I beseech you, sir, pardon me. It is a letter from my brother that I have not all o'er-read; and for so much as I have perus'd, I find it not fit for your o'erlooking.
GLOU.: Give me the letter, sir.
EDM.: I shall offend, either to detain or give it. The contents, as in part I understand them, are to blame.
GLOU.: Let's see, let's see!
EDM.: I hope, for my brother's justification, he wrote this but

GLOSTER: De ce încerci cu atâta zel să ascunzi acea scrisoare?
EDMUND: N-am nicio veste, stăpâne.
GLOSTER: Dar ce hârtie citeai?
EDMUND: Nu, nimica stăpâne.
GLUSTER: Nimic? Atunci ce atâta grabă s-o vâri în buzunar? Ceea ce e *nimic* n-are atâta nevoie de ascunzătoare. Ia să vedem. De o fi nimic n-o să-mi trebuiască ochelari.

EDMUND:—Te rog din suflet, iartă-mă stăpâne, e o scrisoare de la frate-meu; n-am citit-o toată, dar pe cât am prins din ochi nu se cuvine s-o vezi.
GLUSTER: Dă-mi acea scrisoare, îți zic!
EDMUND: Te vei supăra și dându-ți-o și împotrivindu-mă. Cuprinsul ei, după câte am priceput, nu e vrednic de laudă.
GLUSTER: Să vedem; să vedem!
EDMUND: Nădăjduiesc, ca apărare pentru frate-meu, că va fi

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

as an essay or taste of my virtue.

GLOU.: *(reads)* 'This policy and reverence of age makes the world bitter to the best of our times; keeps our fortunes from us till our oldness cannot relish them. I begin to find an idle and fond bondage in the oppression of aged tyranny, who sways, not as it hath power, but as it is suffer'd. Come to me, that of this I may speak more. If our father would sleep till I wak'd him, you should enjoy half his revenue for ever, and live the beloved of your brother, 'EDGAR.' Hum! Conspiracy? 'Sleep till I wak'd him, you should enjoy half his revenue.' My son Edgar! Had he a hand to write this? a heart and brain to breed it in? When came this to you? Who brought it?

EDM.: It was not brought me, my lord: there's the cunning of it. I found it thrown in at the casement of my closet.

GLOU.: You know the character to be your brother's?

scris-o ca să mă încerce.

GLOSTER: *(citind):* – „Această cinstire a bătrânilor și închinare în fața lor, ne amărăște viața tocmai în zilele cele mai frumoase, ne tine averile departe de noi până ce ajungem și noi la bătrânețe, și nu ne mai putem bucura de ele. Încep să găsesc o povară nefolositoare și prostească în asuprirea bătrânilor tirani, care ne poruncesc, nu pentru că au ei vreo putere, ci pentru că le dăm noi voie. Vino pe la mine să mai vorbim în astă pricină. De-ar putea tata să doarmă până l-oi deștepta eu te-ai bucura pe veci de o jumătate din venitul lui și ai trăi mult iubit de al tău frate Edgar"... Hm! uneltire... „Să doarmă până l-oi deștepta... Te-ai bucura de o jumătate din venit"... Fiul meu Edgar!... Avut-a mână să scrie acestea! Inimă și cuget să le gândească! Când ai primit astea? Cine a adus-o?

EDMUND: N-am primit-o, stăpâne. Asta e ciudățenia; am găsit-o aruncată pe fereastră în odaia mea.

GLOSTER: Cunoști slova că e a lui frate-tău?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDM.: If the matter were good, my lord, I durst swear it were his; but in respect of that, I would fain think it were not.

GLOU.: It is his.
EDM.: It is his hand, my lord; but I hope his heart is not in the contents.
GLOU.: Hath he never before sounded you in this business?

EDM.: Never, my lord. But I have heard him oft maintain it to be fit that, sons at perfect age, and fathers declining, the father should be as ward to the son, and the son manage his revenue.

GLOU.: O villain, villain! His very opinion in the letter! Abhorred villain! Unnatural, detested, brutish villain! worse than brutish! Go, sirrah, seek him. I'll apprehend him. Abominable villain! Where is he?
EDM.: I do not well know, my lord. If it shall please you to

EDMUND: De-ar fi vreun lucru bun, stăpâne, m-aș prinde să jur că e a lui, dar așa cum stau lucrurile îmi vine să cred că e slova altuia...
GLOSTER: Ba e a lui!
EDMUND: Mâna e a lui, stăpâne, dar inima lui nu cred să fie în cuprinsul scrisoarei.
GLOSTER: Te-a mai încercat el vreodată cu privire la asemenea planuri?
EDMUND: Niciodată, stăpâne. Dar l-am auzit adesea susținând că s-ar cădea, când fiii sunt în puterea vârstei, iar părinții pe povârnișul bătrâneței, să fie tatăl ca un nevârstnic sub paza fiilor, iar ei să stăpânească averea.
GLOSTER: Nemernicul! Nemernicul!... E chiar cuprinsul scrisoarei lui. Mișel afurisit! Bestie nesuferită! Mai rău ca bestia. Du-te băiete de-l caută! Da, prinde-l! Nemernic fără seamăn! Unde e?
EDMUND: Nu știu stăpâne. Dacă ai binevoi să pui stavilă

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

suspend your indignation against my brother till you can derive from him better testimony of his intent, you should run a certain course; where, if you violently proceed against him, mistaking his purpose, it would make a great gap in your own honour and shake in pieces the heart of his obedience. I dare pawn down my life for him that he hath writ this to feel my affection to your honour, and to no other pretence of danger.

GLOU.: Think you so?

EDM.: If your honour judge it meet, I will place you where you shall
hear us confer of this and by an auricular assurance have your satisfaction, and that without any further delay than this very evening.

GLOU.: He cannot be such a monster.

E**DM.:** Nor is not, sure.

GLOU.: To his father, that so tenderly and entirely loves him. Heaven and earth! Edmund, seek him out; wind me into him, I

urgiei tale împotriva lui, până vei da de rostul unei adevărate dovezi a vinei lui, ai merge mai la sigur; dacă însă dai drumul mâniei tale fără să fi înțeles planul lui pe deplin, îți scade și cinstea Domniei-Tale și nimicești pentru totdeauna temelia dragostei lui. Mi-aș pune viața rămășag, că n-a scris aceasta decât pentru a-mi încerca iubirea către Domnia-Ta; și că nu e niciun soiu de altă primejdie.

GLOSTER: Așa crezi tu?

EDMUND: Dacă Domnia-Ta crezi de cuviință, te-aș putea ascunde într-un loc de unde ne-ai auzi stând de vorbă asupra acestora și cu mărturia auzului Domniei-Tale te-ai putea dumiri; și asta nu mai departe decât în astă-seară.

GLOSTER: Nu-i cu putință să fie el o astfel de dihanie.

EDMUND: Nici vorbă că nu e!

GLOSTER: Față de tată-său care-l iubește atât de mult, atât de duios! Dumnezeule sfinte!... Edmund, caută-l, pătrunde în

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

pray you; frame the business after your own wisdom. I would unstate myself to be in a due resolution.

E**DM.:** I will seek him, sir, presently; convey the business as I shall find means, and acquaint you withal.

GLOU.: These late eclipses in the sun and moon portend no good to us. Though the wisdom of nature can reason it thus and thus, yet nature finds itself scourg'd by the sequent effects. Love cools, friendship falls off, brothers divide. In cities, mutinies; in countries, discord; in palaces, treason; and the bond crack'd 'twixt son and father. This villain of mine comes under the prediction; there's son against father: the King falls from bias of nature; there's father against child. We have seen the best of our time. Machinations, hollowness, treachery, and all ruinous disorders follow us disquietly to our graves. Find out this villain, Edmund; it shall lose thee nothing; do it carefully. And the noble and true hearted Kent banish'd! his offence, honesty! 'Tis strange.

sufletul lui; fă cum vei ști mai bine! Mi-aș da toată averea ca să fiu lămurit!

EDMUND: Îl voi căuta, stăpâne, chiar acum voiu înjgheba o întâlnire cum voi putea, și apoi te voiu vesti.

GLOSTER: Eclipsele de lună și de soare ce s-au ivit de curând, nu sunt de-a buna, oricât poate cunoștința naturii să le tălmăcească, fie într-un chip ori altul, totuși firea întreagă sufere de pe urma lor: Iubirea dispare, prietenia scade, frați se învrăjbesc; prin orașe răscoale; între țări războaie; în palate trădare; iar legăturile dintre tată și fiu sfâșiate. Netrebnicul meu fiu se potrivește cu proorocirile: Iată fiul împotriva tatălui. Regele iese din calea firească: iată și tatăl împotriva copilului. S-au trecut vremurile cele bune; uneltiri, înșelăciune, trădare și toate relele ne urmăresc până la groapă... Găsește pe acel mișel, Edmund. Nu va fi fără folos pentru tine. Fă-o cu toată grija... Și, bunul, credinciosul Kent surghiunit? Și vina lui nimic alta decât credința!... Ciudat!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Exit.

EDM.: This is the excellent foppery of the world, that, when we are sick in fortune, often the surfeit of our own behaviour, we make guilty of our disasters the sun, the moon, and the stars; as if we were villains on necessity; fools by heavenly compulsion; knaves, thieves, and treachers by spherical predominance; drunkards, liars, and adulterers by an enforc'd obedience of planetary influence; and all that we are evil in, by a divine thrusting on.

An admirable evasion of whore-master man, to lay his goatish disposition to the charge of a star! My father compounded with my mother under the Dragon's Tail, and my nativity was under Ursa Major, so that it follows I am rough and lecherous. Fut! I should have been that I am, had the maidenliest star in the firmament twinkled on my bastardizing. Edgar—

Enter EDGAR.

and pat! he comes, like the catastrophe of the old comedy. My

(Iese).

EDMUND: Iacă binecuvântată nerozie a omenirii! Când ne merg treburile rău—și adesea e răsplata faptelor noastre—învinovățim de toate pățaniile noastre, soarele, luna și stelele ca și când am fi ticăloși fără voie, mișei din pricina cerului, și hoți, pungași și trădători prin învinuirea stelelor, ori bețivi mincinoși și desfrânați prin puterea plantelor...

Foarte ușor pentru cel pătimaș să pună vina viciilor lui pe spatele unei constelații! Oare din vina vreunui astru sunt eu crunt și pătimaș? Ttt! Dar tot așa ar fi fost dacă cea mai feciorească stea din ceruri ar fi tremurat din gene la nașterea bastardului Edmund!...

Vine Edgar.

EDMUND *(Aparte)***:** Și sosește la țanc, ca în vechile comedii,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

cue is villainous melancholy, with a sigh like Tom o' Bedlam. O, these eclipses do portend these divisions! Fa, sol, la, mi.

EDG.: How now, brother Edmund? What serious contemplation are you in?

EDM.: I am thinking, brother, of a prediction I read this other day, what should follow these eclipses.

EDG.: Do you busy yourself with that?

EDM.: I promise you, the effects he writes of succeed unhappily: as of unnaturalness between the child and the parent; death, dearth, dissolutions of ancient amities; divisions in state, menaces and maledictions against king and nobles; needless diffidences, banishment of friends, dissipation of cohorts, nuptial breaches, and I know not what.

EDG.: How long have you been a sectary astronomical?

EDM.: Come, come! When saw you my father last?

catastrofa. Rolul meu e următorul: o nemărginită melancolie cu un sfat ca al unui scăpat din balamuc. (*Tare)*. O, aceste eclipse pricinuiesc multe învrăjbiri! Fa, sol, mi, la... *(Cântă încet)*.

EDGAR: Tu ești, frate Edmund? În ce adâncă cugetare ești înfundat.

EDMUND: Cugetam, dragul meu, la o proorocire pe care o arătam mai zilele trecute asupra urmărilor acestor eclipse.

EDGAR: Cu de astea te îndeletnicești acum?

EDMUND: Te asigur că din nenorocire tot ce a fost prezis s-a adeverit: ură între părinți și copii, moarte, secetă, desfacerea celor mai vechi prietenii, ceartă în sfatul țării, amenințări între rege și noblețe, vrajbe nefolositoare, stricarea nunților și câte și mai câte!

EDGAR: De când te-ai făcut ucenic în astronomie?

EDMUND: Ia ascultă, de când n-ai văzut pe tata?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDG.: The night gone by.
EDM.: Spoke you with him?
EDG.: Ay, two hours together.
EDM.: Parted you in good terms? Found you no displeasure in him by word or countenance.
EDG.: None at all.
E**DM.:** Bethink yourself wherein you may have offended him; and at my entreaty forbear his presence until some little time hath qualified the heat of his displeasure, which at this instant so rageth in him that with the mischief of your person it would scarcely allay.
E**DG.:** Some villain hath done me wrong.
E**DM.:** That's my fear. I pray you have a continent forbearance till the speed of his rage goes slower; and, as I say, retire with me to my lodging, from whence I will fitly bring you to hear my lord speak. Pray ye, go! There's my key. If you do stir abroad, go arm'd.

EDGAR: De aseară.
EDMUND: Vorbit-ai cu dânsul?
EDGAR: Cum de nu? Vreo două ceasuri.
EDMUND: V-ați despărțit în pace? N-ai simțit într-însul nicio supărare, fie în vorbă fie în privire?
EDGAR: Nicidecum.
EDMUND: Ia adu-ți aminte cu ce-l vei fi jignit și, așa te rog, ferește-te câtva timp de-al întâlni până i s-o astâmpăra mânia care în ceasul ăsta atât e de aprinsă, încât nici cu moarte nu s-ar potoli.

EDGAR: M-o fi pârât la dânsul vreun mișel.
EDMUND: Așa mă tem și eu. Te rog foarte, ferește-te mereu de dânsul până o mai trece urgia și după cum ți-am spus ascunde-te la mine acasă de unde te voi face, la ceasul cuvenit, să auzi vorbele tatei. Te rog iată cheia și dacă ieși, să fii înarmat.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

E**DG.:** Arm'd, brother?
EDM.: Brother, I advise you to the best. Go arm'd. I am no honest man if there be any good meaning toward you. I have told you what I have seen and heard; but faintly, nothing like the image and horror of it. Pray you, away!
EDG.: Shall I hear from you anon?
E**DM.:** I do serve you in this business.
Exit EDGAR.
A credulous father! and a brother noble,
Whose nature is so far from doing harms
That he suspects none; on whose foolish honesty
My practices ride easy! I see the business.
Let me, if not by birth, have lands by wit;
All with me's meet that I can fashion fit.
Exit.

EDGAR: Ce fel? Înarmat?
E**DMUND:** Iubite frate, te învăț de bine. Nu ieși, fără arme. Pe cinstea mea eu îți vreau binele. Ți-am spus cele ce am văzut și auzit, însă nu tot adevărul și grozăvia întreagă a lucrului. Te rog pleacă repede.
EDGAR: — Mă vei vesti în curând?
EDMUND: Tot ce fac e pentru binele tău.
(Iese EDGAR).
EDMUND: Un tată încrezător, un frate curat la suflet, a cărui fire e atât de departe de-a face răul, încât nici nu-l bănuiește! Cu năroada lui cinste, iscusința mea ajunge departe. Văd cum stau lucrurile. De nu prin naștere, cel puțin prin șiretlic să capăt moșii: Tot ce-mi e de ajutor, îl privesc ca bun.

(Iese).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The Duke of Albany's Palace.

Enter GONERIL and [her] Steward [OSWALD].

GON.: Did my father strike my gentleman for chiding of his fool?

OSW.: Ay, madam.

GON.: By day and night, he wrongs me! Every hour
He flashes into one gross crime or other
That sets us all at odds. I'll not endure it.
His knights grow riotous, and himself upbraids us
On every trifle. When he returns from hunting,
I will not speak with him. Say I am sick.
If you come slack of former services,
You shall do well; the fault of it I'll answer.
[Horns within.]

OSW.: He's coming, madam; I hear him.

SCENA III.

Palatul Ducelui de Albany.

Întră GONERIL, și OSWALD, (intendentul ei).

GONERIL: Adevărat e că tata a dat în slujitorul meu, pentru că i-a ocărât bufonul?

OSWALD: Da, mărită Doamnă.

GONERIL: Ziua și noaptea mă jignește; în fiece ceas izbucnește în el câte o nerozie care ne scoate din răbdări. Nu mai pot îndura! Slujitorii lui se răzvrătesc, și el însuși caută ceartă de toată nimica. Când s-o întoarce de la vânătoare să știi că nu mai vreau să-i vorbesc. Să-i spui că sunt bolnavă. Dacă ai mai scădea câte ceva din slujbele ce i se făceau până acum niciun rău n-ar fi. Răspunderea, în astă privință o iau eu. *(Se aude sunând din corn).*

OSWALD: Vine, mărită Doamnă; îl aud.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GON.: Put on what weary negligence you please,
You and your fellows. I'd have it come to question.
If he distaste it, let him to our sister,
Whose mind and mine I know in that are one,
Not to be overrul'd. Idle old man,
That still would manage those authorities
That he hath given away! Now, by my life,
Old fools are babes again, and must be us'd
With checks as flatteries, when they are seen abus'd.
Remember what I have said.
OSW.: Very well, madam.
GON.: And let his knights have colder looks among you.
What grows of it, no matter. Advise your fellows so.
I would breed from hence occasions, and I shall,
That I may speak. I'll write straight to my sister
To hold my very course. Prepare for dinner.
Exeunt.

GONERIL: Ai voie să te arăți oricât de nepăsător și de lânced, și tu, și ceilalți. Dacă nu-i place, să meargă la soră-mea al cărei gând e ca și al meu în astă privință. Bătrân neghiob, care ar mai pofti să stăpânească cu întâietatea de care singur s-a dezbrăcat! Nu, pe viața mea! Bătrânii nerozi sunt ca și pruncii și trebuie obișnuiți cu mustrări în loc de lingușiri, când vezi că trec peste măsura celor cuvenite. Adu-ți aminte ce-ți spun.

OSWALD: Prea bine, Domniță.
GONERIL: Iar slujitorii lui, să fie printre noi primiți mai cu răceală. Ce-o ieși de acolo, nu-mi pasă. Vestește pe ai noștri. Aș dori să iasă de aici vreun prilej să pot răsufla... și are să iasă. Și chiar acum scriu soră-mei să urmeze și dânsa aceeași cale. Gătește totul pentru cină.
(Iese cu Oswald).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

The Duke of Albany's Palace.

Enter KENT, [disguised].

KENT: If but as well I other accents borrow,
That can my speech defuse, my good intent
May carry through itself to that full issue
For which I raz'd my likeness. Now, banish'd Kent,
If thou canst serve where thou dost stand condemn'd,
So may it come, thy master, whom thou lov'st,
Shall find thee full of labours.

Horns within. Enter LEAR, [Knights,] and Attendants.

LEAR: Let me not stay a jot for dinner; go get it ready. *[Exit an Attendant.]* How now? What art thou?

KENT: A man, sir.

LEAR: What dost thou profess? What wouldst thou with us?

SCENA IV.

Palatul Ducelui de Albany.

Intră KENT, travestit.

KENT: Dacă aș putea numai să împrumut alt glas, cu care să-mi prefac vorbirea, s-ar împlini cu totul buna mea plănuire pentru care mi-am schimbat astfel chipul. Acum Kent surghinuitule, de-ai putea fi de vreun folos celui care te-a lepădat, stăpânul mult iubit te-ar găsi gata la orice slujbă.

(Se aude sunând din corn. Intră Lear, slujitori, paji).

LEAR: Nu mai întârziați cu prânzul nici un minut! Acum îndată să fie gata! *(Iese un slujitor).* Cine e acesta? Tu ce ești?

KENT: Un om, stăpâne.

LEAR: Ce meserie ai? Ce vrei de la noi?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: I do profess to be no less than I seem, to serve him truly that will put me in trust, to love him that is honest, to converse with him that is wise and says little, to fear judgment, to fight when I cannot choose, and to eat no fish.

LEAR: What art thou?
KENT: A very honest-hearted fellow, and as poor as the King.
LEAR: If thou be'st as poor for a subject as he's for a king, thou art poor enough. What wouldst thou?
KENT: Service.
LEAR: Who wouldst thou serve?
KENT: You.
LEAR: Dost thou know me, fellow?
KENT: No, sir; but you have that in your countenance which I would fain call master.
LEAR: What's that?

KENT: Meseria mea e de a nu fi mai puțin decât par; de a sluji credincios pe cel ce crede în mine; de a iubi pe cine e cinstit; de a sta de vorbă cu cine are minte multă și vorbește puțin; de a nu mă teme de judecată; de a mă bate când n-am încotro; și de a fi creștin curat, iar nu papistaș.
LEAR: Cine ești tu?
KENT: Un om foarte cumsecade, și tot atât de sărac ca și Regele.
LEAR: De ești atât de sărac printre norod, cum este el printre regi, atunci, ești sărac îndestul. Ce poftești?
KENT: Să slujesc.
LEAR: Pe cine?
KENT: —Pe tine.
LEAR: Mă cunoști, omule?
KENT: Nu, dar e ceva în chipul tău căruia bucuros i-aș zice: stăpâne.
LEAR: Și ce anume?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: Authority.
LEAR: What services canst thou do?
KENT: I can keep honest counsel, ride, run, mar a curious tale in telling it and deliver a plain message bluntly. That which ordinary men are fit for, I am qualified in, and the best of me is diligence.
LEAR: How old art thou?
KENT: Not so young, sir, to love a woman for singing, nor so old to dote on her for anything. I have years on my back forty-eight.
LEAR: Follow me; thou shalt serve me. If I like thee no worse after dinner, I will not part from thee yet. Dinner, ho, dinner! Where's my knave? my fool? Go you and call my fool hither.
[Exit an attendant.] Enter [OSWALD the] STEWARD.
You, you, sirrah, where's my daughter?
OSW.: So please you—
Exit.

KENT:—Măreția.
LEAR: Ce știi să faci?
KENT: Știu să tac, să merg călare, să alerg, să stric o poveste ciudată povestind-o, dar să repet scurt un răspuns scurt. Tot ceea ce pot oamenii de rând, pot și eu, și ce e mai bun în mine e hărnicia.
LEAR: De câți ani ești?
KENT:—Nu sunt atât de tânăr încât să iubesc o femeie pentru glasul ei, dar nici atât de bătrân încât să-mi pierd mintea după ea. Duc în spinare 48 de ani.
LEAR: Rămâi în slujbă la mine. Dacă după masă îmi vei plăcea atât de mult nu ne vom despărți ușor. Hei! cina! cina! Unde mi-e ștrengarul? Bufonul. Mergi de-mi cheama bufonul!
(Iese un slujitor, intră OSwald).
LEAR:—Hei tu de colo, unde e fiica mea?
OSWALD: Să avem iertare...
(Iese).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LEAR: What says the fellow there? Call the clotpoll back.
[Exit a Knight.]
Where's my fool, ho? I think the world's asleep.
[Enter Knight]
How now? Where's that mongrel?
KNIGHT: He says, my lord, your daughter is not well.

LEAR: Why came not the slave back to me when I call'd him?
KNIGHT: Sir, he answered me in the roundest manner, he would not.
LEAR: He would not?
KNIGHT: My lord, I know not what the matter is; but to my judgment your Highness is not entertain'd with that ceremonious affection as you were wont. There's a great abatement of kindness appears as well in the general dependants as in the Duke himself also and your daughter.
LEAR: Ha! say'st thou so?

LEAR: Ce a spus dobitocul? Chemați-l îndărăt!
(Iese un slujitor).
Unde mi-e bufonul? Hei? Parcă ar dormi lumea toată.
(Intră același slujitor).
LEAR: Ei bine, unde e acea corcitură?
SLUJITORUL: A spus, Măria-Ta, că fiica Măriei-Tale e bolnavă.
LEAR: Și de ce n-a venit îndărăt robul când l-am chemat?
SLUJITORUL: Mi-a răspuns, Măria-Ta, fără nici o sfială, că nu vrea.
LEAR: Nu vrea?
SLUJITORUL: Măria-Ta, nu știu care să fie pricina, dar îmi pare că Măria-Ta nu ești îngrijit cu dragostea evlavioasă de mai înainte; este o mare scădere în cuviință atât printre servitori, cât și în purtarea Ducelui și fiicei Măriei-Tale.

LEAR: Ha! asta-mi spui?

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KNIGHT: I beseech you pardon me, my lord, if I be mistaken; for my duty cannot be silent when I think your Highness wrong'd.

LEAR: Thou but rememb'rest me of mine own conception. I have perceived a most faint neglect of late, which I have rather blamed as mine own jealous curiosity than as a very pretence and purpose of unkindness. I will look further into't. But where's my fool? I have not seen him this two days.

KNIGHT: Since my young lady's going into France, sir, the fool hath much pined away.

LEAR: No more of that; I have noted it well. Go you and tell my daughter I would speak with her. *[Exit Knight.]* Go you, call hither my fool.

[Exit an Attendant.] Enter [OSWALD the] STEWARD.

O, you, sir, you! Come you hither, sir. Who am I, sir?

OSW.: My lady's father.

LEAR: 'My lady's father'? My lord's knave! You whoreson

SLUJITORUL: Rog din suflet pe Măria-Ta să mă ierte dacă greșesc. Datoria mea nu-mi îngăduie să tac, când Măria-Ta e jignită.

LEAR: Citesc în vorbele tale propria mea gândire. Am băgat de seamă de la o vreme încoace oarecare nepăsare... dar am socotit că e mai mult o bănuială fără rost a închipuirii mele, decât o adevărată precugetare de a mă jigni... Voi cerceta mai de aproape... Unde mi-e bufonul? De două zile nu l-am mai văzut.

SLUJITORUL: —Stăpâne, de când a plecat Domnița cea mică în Franța, bufonul tot tânjește.

LEAR: —Nici o vorbă despre asta! Am băgat eu de seamă! Du-te și spune fii-mei că vreau să-I vorbesc! *(Iese un slujitor)*. Du-te de-mi cheamă bufonul!

(Iese un slujitor, intră Osivald).

LEAR: D-ta, da, da, d-ta. Ia vino-ncoa'! Cine sunt eu, mă rog?

OSWALD: Tatăl stăpânei mele.

LEAR: Tatăl stăpânei tale? Și tu obraznicul stăpânului tău!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

dog! you slave! you cur!
OSW.: I am none of these, my lord; I beseech your pardon.
LEAR: Do you bandy looks with me, you rascal?
[Strikes him.]
OSW.: I'll not be strucken, my lord.
KENT: Nor tripp'd neither, you base football player?
[Trips up his heels.]
LEAR: I thank thee, fellow. Thou serv'st me, and I'll love thee.

KENT: Come, sir, arise, away! I'll teach you differences. Away,away! If you will measure your lubber's length again, tarry; but away! Go to! Have you wisdom? So.
[Pushes him out.]
LEAR: Now, my friendly knave, I thank thee. There's earnest of thy service. *[Gives money.]*
Enter FOOL.
FOOL: Let me hire him too. Here's my coxcomb.

Câine afurisit! Robule! Corcitură!
OSWALD: Nu sunt nimic din toate astea, cu iertăciune!
LEAR: Ce fel îmi răspunzi mie, mișelule! *(Îl bate).*

OSWALD: Să nu dai în mine stăpâne!
KENT *(Îi pune piedică, și Oswald cade)***:** Nici piedică să nu-ți pun? Ticălosule!
LEAR: Îți mulțumesc omule, tu mă slujești bine și pricepi să-mi fi drag.
KENT: Hai boierule, scoală-te. Te-oi învăța eu cum să te porți. Afară, afară! De vrei să-ți iei încă o dată măsura hoitului, rămâi. Hai, afară! Ieși! Așa! Ești în toate mințile? *(Îl împinge afară).*

LEAR: Acum, na, să-ți mulțumesc încă vrednică slugă! Tu-ți știi datoria... *(Îi dă parale).*
(Intră BUFONUL).
BUFONUL: Să-i dau și eu o leafă! N-ați căciulă de nebun! *(Oferă*

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[Offers Kent his cap.]

LEAR: How now, my pretty knave? How dost thou?

FOOL: Sirrah, you were best take my coxcomb.

KENT: Why, fool?

FOOL: Why? For taking one's part that's out of favour. Nay, an thou canst not smile as the wind sits, thou'lt catch cold shortly.

There, take my coxcomb! Why, this fellow hath banish'd two on's daughters, and did the third a blessing against his will. If thou follow him, thou must needs wear my coxcomb.—How now, nuncle? Would I had two coxcombs and two daughters!

LEAR: Why, my boy?

FOOL: If I gave them all my living, I'ld keep my coxcombs myself.

There's mine! beg another of thy daughters.

LEAR: Take heed, sirrah—the whip.

FOOL: Truth's a dog must to kennel; he must be whipp'd out,

lui Kent căciula lui).

LEAR: Tu eşti puiule? Ce mai faci?

BUFONUL *(Către Kent)***:** Zău, domnule, ia-mi căciula de nebun!

KENT: De ce, bufonule?

FOOL:—Pentru că te dăduseşi de partea unuia care nu mai e la preţ. Nu ştii că cel ce zâmbeşte, după cum suflă vântul, repede îl apucă guturaiul! Na, ia-mi căciula! Nu ştii că omul acesta şi-a surghiunit două din fete; iar celei de-a treia i-a făcut un mare bine fără să ştie. De vrei să-l urmezi, trebuie neapărat căciula de nebun *(Către Lear)*. Ce mai zici uncheaşule? Ce aş mai da să am două căciuli, şi două fete!

LEAR: De ce, băieţele?

BUFONUL: Dacă le-aş da lor toată averea, tot mi-aş păstra mie căciulile. Uite-o pe-a mea. Cere şi tu una de la fetele tale.

LEAR: Ia seama, ştrengarule! Uite biciul!

BUFONUL: Adevărul e un căţel ce trebuie să se ascundă sub

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

when
Lady the brach may stand by th' fire and stink.

LEAR: A pestilent gall to me!
FOOL: Sirrah, I'll teach thee a speech.
LEAR: Do.
FOOL: Mark it, nuncle.
Have more than thou showest,
Speak less than thou knowest,
Lend less than thou owest,
Ride more than thou goest,
Learn more than thou trowest,
Set less than thou throwest;
Leave thy drink and thy whore,
And keep in-a-door,
And thou shalt have more
Than two tens to a score.

pat, că de unde nu e gonit cu biciul, pe când cucoanei cățele i se îngăduie să se răsfețe lângă vatră, măcar că miroase... *(Face semn că miroase rău).*
LEAR: În mine a vrut să lovească ticăloscul!
BUFONUL: Știi ce? Am să te învăț eu o zicătoare.
LEAR: —Învață-mă.
BUFONUL: *Ia seama uncheașule:*
Să ai mai mult decât dai;
Să vorbești mai puțin decât știi;
Să dai cu împrumut mai puțin decât iei
Să umbli călare mai mult decât pe jos
Să faci să crează pe alții mai mult decât crezi tu,
Să riști mai puțin decât pierzi
Să te lași de femei și de vin
Să mai stai și pe acasă
Și vei avea mai mult decât
De două-ori zece în douăzeci.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: This is nothing, fool.
FOOL: Then 'tis like the breath of an unfeed lawyer—you gave me nothing for't. Can you make no use of nothing, nuncle?
LEAR: Why, no, boy. Nothing can be made out of nothing.
FOOL: *[to Kent]* Prithee tell him, so much the rent of his land comes to. He will not believe a fool.
LEAR: A bitter fool!
FOOL: Dost thou know the difference, my boy, between a bitter fool and a sweet fool?
LEAR: No, lad; teach me.
FOOL: That lord that counsell'd thee
To give away thy land,
Come place him here by me—
Do thou for him stand.
The sweet and bitter fool
Will presently appear;

KENT: Asta n-are niciun înțeles bufonule.
BUFONUL: Ca orice vorbă de advocat neplătit. Nu mi-a plătit nimeni pentru toate astea. Moșule poți să scoți ceva din nimic?

LEAR: Nu băiețele. Din nimic nu poți scoate nimic?
BUFONUL: Te rog spune-I tu, că tocmai atât e venitul moșiei sale. Pe mine nebun nu mă crede.
LEAR: Vorbele tale sunt amare.
BUFONUL: Știi deosebirea, băiețele, între un nebun amar și un nebun dulce?
LEAR: —Nu știu, puiule, învață-mă.
BUFONUL: *Acel ce te îndeamnă*
Regatul să ți-l dai
Aici lângă mine pune-l,
Și ține-i locul tu
Nebunul amar, și ăl dulce
Îndată îi vei vedea:

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The one in motley here,
The other found out there.
LEAR: Dost thou call me fool, boy?
FOOL: All thy other titles thou hast given away; that thou wast born with.
KENT: This is not altogether fool, my lord.
FOOL: No, faith; lords and great men will not let me. If I had a monopoly out, they would have part on't. And ladies too, they will not let me have all the fool to myself; they'll be snatching. Give me an egg, nuncle, and I'll give thee two crowns.
LEAR: What two crowns shall they be?
FOOL: Why, after I have cut the egg i' th' middle and eat up the meat, the two crowns of the egg. When thou clovest thy crown i'th' middle and gav'st away both parts, thou bor'st thine ass on thy back o'er the dirt. Thou hadst little wit in thy bald crown when thou gav'st thy golden one away. If I speak

Unul e ăsta, în portu-mi
Iar celălalt colea.
LEAR: Ce fel băiețele mă faci nebun?
BUFONUL: Toate celelalte titluri, le-ai dat altora. Pe ăsta îl ai din născare.
KENT: Astea nu sunt tocmai vorbe de nebun, Măria-Ta.
BUFONUL: Nu zău. Boierii și învățații nu mă lasă să fiu eu singur nebun! Chiar luând monopolul nebuniei tot mi-ar șterpeli ei câte o fărâmitură! Și nici cucoanele nu-mi lasă mie nebunia toată: Înhață și ele câte o leacă... Moșule! dă-mi un ou, și eu ți-oi da două coroane.
LEAR: Ce fel de coroane?
FOOL: Foarte ușor; după ce tai oul în două și-l mănânc, cele două jumătăți de coji! Când ți-ai frânt coroana în două, și ai dat bucățile ai făcut ca acela, care pentru a trece băltoaga, își ducea măgarul în spate! Puțină minte ai avut în capul tău cel chel când ai dat scufia lui de aur! Dacă am vorbit acum ca unul de soiul

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

like myself in this, let him be whipp'd that first finds it so.
[Sings] Fools had ne'er less grace in a year,
For wise men are grown foppish;
They know not how their wits to wear,
Their manners are so apish.

LEAR: When were you wont to be so full of songs, sirrah?
FOOL: I have us'd it, nuncle, ever since thou mad'st thy daughters thy mother; for when thou gav'st them the rod, and put'st down thine own breeches,
[Sings] Then they for sudden joy did weep,
And I for sorrow sung,
That such a king should play bo-peep
And go the fools among.
Prithee, nuncle, keep a schoolmaster that can teach thy fool to lie. I would fain learn to lie.

meu, bătut cu biciul să fie cine-o băga-o de seamă întâi. *(Cântând).*
Iestimp sau prostit nebuni
Și învățații s-au prostit.
N-au cum să-și poarte știința
Căci toți s-au maimuțărit.
LEAR: De când te-ai făcut așa de cântăreț baiețele?
BUFONUL: M-am învățat așa, Moșule, de când ți-ai făcut din fiică, mamă; căci când le-ai dat varga în mână, și ți-ai întors singur spatele: *(cântă).*
Ele au jelit de bucurie
Eu de durere am cântat,
Văzând că regele se joacă
De-a baba oarba între nebuni!
Te rog moșule dă-mi un dascăl care să mă învețe să mint. Tare aș vrea să știu să mint.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LEAR: An you lie, sirrah, we'll have you whipp'd.

FOOL: I marvel what kin thou and thy daughters are. They'll have me whipp'd for speaking true; thou'lt have me whipp'd for lying; and sometimes I am whipp'd for holding my peace. I had rather be any kind o' thing than a fool! And yet I would not be thee, nuncle. Thou hast pared thy wit o' both sides and left nothing i' th' middle. Here comes one o' the parings.
Enter GONERIL.
LEAR: How now, daughter? What makes that frontlet on? Methinks you are too much o' late i' th' frown.
FOOL: Thou wast a pretty fellow when thou hadst no need to care for her frowning. Now thou art an O without a figure. I am better than thou art now: I am a fool, thou art nothing. *[To Goneril]* Yes, forsooth, I will hold my tongue. So your face bids me, though you say nothing. Mum, mum!

He that keeps nor crust nor crum,

LEAR: Când te-oi învăța la minciuni ștrengarule, mănânci bătaie.
BUFONUL: Eu mă mir ce fel de rudă oi fi tu cu fetele tale: ele mă bat pentru că spun adevărul, și tu m-ai bate când aș minți! Iar alte ori mănânc bătaie pentru că tac! Mai bine să fii orice, decât un caraghios, dar tot n-aș vrea să fiu în locul tău, Moșule. Tu ți-ai curățit mintea de coajă. *(Intră Goneril)*. Iată o bucată din acea coajă!

LEAR: A, tu ești fiica mea? De ce așa de încruntată? Îmi pare că de la o vreme încoace te încrunți cam des...
BUFONUL: Atunci era halal de tine, Moșule, când n-aveai habar de se încrunta ori nu. Acum ești un zero fără cifră. Mai bine e de mine decât de tine: eu sunt un nebun, dar tu nu ești nimica! *(Către Goneril)*. Da, da am să tac. Fața ta mi-o poruncește, măcar că nu zici nimic. Hm! Hm! Cine nu-și pune de o parte nici coajă nici miez, rău pățește că rămâne flămând.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Weary of all, shall want some.-
[Points at Lear] That's a sheal'd peascod.
GON.: Not only, sir, this your all-licens'd fool,
But other of your insolent retinue
Do hourly carp and quarrel, breaking forth
In rank and not-to-be-endured riots. Sir,
I had thought, by making this well known unto you,
To have found a safe redress, but now grow fearful,
By what yourself, too, late have spoke and done,
That you protect this course, and put it on
By your allowance; which if you should, the fault
Would not scape censure, nor the redresses sleep,
Which, in the tender of a wholesome weal,
Might in their working do you that offence
Which else were shame, that then necessity
Must call discreet proceeding.
FOOL: For you know, nuncle,

(Arată pe Lear). Uite un bob de mazăre dezbrăcat de păstaie.

GONERIL: —Măria-Ta, nu numai acest bufon nerușinat, dar și alții din îndrăzneții tăi slujitori se ceartă mereu și se hărțuiesc, pricinuind o stare de lucruri de nemaisuferit Măria-Ta, credeam că fiind în știință de acestea, vei pune o stavilă acestor fapte; dar acum după câte ai spus și făcut în urmă, încep să mă tem că Măria-Ta ocrotești astă purtare a lor ba chiar îi îndemni cu dinadinsul. Dacă ar fi așa, să știe bine Măria-Ta că un asemenea lucru nu va scăpa de mustrările noastre, și că pedeapsa nu va întârzia, suntem în stare să facem orice pentru a păstra liniștea acestei gospodării sănătoase! N-am lua aceste măsuri care ar putea jigni, dacă nevoia nu ne-ar îndemna la această înțeleaptă hotărâre!

BUFONUL: Căci, știi, Moșule: Vrabia atâta vreme a hrănit pe

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The hedge-sparrow fed the cuckoo so long
That it had it head bit off by it young.
So out went the candle, and we were left darkling.
LEAR: Are you our daughter?
GON.: Come, sir,
I would you would make use of that good wisdom
Whereof I know you are fraught, and put away
These dispositions that of late transform you
From what you rightly are.
FOOL: May not an ass know when the cart draws the horse?
Whoop, Jug, I love thee!
LEAR: Doth any here know me? This is not Lear.
Doth Lear walk thus? speak thus? Where are his eyes?
Either his notion weakens, his discernings
Are lethargied—Ha! waking? 'Tis not so!
Who is it that can tell me who I am?
FOOL: Lear's shadow.

cuc, până i-au mâncat puii lui capul! Și astfel s-a stins lumânarea și am rămas prin întuneric!

LEAR: Fiica mea ești tu?
GONERIL: Haide, Măria-Ta, ai face bine să arăți acea înțelepciune cu care știu că ești înzestrat și să lași la o parte toate nazurile astea care te-au schimbat! Nu te mai cunosc de la o vreme.

BUFONUL: Ce, n-are voie măgarul să vadă când trage căruța pe cal? Hop, hop măgărușule, drag-mi ești...
LEAR: Mă cunoaște aici cineva? Acesta nu e Lear. Așa calcă Lear? Așa vorbește? Ochii unde-i sunt? Ori îi slăbește mintea? Îi doarme înțelepciunea? Ce, sunt deștept? Nu se poate! Cine ar putea să-mi spună cine sunt?

BUFONUL: Ești umbra lui Lear.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

LEAR: I would learn that; for, by the marks of sovereignty,
Knowledge, and reason, I should be false persuaded
I had daughters.
FOOL: Which they will make an obedient father.
LEAR: Your name, fair gentlewoman?
GON.: This admiration, sir, is much o' th' savour
Of other your new pranks. I do beseech you
To understand my purposes aright.
As you are old and reverend, you should be wise.
Here do you keep a hundred knights and squires;
Men so disorder'd, so debosh'd, and bold
That this our court, infected with their manners,
Shows like a riotous inn. Epicurism and lust
Make it more like a tavern or a brothel
Than a grac'd palace. The shame itself doth speak
For instant remedy. Be then desir'd
By her that else will take the thing she begs

LEAR: Aș vrea s-o știu: altminteri, după semnele domniei, a minții și a judecății aș fi în stare să cred pe nedrept, că am niște fete.
BUFONUL: —Care vor face din tine un tată ascultător.
LEAR: Cum te cheamă, frumoasă Domniță?
GONERIL: —Astă mirare, Sire se potrivește în totul cu celelalte apucături noi ale Măriei-Tale. Te rog din suflet să-mi judeci cu dreptate intenția. De ești bătrân și vrei să te respecte alții se cuvine să fii și cuminte. Duci după tine o sută de slujitori și de copii de casă, oameni atât de nesupuși, de îndrăzneți, și de stricați încât cuvintele noastre mânjite de purtările lor au ajuns ca o cârciumă zgomotoasă. Chefurile și bețiile le face mai asemănate cu un han, decât cu un palat plin de cinste. Astă rușine cere o grabnică îndreptare. Dă-mi voie s-o cer de la tine; căci de unde nu, îmi voi face eu singură dreptate, anume voi scădea din numărul alaiului Măriei-Tale; iar cei ce-ți vor rămâne, îți cer să fie oameni potriviți cu vârsta ta, și care să-și

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

A little to disquantity your train,
And the remainder that shall still depend
To be such men as may besort your age,
Which know themselves, and you.
LEAR: Darkness and devils!
Saddle my horses! Call my train together!
Degenerate bastard, I'll not trouble thee;
Yet have I left a daughter.
GON.: You strike my people, and your disorder'd rabble
Make servants of their betters.
Enter ALBANY.
LEAR: Woe that too late repents!—O, sir, are you come?
Is it your will? Speak, sir!—Prepare my horses.
Ingratitude, thou marble-hearted fiend,
More hideous when thou show'st thee in a child
Than the sea-monster!
ALB.: Pray, sir, be patient.

cunoască datoria.

LEAR: Demoni și întuneric! Să-mi pună șelele pe cai! Să mi se adune slujitori! Bastardă pocitură! Nu ți-oi mai fi povară! Mai am încă o fată.

GONERIL: Îmi bați servitorii, și nerușinații oameni ai Măriei-Tale, se poartă cu ai mei, ca cu niște robi!
Intră ALBANY.
LEAR: Vai de cel ce prea târziu se căiește! *(Către Albany).* Ai venit și tu? Cu voia ta sunt astea toate? Grăiește! Să mi se înhame caii! Nerecunoștință! Diavol cu inima de piatră; mai hâd decât dihaniile mării, când te arăți într-un copil!

ALBANY: Rogu-te Măria-Ta, fi cu răbdare.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

LEAR: *[to Goneril]* Detested kite, thou liest!
My train are men of choice and rarest parts,
That all particulars of duty know
And in the most exact regard support
The worships of their name.—O most small fault,
How ugly didst thou in Cordelia show!
Which, like an engine, wrench'd my frame of nature
From the fix'd place; drew from my heart all love
And added to the gall. O Lear, Lear, Lear!
Beat at this gate that let thy folly in *[Strikes his head.]*
And thy dear judgment out! Go, go, my people.
ALB.: My lord, I am guiltless, as I am ignorant
Of what hath mov'd you.
LEAR: It may be so, my lord.
Hear, Nature, hear! dear goddess, hear!
Suspend thy purpose, if thou didst intend
To make this creature fruitful.

LEAR *(Către Goneril)***:** Vultur afurisit, minți! Slujitorii mei sunt oameni aleși și plini de rare calități, care-și cunosc datoria în toate amănuntele ei și care apără cinstea numelui lor, în cele mai mici împrejurări! O! vină cu mult mai mică! Ce urâtă îmi păruși în Cordelia! Dar aceasta, ca unealta de tortură, mi-a zmuncit din loc temeiul firii mele; mi-a scurs din inimă toată iubirea, și m-a umplut de venin! O Lear! Lear! Lear! Bate la poarta asta *(Își lovește fruntea)* care a dat drumul judecății lăsând să intre nebunia! Haide, haide, oamenii mei.

ALBANY: Mărite Doamne, sunt fără vină precum și fără știință, de ceea ce v-a tulburat atât!
LEAR: Se poate, se poate... Ascultă-mă natură, ascultă! Zeiță milostivă, ascultă! Oprește-ți hotărârea de aveai de gând să faci ființa-i să rodească! Să-i fie pântecele sterp! Nimicește într-însa puterea de a naște, și din făptura-i îngrijită nicicând să nu se

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Into her womb convey sterility;
Dry up in her the organs of increase;
And from her derogate body never spring
A babe to honour her! If she must teem,
Create her child of spleen, that it may live
And be a thwart disnatur'd torment to her.
Let it stamp wrinkles in her brow of youth,
With cadent tears fret channels in her cheeks,
Turn all her mother's pains and benefits
To laughter and contempt, that she may feel
How sharper than a serpent's tooth it is
To have a thankless child! Away, away!
Exit.

ALB.: Now, gods that we adore, whereof comes this?

GON.: Never afflict yourself to know the cause;
But let his disposition have that scope
That dotage gives it.

nască prunc! De vrei totuși să fie mamă, să-i fie copilul din urgie plăzmuit și să trăiască pentru chinul ei fără de seamăn. Să cresteze cu zbârcituri fruntea tinereții ei! Cu lacrimi șiroaie, să sape drum în fragedu-i obraz! Și toate grijile și bucuriile de mamă să i se prefacă în batjocură și dispreț. Atunci să simtă, cu cât e mai cumplit decât mușcătura de șarpe, a avea un fiu nerecunoscător!... Să mergem, să mergem!

(Iese).

ALBANY: Doamne Dumnezeule...! Din ce pricină toate astea?

GONERIL: Nu-ți pierde vremea să afli pricina; lasă-i mânia să izbucnească după cum cere mintea lui căzută în pruncie.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Enter LEAR.

LEAR: What, fifty of my followers at a clap?
Within a fortnight?

ALB.: What's the matter, sir?

LEAR: I'll tell thee. *[To Goneril]* Life and death! I am asham'd
That thou hast power to shake my manhood thus;
That these hot tears, which break from me perforce,
Should make thee worth them. Blasts and fogs upon thee!
Th' untented woundings of a father's curse
Pierce every sense about thee!—Old fond eyes,
Beweep this cause again, I'll pluck ye out,
And cast you, with the waters that you lose,
To temper clay. Yea, is it come to this?
Let it be so. Yet have I left a daughter,
Who I am sure is kind and comfortable.
When she shall hear this of thee, with her nails
She'll flay thy wolvish visage. Thou shalt find

(Lear intră iar).

LEAR: Ce fel! cincizeci de slujitori deodată!

ALBANY: Ce s-a întâmplat, Măria-Ta?

LEAR: Stai, că-ți spun. *(Către Goneril).* Pe viața mea și pe moartea mea! Mi-e rușine văzând că ai în tine putința de a zdruncina într-atât bărbăția mea! Și că aceste lacrimi fierbinți ce izvorăsc fără voie, te fac să fii vrednică de ele! Fulgere și neguri cadă asupra ta! Rănile fac leac ale blestemului părintesc, să sfâșie fiece bucățică din tine! Ochii bătrâni și nerozi; de ați mai plânge pentru astea, vă voi zmulge și vă voi arunca, dimpreună cu apa ce o răspândiți, să înmuiați țărâna! Ce fel, la astea am ajuns! Fie. Mai am încă o fată. Aceea desigur e bună și primitoare; când va afla purtarea ta, cu unghiile îți va sfâșia obrazul de lupoaică! Ai să vezi! Îmi voi relua iarăși chipul pe care credeai că l-am lepădat pe veci! Ai să vezi, fii sigură!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That I'll resume the shape which thou dost think
I have cast off for ever; thou shalt, I warrant thee.
Exeunt [LEAR, KENT, and Attendants].
GON.: Do you mark that, my lord?
ALB.: I cannot be so partial, Goneril,
To the great love I bear you —
GON.: Pray you, content. — What, Oswald, ho!
[To the Fool] You, sir, more knave than fool, after your master!

FOOL: Nuncle Lear, nuncle Lear, tarry! Take the fool with thee.
A fox when one has caught her,
And such a daughter,
Should sure to the slaughter,
If my cap would buy a halter.
So the fool follows after.
Exit.

(Iese Lear cu Kent și slujitori).
GONERIL: L-ai auzit, stăpâne?
ALBANY: Oricâtă dragoste ți-aș arăta Goneril... nu pot totuși să fiu părtaș...
GONERIL: Te rog, sfârșește. Ascultă, Oswald... *(Către bufon).* Iar tu, care ești mai mult un ticălos decât un nebun, du-te după stăpânul tău!
BUFONUL: Moșule Lear, Moșule Lear, așteaptă!
Ia și pe nebun cu tine
„O vulpe când oi prinde-o
Și o fată ca aceasta,
Ar merge la spânzurătoare."
Mi-aș vinde și căciula din cap ca să-i cumpăr ștreangul. Iată vine și nebunul.
(Iese).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GON.: This man hath had good counsel! A hundred knights?
'Tis politic and safe to let him keep
At point a hundred knights; yes, that on every dream,
Each buzz, each fancy, each complaint, dislike,
He may enguard his dotage with their pow'rs
And hold our lives in mercy.—Oswald, I say!
ALB.: Well, you may fear too far.
GON.: Safer than trust too far.
Let me still take away the harms I fear,
Not fear still to be taken. I know his heart.
What he hath utter'd I have writ my sister.
If she sustain him and his hundred knights,
When I have show'd th' unfitness-
Enter [OSWALD the] STEWARD.
How now, Oswald?
What, have you writ that letter to my sister?
OSW.: Yes, madam.

GONERIL: Auzi d-ta! O sută de slujitori! Cu minte e, înțelept e, să-l lași să-și ție o sută de slujitori la porunca lui? Ca la fiece părere, la fiece vis ce i s-o năzări, la orice plângere, sau supărare să-și îngrădească slăbiciunea minții cu puterea lor și să ne aibă la mâna lui! Oswald unde ești?

ALBANY: Poate mergi prea departe cu teama.
GONERIL: Tot e mai bine, decât să fie cineva prea încrezător. Lasă-mă să înlătur relele mai bine decât să mă tem de ele. Îi cunosc eu firea. Am scris surorii mele toate câte mi-a spus. Dacă-l ocrotește pe dânsul, și pe cei o sută de slujitori, după ce i-am arătat cât de puțin înțelept ar fi...

(Intră Oswald).
GONERIL: Aici ești Oswald? Ei, ai trimis surorii mele acea scrisoare?
OSWALD: Mărită Doamnă, am trimis-o.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GON.: Take you some company, and away to horse!
Inform her full of my particular fear,
And thereto add such reasons of your own
As may compact it more. Get you gone,
And hasten your return. *[Exit Oswald.]* No, no, my lord!
This milky gentleness and course of yours,
Though I condemn it not, yet, under pardon,
You are much more at task for want of wisdom
Than prais'd for harmful mildness.
ALB.: How far your eyes may pierce I cannot tell.
Striving to better, oft we mar what's well.
GON.: Nay then—
ALB.: Well, well; th' event.
Exeunt.

GONERIL: Ia-ți câțiva oameni cu tine și pornește călare la dânsa. Povestește-i pe larg împrejurările și teama mea și mai adaugă de la tine ce lămuriri vei mai crede, care s-o mai deslușească. Haide, du-te și întoarce-te grabnic. *(Iese Oswald)*. Nu, nu, stăpâne; astă femeiască blândețe a purtării tale nu o învinovățesc; însă, iartă-mă că ți-o spun, te face să fii mai degrabă judecat ca lipsit de înțelepciune, decât lăudat pentru o așa de primejdioasă bunătate.

ALBANY: Nu pot ști cât de departe pătrunde prevederea ta. Adesea însă, vrând să facem mai bine, stricăm ce nu e rău.
GONERIL: Dacă e așa...
ALBANY: Bine, bine vom vedea!
(Ies amândoi):

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

Court before the Duke of Albany's Palace.

Enter LEAR, KENT, and FOOL.

LEAR: Go you before to Gloucester with these letters. Acquaint my daughter no further with anything you know than comes from her demand out of the letter. If your diligence be not speedy, I shall be there afore you.

KENT: I will not sleep, my lord, till I have delivered your letter.

Exit.

FOOL: If a man's brains were in's heels, were't not in danger of kibes?

LEAR: Ay, boy.

FOOL: Then I prithee be merry. Thy wit shall ne'er go slipshod.

LEAR: Ha, ha, ha!

FOOL: Shalt see thy other daughter will use thee kindly; for

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

though she's as like this as a crab's like an apple, yet I can tell what I can tell.
LEAR: What canst tell, boy?
FOOL: She'll taste as like this as a crab does to a crab. Thou canst tell why one's nose stands i' th' middle on's face?
LEAR: No.
FOOL: Why, to keep one's eyes of either side's nose, that what a man cannot smell out, 'a may spy into.
LEAR: I did her wrong.
FOOL: Canst tell how an oyster makes his shell?
LEAR: No.
FOOL: Nor I neither; but I can tell why a snail has a house.
LEAR: Why?
FOOL: Why, to put's head in; not to give it away to his daughters,
and leave his horns without a case.
LEAR: I will forget my nature. So kind a father!—Be my

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

horses
ready?
FOOL: Thy asses are gone about ‘em. The reason why the
seven stars
are no more than seven is a pretty reason.
LEAR: Because they are not eight?
FOOL: Yes indeed. Thou wouldst make a good fool.
LEAR: To tak’t again perforce! Monster ingratitude!
FOOL: If thou wert my fool, nuncle, I’ld have thee beaten for
being
old before thy time.
LEAR: How’s that?
FOOL: Thou shouldst not have been old till thou hadst been
wise.
LEAR: O, let me not be mad, not mad, sweet heaven!
Keep me in temper; I would not be mad!
[Enter a Gentleman.]

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

How now? Are the horses ready?
GENT.: Ready, my lord.
LEAR: Come, boy.
FOOL: She that's a maid now, and laughs at my departure,
Shall not be a maid long, unless things be cut shorter.
Exeunt.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT II

SCENE I.

A court within the Castle of the Earl of Gloucester.

Enter [EDMUND the] BASTARD and CURAN, meeting.

EDM.: Save thee, Curan.

CUR.: And you, sir. I have been with your father, and given him notice that the Duke of Cornwall and Regan his Duchess will be here with him this night.

EDM.: How comes that?

CUR.: Nay, I know not. You have heard of the news abroad—I mean the whisper'd ones, for they are yet but ear-kissing arguments?

EDM.: Not I. Pray you, what are they?

CUR.: Have you heard of no likely wars toward 'twixt the two Dukes of Cornwall and Albany?

ACTUL II

SCENA I.

Castelul Contelui Gloster.

Intră EDMUND și CORAN (fiecare din altă parte).

EDMUND: Bine ai venit Coran.

CORAN: Domnia-Ta de asemenea boierule! Am văzut pe tatăl Domniei-Tale și i-am spus că Ducele de Cornwall și cu Regan, Ducesa, vor sosi aici diseară.

EDMUND: Oare pentru ce?

CORAN: Nu știu. Ai auzit veștile ce s-au răspândit? vreau să spun cele șoptite; căci până acum nu se pomenesc decât la ureche.

EDMUND:—Nicidecum. Te rog, spune-mi despre ce e vorba.

CORAN: N-ai auzit că se pregătește gâlceavă între ducii de Cornwall și Albany?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDM.: Not a word.
CUR.: You may do, then, in time. Fare you well, sir.

Exit.
EDM.: The Duke be here to-night? The better! best!
This weaves itself perforce into my business.
My father hath set guard to take my brother;
And I have one thing, of a queasy question,
Which I must act. Briefness and fortune, work!
Brother, a word! Descend! Brother, I say!
Enter EDGAR.
My father watches. O sir, fly this place!
Intelligence is given where you are hid.
You have now the good advantage of the night.
Have you not spoken 'gainst the Duke of Cornwall?
He's coming hither; now, i' th' night, i' th' haste,
And Regan with him. Have you nothing said

EDMUND: N-am auzit niciun cuvânt.
CORAN:—E, ai să auzi când o veni vremea. Rămâi cu bine boierule.
(Iese).
EDMUND: Ducele, diseară aici? Foarte bine! Cât se poate de bine! Asta se înjghebează de minune cu planul meu! Tata a pus niște păzitori să prindă pe frate-meu. Și eu mai am un lucru de făcut, cam anevoios: Noroc și grabă la lucru! *(Strigă).* Dragă frate! am să-ți vorbesc. Coboară, m-auzi?

Intră Edgar.
EDMUND: Tata te pândește; fugi din locurile astea. S-a aflat ascunzătoarea ta. Acum tocmai bine ai putea să te folosești de întunericul nopții: Nu cumva ai pârît pe Ducele de Cornwall? Sosește aici astă seară în grabă și Regan cu dânsul. N-ai vorbit niciodată despre vrajba dintre el și Ducele de Albany? Adu-ți aminte?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Upon his party ‘gainst the Duke of Albany?
Advise yourself.
EDG.: I am sure on’t, not a word.
EDM.: I hear my father coming. Pardon me!
In cunning I must draw my sword upon you.
Draw, seem to defend yourself; now quit you well.—
Yield! Come before my father. Light, ho, here!
Fly, brother.—Torches, torches!—So farewell.
Exit EDGAR.
Some blood drawn on me would beget opinion
Of my more fierce endeavour. *[Stabs his arm.]* I have seen drunkards
Do more than this in sport.—Father, father!—
Stop, stop! No help?
Enter GLOUCESTER, and Servants with torches.
GLOU.: Now, Edmund, where’s the villain?
EDM.: Here stood he in the dark, his sharp sword out,

EDGAR: Nicio vorbă, sunt foarte sigur.
EDMUND: Aud pe tata venind. Iartă-mă dar trebuie să mă prefac că ridic spada împotriva ta. Scoate sabia, fă-te că te aperi; acum să te văd! Dă-te învins. Vino în fața tatei. Hei! Oameni buni! Lumină! Fugi frățioare! Torțe! Să se aducă torțe! Așa! Adio!
(Iese Edgar).
Puțin sânge pe mine ar întări ideea crâncenei mele încercări *(Se rănește la braț)*. Am văzut bețivi făcându-și mai mult rău, în glumă. Tată! Tată! oprește! oprește! Ajutor!

Intră GLOSTER (și servitori cu torțe).
GLOSTER: Edmund, unde e nemernicul?
EDMUND: Era ascuns aici, în întuneric, cu sabia ascuțită

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Mumbling of wicked charms, conjuring the moon
To stand 's auspicious mistress.
GLOU.: But where is he?
EDM.: Look, sir, I bleed.
GLOU.: Where is the villain, Edmund?
EDM.: Fled this way, sir. When by no means he could—
GLOU.: Pursue him, ho! Go after. *[Exeunt some Servants*].
By no means what?
EDM.: Persuade me to the murther of your lordship;
But that I told him the revenging gods
'Gainst parricides did all their thunders bend;
Spoke with how manifold and strong a bond
The child was bound to th' father—sir, in fine,
Seeing how loathly opposite I stood
To his unnatural purpose, in fell motion
With his prepared sword he charges home
My unprovided body, lanch'd mine arm;

scoasă, mormăind nu știu ce vrăji rugând luna să-i fie ocrotitoare.
GLOSTER: Dar unde să fie?
EDMUND: Uite stăpâne cum sunt de însângerat?
GLOSTER: Unde e nenorocitul, Edmund?
EDMUND: A fugit pe acolo. Văzând că nu poate, niciun chip...
GLOSTER: Oameni buni, urmăriți-l După dânsul! *(Ies câțiva servitori).* Cum adică „cu niciun chip"?
EDMUND: Să mă-npingă să te ucid... Căci i-am spus că Zeii răzbunători își îndreaptă fulgerele toate asupra paricizilor. I-am arătat prin ce puternică și multiplă legătură e împreunat tatăl cu copilul. În sfârșit, stăpâne, văzând cu ce statornică ură mă împotriveam monstruoasei lui uneltiri, se repezi asupră-mi, în clipita în care mă gândeam mai puțin, printr-o mișcare vicleană, cu sabia pregătită, și-mi străpunse brațul. Dar când mă văzu gata de luptă, cu atât sânge rece, întărit de dreptatea mea ori poate înspăimântat de strigătele mele, deodată se făcu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

But when he saw my best alarum'd spirits,
Bold in the quarrel's right, rous'd to th' encounter,
Or whether gasted by the noise I made,
Full suddenly he fled.

nevăzut.

GLOU.: Let him fly far.
Not in this land shall he remain uncaught;
And found—dispatch. The noble Duke my master,
My worthy arch and patron, comes to-night.
By his authority I will proclaim it
That he which find, him shall deserve our thanks,
Bringing the murderous caitiff to the stake;
He that conceals him, death.

GLOSTER: Lasă-l să fugă cât de departe: nu rămâne el neprins în țara asta: și odată găsit, la moarte. Slăvitul duce, stăpânul meu, vrednicul meu apărător și căpitan, vine diseară. Cu putere de la dânsul, voi lăți știrea că cel ce va prinde pe mișel și-l va aduce la spânzurătoare va primi o răsplată. Iar pentru cine îl va ascunde, moartea.

EDM.: When I dissuaded him from his intent
And found him pight to do it, with curst speech
I threaten'd to discover him. He replied,
'Thou unpossessing bastard, dost thou think,

EDMUND: Când am încercat să-i întorc gândul de la așa faptă, și l-am găsit prea hotărât s-o facă, cu blesteme l-am amenințat să dezvălui cursa întinsă de dânsul. Dar mi-a răspuns: Bastard calic! Crezi că, la măsurătoarea cu tine, ar putea vreo virtute,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

If I would stand against thee, would the reposal
Of any trust, virtue, or worth in thee
Make thy words faith'd? No. What I should deny
(As this I would; ay, though thou didst produce
My very character), I'ld turn it all
To thy suggestion, plot, and damned practice;
And thou must make a dullard of the world,
If they not thought the profits of my death
Were very pregnant and potential spurs
To make thee seek it.'

GLOU.: Strong and fast'ned villain!
Would he deny his letter? I never got him.
Tucket within.
Hark, the Duke's trumpets! I know not why he comes.
All ports I'll bar; the villain shall not scape;
The Duke must grant me that. Besides, his picture
I will send far and near, that all the kingdom

vreo vrednicie, vreo credință în tine, să dea preț spuselor tale împotriva mea? Nu. Orice aș tăgădui, aș ști cum să tăgăduiesc. Da! chiar dacă ai da în vileag tot ce cuget, aș ști să le arăt toate ca scorneli de-ale tale, vicleșuguri, uneltiri afurisite. Și ar trebui să crezi lumea prea proastă, ca să nu-și dea seama că foloasele ce ai trage de la moartea mea, ți-au fost pinteni destul de puternici ca să te ațâțe la uneltirea ei!

GLOSTER: Nemernic întărit în rele! Ce fel vrea să tăgăduiască și scrisoarea. Nu e copil din mine; Ascultă, se aud sunând surlele Ducelui. Nu știu de ce vine încoace. Voi fereca toate porțile. Mișelul n-are să scape. Ducele trebuie să-mi îngăduie aceasta. Apoi am să trimit chipul peste tot, ca să-l cunoască țara întreagă, iar pe tine, fiule credincios și bun, voi căuta mijlocul să te fac stăpân pe toate moșiile mele.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

May have due note of him, and of my land,
Loyal and natural boy, I'll work the means
To make thee capable.
Enter CORNWALL, REGAN, and Attendants.
CORN.: How now, my noble friend? Since I came hither
(Which I can call but now) I have heard strange news.
REG.: If it be true, all vengeance comes too short
Which can pursue th' offender. How dost, my lord?
GLOU.: O madam, my old heart is crack'd, it's crack'd!
REG.: What, did my father's godson seek your life?
He whom my father nam'd? Your Edgar?
GLOU.: O lady, lady, shame would have it hid!

REG.: Was he not companion with the riotous knights
That tend upon my father?
GLOU.: I know not, madam. 'Tis too bad, too bad!
EDM.: Yes, madam, he was of that consort.

Întră CORNWALL, REGAN și SUITA.
CORNWALL: Ce mai faci, slăvit prieten? De abia adineauri am sosit, și am aflat vești ciudate.
REGAN: Da, adevărat; nu e nicio pedeapsă vrednică de un vinovat ca acela! Cum te afli, mărite Doamne?
GLOSTER: O Domniță! Bătrâna mea inimă e frântă, frântă!
REGAN: Cum se poate! Finul tatălui meu a căutat să te ucidă? El botezat de tatăl meu, Edgar, fiul Domniei-Tale!
GLOSTER: O Domniță, Domniță mi-e rușine să o știe toată lumea...
REGAN: Nu era el prieten cu acei răzvrătiți și slujitori ce însoțesc pe tata?
GLOSTER: Nu știu Mărită Doamnă! E grozav! grozav!
EDMUND: Ba da, slăvită Doamnă, era din tagma lor.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

REG.: No marvel then though he were ill affected.
'Tis they have put him on the old man's death,
To have th' expense and waste of his revenues.
I have this present evening from my sister
Been well inform'd of them, and with such cautions
That, if they come to sojourn at my house,
I'll not be there.
CORN.: Nor I, assure thee, Regan.
Edmund, I hear that you have shown your father
A childlike office.
E**DM.:** 'Twas my duty, sir.
GLOU.: He did bewray his practice, and receiv'd
This hurt you see, striving to apprehend him.
CORN.: Is he pursued?
GLOU.: Ay, my good lord.
CORN.: If he be taken, he shall never more
Be fear'd of doing harm. Make your own purpose,

REGAN: Atunci, nu e de mirare; ș-apoi și firea lui era rea. Oamenii aceia trebuie să-i fi însuflat gândul de moartea bătrânului, pentru a pune mâna pe avere și venituri. Chiar în seara asta am primit o scrisoare de la soră-mea, în care îmi dă veşti despre dânșii, însoțindu-le de așa poveşti încât, de or veni să stea la mine, eu nu voi fi acasă.

CORNWALL: Nici eu, fi pe pace, Regan; Edmund, am aflat că te-ai purtat cu tatăl tău ca un adevărat copil bun.

EDMUND: Aceasta-mi era datoria, stăpâne.
GLOSTER: A dat pe față uneltirea; și încercând să-i pună stavilă, a primit rana pe care o vedeți.
CORNWALL: E cineva pe urma lui?
GLOSTER: Da stăpâne.
CORNWALL: De o fi prins, îi vom lua putința de a mai face vreun rău altădată. Fă cum te-o duce gândul, îți dau toată

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

How in my strength you please. For you, Edmund,
Whose virtue and obedience doth this instant
So much commend itself, you shall be ours.
Natures of such deep trust we shall much need;
You we first seize on.
EDM.: I shall serve you, sir,
Truly, however else.
GLOU.: For him I thank your Grace.
CORN.: You know not why we came to visit you-

REG.: Thus out of season, threading dark-ey'd night.
Occasions, noble Gloucester, of some poise,
Wherein we must have use of your advice.
Our father he hath writ, so hath our sister,
Of differences, which I best thought it fit
To answer from our home. The several messengers
From hence attend dispatch. Our good old friend,

puterea ce vei vrea. Cât despre tine Edmund a cărui virtute și supunere se arată acum așa de vrednice de laudă, vei fi de-ai noștri. Ființe atât de demne de încredere ne sunt totdeauna de mare nevoie. De tine cel dintâi ne vom folosi.

EDMUND: Te voi servi stăpîne cu credință, dacă nu mai bine.

GLOSTER: Mulțumesc Măriei-Tale pentru dânsul.
CORNWALL: Nu știi pentru ce am venit în gazdă la Castelul Domniei-Tale?
REGAN: Așa fără de veste, în mijlocul nopții întunecoase? Împrejurări, Slăvite Gloster, de oarecare greutate, în care avem mare nevoie de sfatul tău. Tatăl meu ne-a scris precum și soră-mea, despre niște gâlcevi asupra cărora nu mi s-a părut cu care să răspund de acasă. Trimișii fiecăruia așteaptă de aici răspunsul nostru. Bunul și vechiul nostru prieten mângâie-ne în necazurile noastre, și ajută-ne cu sfatul tău folositor în

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Lay comforts to your bosom, and bestow
Your needful counsel to our business,
Which craves the instant use.
GLOU.: I serve you, madam.
Your Graces are right welcome.
Exeunt. Flourish.

această pricină care cere o grabnică dezlegare.

GLOSTER: Sunt la porunca Domniei-Tale; amândoi sunteți la mine bineveniți.
(Trompete. Ies toți).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Before Gloucester's Castle.

Enter KENT and [OSWALD the] STEWARD, severally.

OSW.: Good dawning to thee, friend. Art of this house?
KENT: Ay.
OSW.: Where may we set our horses?
KENT: I' th' mire.
OSW.: Prithee, if thou lov'st me, tell me.
KENT: I love thee not.
OSW.: Why then, I care not for thee.
KENT: If I had thee in Lipsbury Pinfold, I would make thee care for me.
OSW.: Why dost thou use me thus? I know thee not.
KENT: Fellow, I know thee.
OSW.: What dost thou know me for?

SCENA II.

În fața Castelului lui Gloster.

Intră KENT și OSWALD, (fiecare din altă parte).

OSWALD: Bună dimineața prietene? Ești de aici?
KENT: Da.
OSWALD: Unde să ne legăm caii?
KENT: În noroi.
OSWALD: Te rog, dacă mă iubești, spune-mi.
KENT: Nu te iubesc.
OSWALD: Așa? Nici eu pe tine.
KENT:

OSWALD:—Dar de ce ești așa aspru? Eu nu te cunosc.
KENT:—Ba eu te cunosc pe tine.
OSWALD: Ce fel de om mă crezi că sunt?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: A knave; a rascal; an eater of broken meats; a base, proud, shallow, beggarly, three-suited, hundred-pound, filthy, worsted-stocking knave; a lily-liver'd, action-taking, whoreson, glass-gazing, superserviceable, finical rogue; one-trunk-inheriting slave; one that wouldst be a bawd in way of good service, and art nothing but the composition of a knave, beggar, coward, pander, and the son and heir of a mongrel bitch; one whom I will beat into clamorous whining, if thou deny the least syllable of thy addition.

OSW.: Why, what a monstrous fellow art thou, thus to rail on one that's neither known of thee nor knows thee!

KENT: What a brazen-fac'd varlet art thou, to deny thou knowest me! Is it two days ago since I beat thee and tripp'd up thy heels before the King? *[Draws his sword.]* Draw, you rogue! for, though it be night, yet the moon shines. I'll make a sop o' th' moonshine o' you. Draw, you whoreson cullionly barbermonger! draw!

KENT: Te cred un mișel, un pungaș, un lingău, un fățarnic, un îngâmfat, un prost, un calic, un murdar cu trei rânduri de haine cu o sută de galbeni simbrie și cu ciorapi de lână. Un fricos, un trufaș, un dobitoc sclivisit, un netrebnic, cu ochii tot în oglindă. Un amestec de dobitoc, de mișel, de calic, și de rob; fiu și moștenitor de cățea nenorocită; în sfârșit esti un ticălos pe care am să te bat până-oi chelălăi de oi cuteza să cârtești împotriva unei slove măcar din pomelnicul pe care ți-l înșirai.

OSWALD: Vai de mine! Ce fire de om afurisit ești, de poți ocărî astfel pe unul ce nici nu te cunoaște, nici nu-l cunoști!

KENT: Ce afurisită fire de slugă obraznică ești tu, de spui că nu mă cunoști! Nu sunt două zile de când ți-am pus piedică, și te-am bătut, în fața regelui. Scoate sabia, mișelule, căci măcar că e noapte, luna luminează; și am să te fac mii și fărâme! Scoate sabia, ticăloasă corcitură sclivisită! *(Scoate sabia).*

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

OSW.: Away! I have nothing to do with thee.
KENT: Draw, you rascal! You come with letters against the King, and take Vanity the puppet's part against the royalty of her father. Draw, you rogue, or I'll so carbonado your shanks! Draw, you rascal! Come your ways!
OSW.: Help, ho! murther! help!
KENT: Strike, you slave! Stand, rogue! Stand, you neat slave! Strike! *[Beats him.]*
OSW.: Help, ho! murther! murther!
Enter EDMUND, with his rapier drawn, GLOUCESTER, CORNWALL, REGAN, Servants.
EDM.: How now? What's the matter? *Parts [them].*
KENT: With you, goodman boy, an you please! Come, I'll flesh ye! Come on, young master!
GLOU.: Weapons? arms? What's the matter here?
CORN.: Keep peace, upon your lives!
He dies that strikes again. What is the matter?

OSWALD: Du-te încolo! N-am treabă cu tine.
KENT: Scoate, mișelule! vii aici cu scrisori împotriva regelui; iei partea acelei secături de fată în contra Măriei tatălui ei, scoate nemernicule, ori îți crestez ciolanele... Haide fricosule, vino.
OSWALD: Ajutor! ajutor, mă omoară!
KENT: Haide, dă, robule, stai drept mișelule, stai frumos, pungașule dă și tu *(Îl bate).*
OSWALD: Ajutor! ajutor, mă omoară!
Intră EDMUND, *(cu sabia scoasă)* CORNWALL, REGAN, GLOSTER și SERVITORII.
EDMUND *(Despărțindu-i)***:** Ce e asta? Ce s-a întâmplat?
KENT: Hai la rândul tău flăcăule, dacă poftești! Hai, că ți-oi da eu ție, poftim! *(Se bat).*
GLOSTER: Arme! Bătaie! Ce s-a întâmplat aici?
CORNWALL: Potoliți-vă, ori vai de voi. Cine o mai da, e mort. Care e pricina?

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

REG.: The messengers from our sister and the King.
CORN.: What is your difference? Speak.
OSW.: I am scarce in breath, my lord.
KENT: No marvel, you have so bestirr'd your valour. You cowardly rascal, nature disclaims in thee; a tailor made thee.
CORN.: Thou art a strange fellow. A tailor make a man?

KENT: Ay, a tailor, sir. A stonecutter or a painter could not have made him so ill, though he had been but two hours at the trade.
CORN.: Speak yet, how grew your quarrel?
OSW.: This ancient ruffian, sir, whose life I have spar'd
At suit of his grey beard—
KENT: Thou whoreson zed! thou unnecessary letter! My lord, if you'll give me leave, I will tread this unbolted villain into mortar and daub the walls of a jakes with him. 'Spare my grey beard,' you wagtail?

REGAN: Sunt trimișii soră-mii și ai regelui.
CORNWALL:—Care vă e vrajba? Vorbiți.
OSWALD: Mi-a pierit suflarea, stăpâne.
KENT: Nu e de mirare! Atâta voinicie ai desfășurat! Mișelule, natura te tăgăduiește, mă prinz că ești făcut de un croitor!
CORNWALL: Ciudată ființă îmi pari? Cum adică făcut de un croitor?
KENT: Da, stăpâne, de croitor, căci un zugrav sau un pietrar nu l-ar fi putut nimeri așa de rău măcar de ar fi muncit numai două ceasuri la el.
CORNWALL: Vorbește în fine. De ce v-ați încăierat?
OSWALD: Mojicul ăsta bătrân, Stăpâne, pe a cărui bătrânețe am cruțat-o din pricina barbei cărunte...
KENT: Auzi, auzi, nerușinatul? Stăpâne, cu voia Domniei-Tale, am să-l calc în picioare, să-l prefac în tencuială și să tencuiesc cu dânsul zidul unei cocine de porci! Auzi milă de barba mea sură! Cățel fricos!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CORN.: Peace, sirrah!
You beastly knave, know you no reverence?
KENT: Yes, sir, but anger hath a privilege.
CORN.: Why art thou angry?
KENT: That such a slave as this should wear a sword,
Who wears no honesty. Such smiling rogues as these,
Like rats, oft bite the holy cords atwain
Which are too intrinse t' unloose; smooth every passion
That in the natures of their lords rebel,
Bring oil to fire, snow to their colder moods;
Renege, affirm, and turn their halcyon beaks
With every gale and vary of their masters,
Knowing naught (like dogs) but following.
A plague upon your epileptic visage!
Smile you my speeches, as I were a fool?
Goose, an I had you upon Sarum Plain,
I'ld drive ye cackling home to Camelot.

CORNWALL: Ajungă-ți omule! Bestie grosolană n-ai nicio rușine!
KENT: Ba da, Stăpâne; dar mâniei i se iartă multe.
CORNWALL: Și pentru ce ești așa de mânios?
KENT: Pentru că un asemenea rob poartă spadă, când cinste într-însul n-are. Afurisită fie-ți fața de epileptic. Zâmbești la vorbele mele, parcă aș fi un caraghios!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CORN.: What, art thou mad, old fellow?
GLOU.: How fell you out? Say that.
KENT: No contraries hold more antipathy
Than I and such a knave.
CORN.: Why dost thou call him knave? What is his fault?
KENT: His countenance likes me not.
CORN.: No more perchance does mine, or his, or hers.
KENT: Sir, 'tis my occupation to be plain.
I have seen better faces in my time
Than stands on any shoulder that I see
Before me at this instant.
CORN.: This is some fellow
Who, having been prais'd for bluntness, doth affect
A saucy roughness, and constrains the garb
Quite from his nature. He cannot flatter, he!
An honest mind and plain—he must speak truth!
An they will take it, so; if not, he's plain.

CORNWALL: Dar ce ți-e? Ești nebun bătrânule?
GLOSTER: De ce v-ați certat, spune?
KENT: Nu sunt în lume două lucruri mai nepotrivite, decât acest mișel, și cu mine.
CORNWALL: De ce-l faci mișel? Ce ți-a făcut?
KENT: Nu-mi plac ochii lui.
CORNWALL: Poate nu-ți plac nici ai mei, nici ai lui, nici ai ei?
KENT: Stăpâne, e în firea mea să vorbesc drept: am văzut în vremuri altfel de obraji decât acei ce sunt acum în fața mea.

CORNWALL: Asta face parte din oamenii ăia care fiindcă au fost odată lăudați pentru că au spus verde în față ce au gândit, au prins un soi de îndrăzneală glumeață și grosolană, și se silesc chiar împotriva firii lor să o ție una: Eu, d-le, nu știu să lingușesc la mine, vorba e limpede și adevărată, eu trebuie să spun ce gândesc: dacă vă place, bine, dacă nu, eu așa știu.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

These kind of knaves I know which in this plainness
Harbour more craft and more corrupter ends
Than twenty silly-ducking observants
That stretch their duties nicely.
KENT: Sir, in good faith, in sincere verity,
Under th' allowance of your great aspect,
Whose influence, like the wreath of radiant fire
On flickering Phoebus' front-
CORN.: What mean'st by this?
KENT: To go out of my dialect, which you discommend so much. I know, sir, I am no flatterer. He that beguil'd you in a plain accent was a plain knave, which, for my part, I will not be, though I should win your displeasure to entreat me to't.

CORN.: What was th' offence you gave him?
OSW.: I never gave him any.
It pleas'd the King his master very late

Cunosc eu felul ăsta de obrăznicie, care ascunde, în adevărul ei mai mult vicleșug și mai multe scopuri desfrânate decât douăzeci de proști curteni lingușitori ce-și fac datoria cu toată supușenia.
KENT: Mărite Doamne, în adevăr cu cea mai curată credință, și cu voia Măriei-Tale a cărei ca și cununa de flăcări orbitoare de pe a lui Phebus frunte luminoasă...

CORNWALL: Ce te-a apucat, acu'?
KENT: Iaca îmi schimb graiul, deoarece te supără atât de mult. Știu bine, stăpâne, că nu sunt lingușitor. Cel ce te-a înșelat căznindu-se să-ți vorbească deschis, a fost curat obraznic! ceea ce eu despre partea mea nu pot fi, măcar de m-ar ruga Măria-Ta.
CORNWALL *(Către Oswald)***:** Spune-mi în ce chip l-ai jignit.
OSWALD: Nu l-am jignit nicidecum. I-a plăcut regelui, stăpânului său, să mă bată, fără nicio vină din parte-mi. Atunci

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To strike at me, upon his misconstruction;
When he, conjunct, and flattering his displeasure,
Tripp'd me behind; being down, insulted, rail'd
And put upon him such a deal of man
That worthied him, got praises of the King
For him attempting who was self-subdu'd;
And, in the fleshment of this dread exploit,
Drew on me here again.

el, pentru a linguși mânia regelui, mi-a pus piedică, și când am căzut jos, m-a ocărit, m-a batjocorit, și atât se fălește cu isprava asta, pentru care regele l-a răsplătit cu bani, încât în îngâmfarea lui, a sărit aici asupra mea.

KENT: None of these rogues and cowards
But Ajax is their fool.

KENT: Nu e mișel fricos care să nu te creadă mai presus decât Ajax.

CORN.: Fetch forth the stocks!
You stubborn ancient knave, you reverent braggart,
We'll teach you—

CORNWALL: Să ne aducă aici butucul! Bătrân încăpățânat și obraznic moșneag lăudăros, te-oi învăța eu!

KENT: Sir, I am too old to learn.
Call not your stocks for me. I serve the King;
On whose employment I was sent to you.
You shall do small respect, show too bold malice

KENT: Sunt prea bătrân pentru a învăța, stăpâne! Să nu aduci butucul pentru mine. Eu sunt în serviciul regelui și fiind în slujba lui am fost trimis la tine. Mare necinste i-ai face, și prea îndrăzneață răutate ai arăta către persoana și mărirea

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Against the grace and person of my master,
Stocking his messenger.
CORN.: Fetch forth the stocks! As I have life and honour,
There shall he sit till noon.
REG.: Till noon? Till night, my lord, and all night too!
KENT: Why, madam, if I were your father's dog,
You should not use me so.
REG.: Sir, being his knave, I will.
CORN.: This is a fellow of the selfsame colour
Our sister speaks of. Come, bring away the stocks!

Stocks brought out.

GLOU.: Let me beseech your Grace not to do so.
His fault is much, and the good King his master
Will check him for't. Your purpos'd low correction
Is such as basest and contemn'dest wretches
For pilf'rings and most common trespasses
Are punish'd with. The King must take it ill

stăpânului mei, punându-i sluga în butuc.

CORNWALL: Să ne aducă îndată butucul! Pe viața și cinstea mea, acolo vei sta până la amiază.
REGAN: Până la amiază? Până seara! Stăpâne, și noaptea toată.
KENT: Dar bine, Domniță, de-aș fi câinele tatălui tău, tot nu s-ar cuveni așa să te porți cu mine.
REGAN: Ești sluga lui, și așa mă port.
CORNWALL: Ăsta e un om în felul celora despre care ne-a vorbit soră-ta. Să ne aducă numaidecât butucul.

GLOSTER: Fie-mi îngăduit să rog pe Domnia-Ta să nu facă aceasta. Greșeala lui e mare; și bunul rege, stăpânul lui, îl va mustra desigur; dar pedeapsa ce vrei să-i dai este aceea pe care o primesc cei mai josnici și disprețuiți răufăcători pentru furtișaguri și alte fapte rele. Regele se va mâhni, văzându-se atât de puțin prețuit în persoana trimisului său încât să-l

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That he, so slightly valued in his messenger,
Should have him thus restrain'd.
CORN.: I'll answer that.
REG.: My sister may receive it much more worse,
To have her gentleman abus'd, assaulted,
For following her affairs. Put in his legs.—
[Kent is put in the stocks.]
Come, my good lord, away.
Exeunt [all but GLOUCESTER and KENT].
GLOU.: I am sorry for thee, friend. 'Tis the Duke's pleasure,
Whose disposition, all the world well knows,
Will not be rubb'd nor stopp'd. I'll entreat for thee.
KENT: Pray do not, sir. I have watch'd and travell'd hard.
Some time I shall sleep out, the rest I'll whistle.
A good man's fortune may grow out at heels.
Give you good morrow!
GLOU.: The Duke 's to blame in this; 'twill be ill taken.

pedepsești în chipul acesta.

CORNWALL: Aceasta mă privește pe mine.
REGAN: Sora mea se va mâhni și mai mult, auzind că trimisul ei a fost bătut și ocărit pentru că-i îndeplinea poruncile. Să-i bage picioarele în butuc.
(Kent e pus în butuc).
Haide, stăpâne; să intrăm.
(Ies toți afară de Gloster și Kent).
GLOSTER: Îmi pare rău de tine prietene. Dar e porunca Ducelui, și firea lui—toată lumea o știe—nu pea îngăduie împotrivire și piedici. M-oi mai ruga pentru tine.
KENT: Să n-o faci, boierule. Sunt pe drum și nedormit de multe zile. Am să dorm o parte din timp și o parte, oi fluiera. Se întâmplă ca norocul omului să-l lase tocmai la mijlocul drumului! Să ne vedem sănătoși!
GLOSTER: Vina e a Ducelui. Are să fie rău privită fapta lui!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Exit.

KENT: Good King, that must approve the common saw,
Thou out of heaven's benediction com'st
To the warm sun!
Approach, thou beacon to this under globe,
That by thy comfortable beams I may
Peruse this letter. Nothing almost sees miracles
But misery. I know 'tis from Cordelia,
Who hath most fortunately been inform'd
Of my obscured course—and [reads] 'shall find time
From this enormous state, seeking to give
Losses their remedies'—All weary and o'erwatch'd,
Take vantage, heavy eyes, not to behold
This shameful lodging.
Fortune, good night; smile once more, turn thy wheel.

Sleeps.

(Iese).

KENT: Bunule rege, asta dovedește dreptatea zicătoarei: Din binecuvântata umbră a cerului, ieși în arșița soarelui... Apropie-te, tu, luminătoarea josnicului pământ ca să pot citi astă scrisoare la lumina ta plăcută! nimeni în lume nu vede atâtea minuni ca nenorocirea: Știu că e de la Cordelia, care din fericire, a aflat de traiul meu ascuns, și va găsi vreme, chiar în starea asta, să îndrepte toate relele. Obosite și nedormite, bucurați-vă, pleoape grele, că nu mai priviți astă rușinoasă locuință a mea! Norocule, noapte bună. Mai zâmbește o dată; mai întoarce-ți roata. *(Adoarme).*

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The open country.

Enter EDGAR.

EDG.: I heard myself proclaim'd,
And by the happy hollow of a tree
Escap'd the hunt. No port is free, no place
That guard and most unusual vigilance
Does not attend my taking. Whiles I may scape,
I will preserve myself; and am bethought
To take the basest and most poorest shape
That ever penury, in contempt of man,
Brought near to beast. My face I'll grime with filth,
Blanket my loins, elf all my hair in knots,
And with presented nakedness outface
The winds and persecutions of the sky.
The country gives me proof and precedent

SCENA III.

Intră EDGAR.

EDGAR: Mi-am auzit numele strigat de crainici, și din fericire am scăpat de vânătoarea lor, ascuns în scorbora unui copac. Niciun port nu mai e liber. Niciun loc nu e, unde să nu pândească paznici cu o neobișnită priveghere. Câtă vreme pot încă scăpa, să-mi pun viața la adăpost. M-am gândit să iau asemănarea cea mai josnică și sărăcăcioasă la care ticăloșia și disprețul au coborât vreodată pe om aproape de bestie. Îmi voi mânji fața cu noroi, mă voi încinge cu un țol, îmi voi despleti părul încurcându-l, ca un apucat de iele, și în astă goliciune mă voi împotrivi vânturilor și furtunilor cerești. S-au mai văzut în astă țară cerșetori nebuni, care cu urlete zgomotoase, își înfig în carnea brațelor amorțite și degerate, ace, așchii, cuie, fire de rozmarin, apoi, prin astă îngrozitoare arătare, storc milă și

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Of Bedlam beggars, who, with roaring voices,
Strike in their numb'd and mortified bare arms
Pins, wooden pricks, nails, sprigs of rosemary;
And with this horrible object, from low farms,
Poor pelting villages, sheepcotes, and mills,
Sometime with lunatic bans, sometime with prayers,
Enforce their charity. 'Poor Turlygod! poor Tom!'
That's something yet! Edgar I nothing am.
Exit.

pomană prin sate sărace, prin gospodării, prin mori și stâne, când cu ajutorul rugăciunilor, când cu blesteme de nebuni. Bietul Turligod! Bietul Tom! Și asta e ceva. Ca Edgar, nu mai sunt nimic.

(Iese).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

Before Gloucester's Castle; Kent in the stocks.

Enter LEAR, FOOL, and GENTLEMAN.

LEAR: 'Tis strange that they should so depart from home,
And not send back my messenger.
GENT.: As I learn'd,
The night before there was no purpose in them
Of this remove.
KENT: Hail to thee, noble master!
LEAR: Ha!
Mak'st thou this shame thy pastime?
KENT: No, my lord.
FOOL: Ha, ha! look! he wears cruel garters. Horses are tied by the head, dogs and bears by th' neck, monkeys by th' loins, and men by th' legs. When a man's over-lusty at legs,

SCENA IV.

În fața Castelului lui Gloster; Kent (în butuc).

Intră LEAR, BUFONUL, SLUJITORII.

LEAR: Ciudat, să fi plecat ei așa de acasă, fără a-mi trimite solul îndărăt.
UN SLUJITOR: După câte am aflat, n-aveau nicidecum de gând să plece în noaptea trecută.

KENT: Mă închin Măriei-Tale, slăvit stăpân.
LEAR: Ha! din rușinea asta îți face o petrecere.

KENT: Nu stăpâne.
BUFONUL: Ha, Ha! are cumplite călțăvețe! Caii se leagă de cap; câini și urși, de gât; maimuțele de șale—iar oamenii de picioare. Când un om are neastâmpăr la picioare, atunci poartă

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

then he wears wooden nether-stocks.
LEAR: What's he that hath so much thy place mistook
To set thee here?
KENT: It is both he and she-
Your son and daughter.
LEAR: No.
KENT: Yes.
LEAR: No, I say.
KENT: I say yea.
LEAR: No, no, they would not!
KENT: Yes, they have.
LEAR: By Jupiter, I swear no!
KENT: By Juno, I swear ay!
LEAR: They durst not do't;
They would not, could not do't. 'Tis worse than murther
To do upon respect such violent outrage.
Resolve me with all modest haste which way

ciorapi de lemn.
LEAR: Cine e acela care așa te-a nesocotit, încât să te pună aici?

KENT: Este și *acela* și *aceia*; Fiul și fiica Măriei-Tale.

LEAR:—Nu!
KENT: Ba da.
LEAR: Îți spun că nu!
KENT: Îți spun că da!
LEAR: Nu se poate s-o fi făcut.
KENT: Ba se poate.
LEAR: Pe Jupiter mă jur că nu.
KENT: Pe Jupiter mă jur că da.
LEAR: N-au cutezat! N-au putut! N-au făcut așa ceva. E mai mult decât un omor, a necinsti cu atâta ură pe cel trimis de mine! Spune-mi repede în ce chip te-ai făcut vrednic de așa povară și cum de ți-au impus-o.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Thou mightst deserve or they impose this usage,
Coming from us.
KENT: My lord, when at their home
I did commend your Highness' letters to them,
Ere I was risen from the place that show'd
My duty kneeling, came there a reeking post,
Stew'd in his haste, half breathless, panting forth
From Goneril his mistress salutations;
Deliver'd letters, spite of intermission,
Which presently they read; on whose contents,
They summon'd up their meiny, straight took horse,
Commanded me to follow and attend
The leisure of their answer, gave me cold looks,
And meeting here the other messenger,
Whose welcome I perceiv'd had poison'd mine-
Being the very fellow which of late
Display'd so saucily against your Highness-

KENT: Întâlnind aici pe celălalt sol, l-am luat la trântă; el deșteaptă toată casa cu strigătele lui de fricos. Și fiul Măriei-Tale dimpreună cu soția sa, găsiră astă greșeală vrednică de rușinea ce trag acum.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Having more man than wit about me, drew.
He rais'd the house with loud and coward cries.
Your son and daughter found this trespass worth
The shame which here it suffers.
FOOL: Winter's not gone yet, if the wild geese fly that way.
Fathers that wear rags
Do make their children blind;
But fathers that bear bags
Shall see their children kind.
Fortune, that arrant whore,
Ne'er turns the key to th' poor.
But for all this, thou shalt have as many dolours for thy daughters as thou canst tell in a year.

LEAR: O, how this mother swells up toward my heart!
Hysterica passio! Down, thou climbing sorrow!
Thy element's below! Where is this daughter?

BUFONUL: N-a trecut iarna încă de vreme ce rațele sălbatice zboară într-acolo.
„Părinții plini de zdrențe
„Își fac copiii orbi;
„Sunt drăgăstoși copiii
„Părinților avuți.
„Norocul precum știm cu toți
„Încuie ușa la săraci."
Și cu toate astea, îți vor mai stoarce fetele tale atâtea lacrimi câte le poți număra într-un an.
LEAR: O! cum mi se umflă inima, gata să pleznească? Isterică mânie, durere năvălitoare, în jos ți-e locul! Unde-mi e acea fiică?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: With the Earl, sir, here within.
LEAR: Follow me not;
Stay here.
Exit.
GENT.: Made you no more offence but what you speak of?
KENT: None.
How chance the King comes with so small a number?
FOOL: An thou hadst been set i' th' stocks for that question, thou'dst well deserv'd it.
KENT: Why, fool?
FOOL: We'll set thee to school to an ant, to teach thee there's no labouring i' th' winter. All that follow their noses are led by their eyes but blind men, and there's not a nose among twenty but can smell him that's stinking. Let go thy hold when a great wheel runs down a hill, lest it break thy neck with following it; but the great one that goes upward, let him draw thee after. When a wise man gives thee better counsel,

KENT: Cu ducele, în casă.
LEAR: Nu mă urma. Rămâi.

(Iese).
SLUJITORUL: N-ai făcut nimic altceva decât ce ne-ai spus?
KENT: Nimic. Cum de are regele așa de puțini slujitori?

BUFONUL: De te-ar fi pus în butuc pentru întrebarea asta, ți se cuvenea.
KENT: Pentru ce, nebunule?
BUFONUL: Am să te dau la școală la o furnică să te învețe că iarna nu umblă plugul. Oricine se ia după nas e condus de ochi, numai orbii nu... Și nu e un nas între 20 care să nu cunoască cine miroase urât. Când vezi o roată mare că se rostogolește pe deal, dă-i drumul, că-ți rupi gâtul, dacă te ții după dânsa. Când te-o sfătui un om mai cu minte ca mine, dă-mi sfatul meu îndărăt. Să nu-l urmeze decât dobitocii: deoarece e dat de un

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

give me mine again. I would have none but knaves follow it, since a fool gives it.

That sir which serves and seeks for gain,
And follows but for form,
Will pack when it begins to rain
And leave thee in the storm.
But I will tarry; the fool will stay,
And let the wise man fly.
The knave turns fool that runs away;
The fool no knave, perdy.

KENT: Where learn'd you this, fool?

FOOL: Not i' th' stocks, fool.

Enter LEAR and GLOUCESTER.

LEAR: Deny to speak with me? They are sick? they are weary?
They have travell'd all the night? Mere fetches-
The images of revolt and flying off!

nebun.

Cine te urmează
Numai de formă că te urmează –
Își ia bocceaua cum cade ploaia
Și un viscol, singur pe drum te lasă.
Dar eu rămân. Nebunul stă.
Cumintele să plece;
Cel prost nebun e dacă fuge.
Nebunul însă nu-i un prost.

KENT: Unde ai învățat toate astea, nebunule?

BUFONUL: Nu în butuc, nebunule!

Intră Lear cu GLOSTER.

LEAR: Refuză să-mi vorbească? Sunt obosiți, bolnavi? Au călătorit toată noaptea? Mofturi! Semne de nesupunere și răzvrătire! Adu-mi un răspuns mai bun!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Fetch me a better answer.
GLOU.: My dear lord,
You know the fiery quality of the Duke,
How unremovable and fix'd he is
In his own course.
LEAR: Vengeance! plague! death! confusion!
Fiery? What quality? Why, Gloucester, Gloucester,
I'ld speak with the Duke of Cornwall and his wife.
GLOU.: Well, my good lord, I have inform'd them so.
LEAR: Inform'd them? Dost thou understand me, man?
GLOU.: Ay, my good lord.
LEAR: The King would speak with Cornwall; the dear father
Would with his daughter speak, commands her service.
Are they inform'd of this? My breath and blood!
Fiery? the fiery Duke? Tell the hot Duke that-
No, but not yet! May be he is not well.
Infirmity doth still neglect all office

GLOSTER: Mărite Doamne, cunoști firea aprigă a Ducelui: cât de neclintit și statornic este în hotărârile lui.

LEAR: Răzbunare! Ciumă! Moarte! Vijelie! Ce *aprig*? Ce *fire*? Dar bine, Gloster, Gloster! vreau să vorbesc cu Cornwall și cu soția lui.
GLOSTER: Slăvite Doamne, le-am spus.
LEAR: Le-ai spus? Mă înțelegi omule?
GLOSTER: Da, Măria-Ta.
LEAR: *Regele* vrea să vorbească cu Cornwall. Bunul părinte vrea să vorbească cu fii-sa; o roagă să-l primească. Le-ai spus acestea? Pe sângele și pe viața mea! Ce aprig? Aprigul duce! Spune-i acestui aprig duce că... Nu. Nu încă. Poate că nu-i e bine. La boală, lăsăm adeseam deoparte orice e de datorie unui om sănătos. Omul nu-i în toată firea, când trupul e îndurerat,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Whereto our health is bound. We are not ourselves
When nature, being oppress'd, commands the mind
To suffer with the body. I'll forbear;
And am fallen out with my more headier will,
To take the indispos'd and sickly fit
For the sound man.—Death on my state! Wherefore
Should be sit here? This act persuades me
That this remotion of the Duke and her
Is practice only. Give me my servant forth.
Go tell the Duke and 's wife I'ld speak with them—
Now, presently. Bid them come forth and hear me,
Or at their chamber door I'll beat the drum
Till it cry sleep to death.

GLOU.: I would have all well betwixt you.

Exit.

LEAR: O me, my heart, my rising heart! But down!

FOOL: Cry to it, nuncle, as the cockney did to the eels when

face să sufere mintea, împreună cu dânsul. Să mă stăpânesc. Se vede că m-am certat cu înțelepciunea, de judec pe unul ce e prada boalei și a suferinței, ca pe un om sănătos. *(Văzând pe Kent).*

Pe moartea mea! De ce l-au pus pe ăsta acolo? Astă faptă îmi dovedește că plecarea ei, și-a Ducelui, a fost plănuită înadins. Să dea drumul slugei mele! Du-te și spune Ducelui și soției sale, că vreau să le vorbesc acum, la minut; spune-le să iasă, și să mă asculte, că de nu, bat toba la ușa odaiei lor, până le-o pieri somnul, de zgomot!

GLOSTER: Aș dori să fie pace între voi.

(Iese).

LEAR: Vai, inima! inima-mi plesnește. În jos!

BUFONUL: Strigă la ea Moșule, cum făcea bucătăreasa când a

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

she put 'em i' th' paste alive. She knapp'd 'em o' th' coxcombs with a stick and cried 'Down, wantons, down!' 'Twas her brother that, in pure kindness to his horse, buttered his hay.
Enter CORNWALL, REGAN, GLOUCESTER, SERVANTS.
Lear. Good morrow to you both.
CORN.: Hail to your Grace!
Kent here set at liberty.
REG.: I am glad to see your Highness.
LEAR: Regan, I think you are; I know what reason
I have to think so. If thou shouldst not be glad,
I would divorce me from thy mother's tomb,
Sepulchring an adultress. *[To Kent]* O, are you free?
Some other time for that. —Beloved Regan,
Thy sister's naught. O Regan, she hath tied
Sharp-tooth'd unkindness, like a vulture, here!
[Lays his hand on his heart.]
I can scarce speak to thee. Thou'lt not believe

pus mrenele vii în cocă: le dădea cu bâta peste cap, și striga: Jos obraznicelor, jos! Bucătăreasa asta avea un frate, care, de drag ce-i era calul, îi ungea fânul cu unt proaspăt!
Intră GLOSTER, CORNWALL, REGAN, SLUJITORII.
LEAR: Bună dimineața la amândoi.
CORNWALL: Bine ai venit, Măria-Ta.
(Kent e pus în libertate).
REGAN: Mă bucur să văd pe Măria-Ta.
LEAR: *Cred* că te bucuri, Regan. Am și cuvinte pentru a crede aceasta. Dacă nu te-ai bucura m-aș despărți de mormântul mamei tale, căci într-însul ar odihni o adulteră. (*către Kent).* Aha, ți-au dat drumul! De asta om vorbi altădată. Iubită Regan, sora ta e rea. O Regan, mi-a înfipt aici *(arată inima)* ca un vultur cumplit, ghiara unei sfâșietoare răutăți. Abia pot să ți-o spun. N-ai crede în ce chip nefiresc... O Regan!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

With how deprav'd a quality—O Regan!
REG.: I pray you, sir, take patience. I have hope
You less know how to value her desert
Than she to scant her duty.
LEAR: Say, how is that?
REG.: I cannot think my sister in the least
Would fail her obligation. If, sir, perchance
She have restrain'd the riots of your followers,
'Tis on such ground, and to such wholesome end,
As clears her from all blame.
LEAR: My curses on her!
REG.: O, sir, you are old!
Nature in you stands on the very verge
Of her confine. You should be rul'd, and led
By some discretion that discerns your state
Better than you yourself. Therefore I pray you
That to our sister you do make return;

REGAN: Rogu-te, Măria-Ta, fii mai cu răbdare. Cred că mai degrabă n-o ști prețui pe cât merită, decât că dânsa ar fi în stare să-și calce datoria.
LEAR: Cum ziseși?
REGAN: Nu pot crede că soră-mea câtuși de puțin, să uite ce se cuvine. Dacă din întâmplare, Mărite Doamne, a trebuit să pună capăt gâlcevilor dintre slujitorii tăi, a fost din alte pricini și pentru scopuri foarte priincioase; și aceasta o spală de orice vină.
LEAR: Să fie blestemată!
REGAN: Mărite Doamne, ești bătrân. Natura în tine, a atins ultimele ei hotare; ar trebui să te lași povățuit și condus de cei a căror înțelepciune judecă mai bine decât tine starea ta. De aceea, foarte te rog să te întorci la soră-mea. Mărturisește-i că ai nedreptățit-o.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Say you have wrong'd her, sir.
LEAR: Ask her forgiveness?
Do you but mark how this becomes the house:
'Dear daughter, I confess that I am old. [Kneels.]
Age is unnecessary. On my knees I beg
That you'll vouchsafe me raiment, bed, and food.'
REG.: Good sir, no more! These are unsightly tricks.
Return you to my sister.
LEAR: *[rises]* Never, Regan!
She hath abated me of half my train;
Look'd black upon me; struck me with her tongue,
Most serpent-like, upon the very heart.
All the stor'd vengeances of heaven fall
On her ingrateful top! Strike her young bones,
You taking airs, with lameness!
CORN.: Fie, sir, fie!
LEAR: You nimble lightnings, dart your blinding flames

LEAR: Adică să-I cer iertare. Ia ascultă ce frumos s-ar potrivi: *(Se pune în genunchi).* „Dragă fiică, mărturisesc că sunt bătrân; bătrânețea n-are ce căuta pe lume. În genunchi te rog să-mi dai haine, casă și de mâncare!"

REGAN: Sfârșește, stăpâne. Astea sunt glume fără sare. Întoarce-te la sora mea.
LEAR *(Sculându-se)***:** Niciodată, Regan. Niciodată. Mi-a tăiat jumătate din numărul slujitorilor, s-a încruntat la mine, m-a rănit ca un șarpe, cu limba ei aici, în fundul inimii. Toate răzbunările în ceruri adunate să cadă asupra capului ei nerecunoscător. Vânturi molipsitoare înțepeniți oasele ei fragede...

CORNWALL: Destul, destul Sire.
LEAR: Voi fulgere repezi, azvârliți flăcări orbitoare în ochii ei

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Into her scornful eyes! Infect her beauty,
You fen-suck'd fogs, drawn by the pow'rful sun,
To fall and blast her pride!
REG.: O the blest gods! so will you wish on me
When the rash mood is on.
LEAR: No, Regan, thou shalt never have my curse.
Thy tender-hefted nature shall not give
Thee o'er to harshness. Her eyes are fierce; but thine
Do comfort, and not burn. 'Tis not in thee
To grudge my pleasures, to cut off my train,
To bandy hasty words, to scant my sizes,
And, in conclusion, to oppose the bolt
Against my coming in. Thou better know'st
The offices of nature, bond of childhood,
Effects of courtesy, dues of gratitude.
Thy half o' th' kingdom hast thou not forgot,
Wherein I thee endow'd.

dispreţuitori. Cete de pe mlăştini, supte de puterea soarelui, corupeţi-i frumuseţea pentru a-i izbi trufia, şi a o nimici!

REGAN: O zei binecuvântaţi, tot aşa ai să-mi urezi şi mie, când te-o apuca mânia!
LEAR: O nu Regan. Pe tine niciodată nu te-oi blestema. Blândeţea plăzmuită în firea ta nu te va lăsa niciodată pradă mâniei. Ochii ei sunt crunţi; ai tăi mângâie, nu jignesc. Nu se potrivelte cu tine să te legi de ceea ce-mi place, să-mi micşorezi alaiul, să-mi răspunzi cuvinte aspre, să-mi iei parte din venit, şi la urma urmei să pui zăvorul la uşă, ca să nu pot intra. Tu-ţi cunoşti mai bine datoriile fireşti, legăturile dintre copii şi părinţi, purtarea smerită, şi recunoştinţa cuvenită. Tu n-ai uitat jumătatea de regat cu care te-am înzestrat.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

REG.: Good sir, to th' purpose.
Tucket within.
LEAR: Who put my man i' th' stocks?
CORN.: What trumpet's that?
REG.: I know't—my sister's. This approves her letter,
That she would soon be here.
Enter [OSWALD the] STEWARD.
Is your lady come?
LEAR: This is a slave, whose easy-borrowed pride
Dwells in the fickle grace of her he follows.
Out, varlet, from my sight!
CORN.: What means your Grace?
Enter GONERIL.
LEAR: Who stock'd my servant? Regan, I have good hope
Thou didst not know on't.—Who comes here? O heavens!
If you do love old men, if your sweet sway
Allow obedience—if yourselves are old,

REGAN: Să scurtăm vorba Sire.

LEAR: Cine mi-a pus sluga în butuc? *(Se aud trompete în culise).*
CORNWALL: Ce surle aud sunând?
REGAN: Știu. E soră-mea. E urmarea scrisorii în care îmi vestește sosirea ei.
Intră OSWALD.
REGAN: Stăpâna ta a sosit?
LEAR: Ăsta e robul a cărei îngâmfare se trage din favoarea trecătoare a stăpânei lui. Piei din ochii mei!

CORNWALL: Ce vrei să zici, stăpâne?
Intră GONERIL.
LEAR: Cine mi-a pus sluga în butuc? Regan, nădăjduiesc că tu nu știai nimic despre asta. Dar cine vine? O ceruri dacă aveți milă de bătrâni, dacă blânda voastră putere răsplătește supunerea, dacă sunteți și voi bătrâni, luați-mi apărarea!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

Make it your cause! Send down, and take my part!
[To Goneril] Art not asham'd to look upon this beard?-
O Regan, wilt thou take her by the hand?
GON.: Why not by th' hand, sir? How have I offended?
All's not offence that indiscretion finds
And dotage terms so.
LEAR: O sides, you are too tough!
Will you yet hold? How came my man i' th' stocks?
CORN.: I set him there, sir; but his own disorders
Deserv'd much less advancement.
LEAR: You? Did you?
REG.: I pray you, father, being weak, seem so.
If, till the expiration of your month,
You will return and sojourn with my sister,
Dismissing half your train, come then to me.
I am now from home, and out of that provision
Which shall be needful for your entertainment.

Coborâți-vă și mă ajutați! *(Către Goneril)* Rușine n-ai, privind astă barbă! Ce Regan,... o iei de mână?

GONERIL: Și de ce nu, Sire? Cu ce am greșit? Nu sunt toate greșeli câte le socotește mintea-ți slăbită și căzută în pruncie.

LEAR: O piept! prea ești puternic! Tot nu te-ai despicat! Cum de mi-au pus sluga în butuc?
CORNWALL: Eu l-am pus, Sire. Purtării lui nesocotite I se cuvenea o pedeapsă și mai mare.
LEAR: Tu! tu ai făcut aceasta? *(Vrea să ridice mâna asupra lui).*
REGAN: Tată, te rog! Fiind atât de slab, să nu cutezi prea mult. Dacă vrei până la sfârșitul lunii să te întorci în gazdă la soră-mea, și să dai drumul la jumătate din slujitori, poți să vii apoi la mine. Acum nu sunt acasă, și nici nu mi-am făcut pregătirile trebuincioase pentru găzduirea ta.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

LEAR: Return to her, and fifty men dismiss'd?
No, rather I abjure all roofs, and choose
To wage against the enmity o' th' air,
To be a comrade with the wolf and owl—
Necessity's sharp pinch! Return with her?
Why, the hot-blooded France, that dowerless took
Our youngest born, I could as well be brought
To knee his throne, and, squire-like, pension beg
To keep base life afoot. Return with her?
Persuade me rather to be slave and sumpter
To this detested groom. [Points at Oswald.]
GON.: At your choice, sir.
LEAR: I prithee, daughter, do not make me mad.
I will not trouble thee, my child; farewell.
We'll no more meet, no more see one another.
But yet thou art my flesh, my blood, my daughter;
Or rather a disease that's in my flesh,

LEAR: Să mă întorc la dânsa, cu 50 de slujitori mai puțin! Nu. Nu mă întorc la dânsa. Mă las de orice adăpost; și vreau mai degrabă să mă lupt cu dușmănia cerului și să fiu lupilor și cucuvelelor tovarăș. Cumplită mușcătură a nevoii. Să mă întorc la dânsa! Mai bine să ajung să mă îngenunchez la pătimașul Crai al Franței, care mi-a luat fata fără zestre, și să-i cer simbrie ca o slugă ca să-mi târăsc zilele nefericite! Să mă întorc la dânsa? Zi mai bine să mă fac rob și cărăuș la acest nesuferit vătaf al ei. *(Arată pe Oswald).*

GONERIL: Cum ți-o plăcea, Sire!
LEAR: Rogu-te fiica mea: nu mă face să înnebunesc. Nu vreau să te mai supăr, copila mea. Rămâi cu bine. Nu ne vom mai întâlni, și nu ne-om mai vedea. Și totuși, mi-ești din carte, din sânge, fata mea. Sau mai bine zis, ești o stricăciune a cărnii mele, căreia totuși trebuie să-i zic că e a mea. Ești ca o bubă, o

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

Which I must needs call mine. Thou art a boil,
A plague sore, an embossed carbuncle
In my corrupted blood. But I'll not chide thee.
Let shame come when it will, I do not call it.
I do not bid the Thunder-bearer shoot
Nor tell tales of thee to high-judging Jove.
Mend when thou canst; be better at thy leisure;
I can be patient, I can stay with Regan,
I and my hundred knights.
REG.: Not altogether so.
I look'd not for you yet, nor am provided
For your fit welcome. Give ear, sir, to my sister;
For those that mingle reason with your passion
Must be content to think you old, and so-
But she knows what she does.
LEAR: Is this well spoken?
REG.: I dare avouch it, sir. What, fifty followers?

rană, o bolfă inflamată în sângele meu corupt. Dar nu te voi ocărî. Vie remușcarea când va veni, eu n-o chem. Nu mă voi ruga de cel ce trăsnește, să dea drumul săgeții, nici nu te voi pârî la Jupiter, ce de sus judecă. Să te îndrepți când vei putea. Să te faci cu încetul mai bună. Eu am răbdare să aștept. Oi rămânea la Regan, cu o 100 slujitori ai mei.

REGAN: Ba nu chiar așa. Eu nu mă așteptam să vii, și nu sunt pregătită cum se cuvine să te găzduiesc. Sire, ascultă de soră-mea. Cine vrea să-și amestece înțelepciunea cu mânia ta, se împacă cu dânsa, zicând că ești bătrân... Dar ea știe ce face...

LEAR: Grăit-ai cu tot dinadinsul...
REGAN: Mărturisesc că da, Sire. Ce fel 50 de slujitori, nu-ți sunt

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Is it not well? What should you need of more?
Yea, or so many, sith that both charge and danger
Speak 'gainst so great a number? How in one house
Should many people, under two commands,
Hold amity? 'Tis hard; almost impossible.
GON.: Why might not you, my lord, receive attendance
From those that she calls servants, or from mine?
REG.: Why not, my lord? If then they chanc'd to slack ye,
We could control them. If you will come to me
(For now I spy a danger), I entreat you
To bring but five-and-twenty. To no more
Will I give place or notice.
LEAR: I gave you all-
REG.: And in good time you gave it!
LEAR: Made you my guardians, my depositaries;
But kept a reservation to be followed
With such a number. What, must I come to you

de ajuns? Ce nevoie mai ai de mai mulți? Sau măcar și de atâția? Și cheltuiala și primejdia sunt împotriva unui număr așa mare. Cum s-ar putea ca atâția oameni, în aceeași casă, și cu doi stăpâni, să trăiască fără gâlceavă? E lucru greu ba chiar cu neputință.
GONERIL: Și de ce n-ai putea stăpâne să fii servit de acei ce sunt slugile ei și ale mele?
REGAN: De ce nu stăpâne? Atunci când te-ar jigni, am știi să le poruncim. De vrei să vii la mine, acum că văd că e primejdie, te rog să aduci numai 25, pentru mai mulți, n-am loc, nici bună primire.

LEAR: Eu v-am dat tot...
REGAN: Ai dat la timpul cuvenit.
LEAR: V-am făcut epitropii mei, stăpânii averii mele, cu singura condiție ca să am o sută de slujitori. Ce fel să vin la tine, Regan, cu 25? așa ai spus?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

With five-and-twenty, Regan? Said you so?
REG.: And speak't again my lord. No more with me.

LEAR: Those wicked creatures yet do look well-favour'd
When others are more wicked; not being the worst
Stands in some rank of praise. [To Goneril] I'll go with thee.
Thy fifty yet doth double five-and-twenty,
And thou art twice her love.
GON.: Hear, me, my lord.
What need you five-and-twenty, ten, or five,
To follow in a house where twice so many
Have a command to tend you?
REG.: What need one?
LEAR: O, reason not the need! Our basest beggars
Are in the poorest thing superfluous.
Allow not nature more than nature needs,
Man's life is cheap as beast's. Thou art a lady:

REGAN: Și o mai spun o dată, Sire. La mine nu primesc mai mulți.
LEAR: cele mai haine ființe par totuși că sunt blânde, când vezi pe altele și mai crunte! A nu fi *cea mai rea,* e oarecum o laudă: Goneril, voi merge la tine, cei 50 ai tăi sunt de două ori cât cei 25 ai ei. De două ori mai mult mă iubești tu.

GONERIL: Ascultă-mă, stăpâne, ce-ți trebuie 25 sau 10, sau chiar 5? La ce să te însoțească, într-o casă unde sunt de două ori atâția la poruncă-ți pentru a te sluji?

REGAN: La ce-ți trebuie chiar unul?
LEAR: Nu e vorba să socotim nevoia. Și cerșetorul cel mai josnic, tot are peste ce-i trebuie, în sărăcia lui. Naturii, de-I vei îngădui numai atât cât cere fireasca nevoie, ajunge viața noastră tot atât de ieftină ca a unei fiare. Tu ești o Domniță. Doar n-are

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

104

If only to go warm were gorgeous,
Why, nature needs not what thou gorgeous wear'st
Which scarcely keeps thee warm. But, for true need—
You heavens, give me that patience, patience I need!
You see me here, you gods, a poor old man,
As full of grief as age; wretched in both.
If it be you that stirs these daughters' hearts
Against their father, fool me not so much
To bear it tamely; touch me with noble anger,
And let not women's weapons, water drops,
Stain my man's cheeks! No, you unnatural hags!
I will have such revenges on you both
That all the world shall—I will do such things-
What they are yet, I know not; but they shall be
The terrors of the earth! You think I'll weep.
No, I'll not weep.
I have full cause of weeping, but this heart

natura nevoie de podoabele ce porți, și care nu-ți țin cald măcar. Dar, dacă e vorba de adevărata nevoie... O ceruri, răbdare dați-mi. De răbdare am *nevoie*! Mă vedeți aici, o zei! un biet bătrân, plin de durere și de ani, în toate nefericit. Dacă sunteți voi, cei care îndemnați aceste inimi de fiice, împotriva tatălui lor, nu vă bateți joc de mine, lăsându-mă să sufăr cu smerenie! Insuflați-mi o măreață mânie, nu lăsați ca lacrimile, armele femeilor, să mânjească obrazu-mi bărbătesc... Nu, nu, cățele fără suflet. M-oi răzbuna pe voi în așa chip, încât lumea întreagă va... voi face așa fapte... ce vor fi, nu știu...dar vor fi spaima firei întregi... Credeți că am să plâng?.. Dar mai degrabă se va despica astă inimă în o mie de fărâme, decât să-mi curgă o lacrimă! O nebunul meu! Am să înnebunesc!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Shall break into a hundred thousand flaws
Or ere I'll weep. O fool, I shall go mad!
Exeunt LEAR, GLOUCESTER, KENT, and FOOL. Storm and tempest.
CORN.: Let us withdraw; 'twill be a storm.
REG.: This house is little; the old man and 's people
Cannot be well bestow'd.
GON.: 'Tis his own blame; hath put himself from rest
And must needs taste his folly.
REG.: For his particular, I'll receive him gladly,
But not one follower.
GON.: So am I purpos'd.
Where is my Lord of Gloucester?
CORN.: Followed the old man forth. He is return'd.
Enter GLOUCESTER.
GLOU.: The King is in high rage.
CORN.: Whither is he going?

(Iese Lear, Bufonul, Kent, Gloster).

CORNWALL: Hai să intrăm. Începe furtuna. *(Se aude furtuna).*
REGAN: Casa asta e mică; n-are loc bătrânul cu oamenii lui.

GONERIL: E vina lui, el și-a stricat singur odihna. Acum să rabde, de urma nebuniei lui.
REGAN: Pe el singur l-aș primi bucuros. Dar pe niciun slujitor d-ai lui.
GONERIL: Tot așa e și gândul meu. Unde e Lordul Gloster?

CORNWALL: S-a dus după bătrân. Iată s-a întors.
Intră GLOSTER.
GLOSTER: Regele e cumplit de mâniat.
CORNWALL: Unde a pornit?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: He calls to horse, but will I know not whither.
CORN.: 'Tis best to give him way; he leads himself.

GON.: My lord, entreat him by no means to stay.
GLOU.: Alack, the night comes on, and the bleak winds
Do sorely ruffle. For many miles about
There's scarce a bush.
REG.: O, sir, to wilful men
The injuries that they themselves procure
Must be their schoolmasters. Shut up your doors.
He is attended with a desperate train,
And what they may incense him to, being apt
To have his ear abus'd, wisdom bids fear.
CORN.: Shut up your doors, my lord: 'tis a wild night.
My Regan counsels well. Come out o' th' storm.

[Exeunt.]

GLOSTER: Și-a cerut calul, dar nu știu încotro merge.
CORNWALL: Mai bine să-l lăsăm în voia lui. Ducă-se unde o vrea.
GONERIL: Lord Gloster, cu niciun chip să nu-l rogi să rămână.
GLOSTER: Vai de mine, vine noaptea! Vântul aspru suflă tare. Cale de o poștă nu întâlnești măcar un tufiș!

REGAN: Stăpâne, oamenilor încăpățânați să le fie de învățătură pățaniile ce li se trag din vina lor proprie. Încuiați bine porțile. El e urmat de o droaie de oameni. Cine știe ce i-or pune în gând să facă, mai ales că nu e greu a-l înșela cu vorbe. E înțelept să ne temem.

CORNWALL: Închide bine porțile Gloster. E o noapte cumplită. Scumpa mea Regan are dreptate. Iubita mea: să intrăm că ne apucă furtuna.
(Ies).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT III

SCENE I.

A heath.

Storm still. Enter KENT and a GENTLEMAN at several doors.

KENT: Who's there, besides foul weather?
GENT.: One minded like the weather, most unquietly.
KENT: I know you. Where's the King?
GENT.: Contending with the fretful elements;
Bids the wind blow the earth into the sea,
Or swell the curled waters 'bove the main,
That things might change or cease; tears his white hair,
Which the impetuous blasts, with eyeless rage,

ACTUL AL III-LEA

SCENA I.

Furtună. Intră KENT și un SLUJITOR, (Fiecare din altă parte. Bogat montată. Cu colibă în stânga).
KENT: Cine mai e p-aici, afară de vremea îndrăcită?
SLUJITORUL: Unul ca și vremea, foarte tulburat.
KENT: Te cunosc. Unde e regele?
SLUJITORUL: În luptă cu elementele învrăjbite; poruncește vântului să azvârle pământul în mare; sau să reverse apele turbate deasupra uscatului, ca să preschimbe lumea, sau s-o înghită. Își rupe pletele albe, pe care viforul neîmpăcat, cu oarbă mânie, le suflă în urgia lor, și le resfiră, încearcă în

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Catch in their fury and make nothing of;
Strives in his little world of man to outscorn
The to-and-fro-conflicting wind and rain.
This night, wherein the cub-drawn bear would couch,
The lion and the belly-pinched wolf
Keep their fur dry, unbonneted he runs,
And bids what will take all.
KENT: But who is with him?
GENT.: None but the fool, who labours to outjest
His heart-struck injuries.
KENT: Sir, I do know you,
And dare upon the warrant of my note
Commend a dear thing to you. There is division
(Although as yet the face of it be cover'd
With mutual cunning) 'twixt Albany and Cornwall;
Who have (as who have not, that their great stars
Thron'd and set high?) servants, who seem no less,

micșorimea lui de om să întreacă cu batjocura neîmpăcatele vânturi și ploi. Într-o noapte ca aceasta, în care și ursoaica s-ar ascunde, iar leul și flămândul lup s-ar feri în viziunea lor, el rătăcește cu capul gol și se roagă să vină sfârșitul lumii.

KENT: Și cine e cu dânsul?
SLUJITORUL: Nimeni decât bufonul, care încearcă să biruie cu glumele, durerile unei inimi frânte.
KENT:—Te cunosc, și îndrăznesc pe încrederea ce-ți port să-ți șoptesc un lucru mare. S-a iscat o neînțelegere între Albany și Cornwall de și până acum e tăinuită prin vicleșugul amândurora. Căci au și unul și altul—și cine n-are printre cei ridicați de noroc la ranguri mari?—credincioși ce par a fi de-ai lor, însă sunt iscoade pentru Franța și povestitori a tot ce se petrece la noi. Orice s-a dat pe față, fie certe și învrăjbiri între

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Which are to France the spies and speculations
Intelligent of our state. What hath been seen,
Either in snuffs and packings of the Dukes,
Or the hard rein which both of them have borne
Against the old kind King, or something deeper,
Whereof, perchance, these are but furnishings—
But, true it is, from France there comes a power
Into this scattered kingdom, who already,
Wise in our negligence, have secret feet
In some of our best ports and are at point
To show their open banner. Now to you:
If on my credit you dare build so far
To make your speed to Dover, you shall find
Some that will thank you, making just report
Of how unnatural and bemadding sorrow
The King hath cause to plain.
I am a gentleman of blood and breeding,

109

duci, sau purtarea cruntă ce-au avut amândoi față cu bătrânul nostru rege, sau chiar ceva și mai adânc, pentru care toate astea nu sunt decât prilejuri,—adevărul este, că din Franța vine o oaste în răzvrătita noastră țară; și aici, dușmanii înțelepți, folosindu-se de nepăsarea noastră, au câțiva trimiși ascunși în cele mai bune porturi ale noastre și sunt pregătiți la nevoie să-și ridice în vileag steagul. Iată acum ce te rog: Dacă ai atâta încredere în mine, încât pe cuvântul meu să pleci grabnic la Dover, vei găsi acolo cine să-ți mulțumească, de le vei arăta cu deamănuntul că regele e chinuit de o durere nefirească în stare de a-l înnebunit. Eu sunt boier din naștere și creștere; și cu știință și încredere îți dau această solie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And from some knowledge and assurance offer
This office to you.
GENT.: I will talk further with you.
KENT: No, do not.
For confirmation that I am much more
Than my out-wall, open this purse and take
What it contains. If you shall see Cordelia
(As fear not but you shall), show her this ring,
And she will tell you who your fellow is
That yet you do not know. Fie on this storm!
I will go seek the King.
GENT.: Give me your hand. Have you no more to say?
KENT: Few words, but, to effect, more than all yet:
That, when we have found the King (in which your pain
That way, I'll this), he that first lights on him
Holla the other.
Exeunt [severally].

SLUJITORUL: Vom mai vorbi împreună despre asta.
KENT: Nu, nu e nevoie. Ca încredințare că sunt mult mai presus decât ceea ce par, deschide această pungă și vezi ce e într-însa. Dacă găsești pe Cordelia, și nu te teme, o vei, găsi, arată-i acest inel și-ți va spune cine sunt eu, deoarece nu mă cunoști. Blestemată furtună. Mă duc să caut pe rege. *(Urcă puțin).*

SLUJITORUL: Dă-mi mîna. Ce mai ai să-mi spui?
KENT: Puține vorbe, însă mai cu miez decât oricare. Când vom găsi pe rege eu pe aicea, d-ta pe acolo cine l-o găsi întâi să strige pe celalalt.

(Iese fiecare în altă parte).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Another part of the heath.

Storm still. Enter LEAR and FOOL.

LEAR: Blow, winds, and crack your cheeks! rage! blow!
You cataracts and hurricanoes, spout
Till you have drench'd our steeples, drown'd the cocks!
You sulph'rous and thought-executing fires,
Vaunt-couriers to oak-cleaving thunderbolts,
Singe my white head! And thou, all-shaking thunder,
Strike flat the thick rotundity o' th' world,
Crack Nature's moulds, all germains spill at once,
That makes ingrateful man!

FOOL: O nuncle, court holy water in a dry house is better than this rain water out o' door. Good nuncle, in, and ask thy

SCENA II.

Intră LEAR și BUFONUL.

LEAR: Suflați vânturi pân' ce vor plesni obrajii! Suflați, vâjâiți! Nori desfundați, și viscole! Izbucniți până ne-ți îneca clopotnițele și ne-ți înmuia toate turlele! Voi, flăcări din iad, ca gândul de repezi, prevestitoare a trăsnetelor ce sfâșie norii, pârliți capu-mi cărunt! Și tu, tunet ce zgudui toate, izbește a lumii umflată rotunzime, până vei turti-o! Sfarmă a firei calapoade și nimicește deodată toți germenii din care se naște omul nerecunoscător!

BUFONUL: O unchiașule! Mai bine aghiasmă într-o odaie uscată, decât ploaia asta pe afară. Unchiașule drăguț, hai acasă

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

daughters blessing! Here's a night pities nether wise men nor fools.

LEAR: Rumble thy bellyful! Spit, fire! spout, rain!
Nor rain, wind, thunder, fire are my daughters.
I tax not you, you elements, with unkindness.
I never gave you kingdom, call'd you children,
You owe me no subscription. Then let fall
Your horrible pleasure. Here I stand your slave,
A poor, infirm, weak, and despis'd old man.
But yet I call you servile ministers,
That will with two pernicious daughters join
Your high-engender'd battles 'gainst a head
So old and white as this! O! O! 'tis foul!

FOOL: He that has a house to put 's head in has a good head-piece.
The codpiece that will house
Before the head has any,

și cere fetelor binecuvântarea, asta e o noapte care nu are milă nici de cel cu minte, nici de nebun.

LEAR: Urlă până te-oi sătura! Foc, azvârle limbi! Ploaie, revarsă-te! Că doar nici ploaia, nici vântul, nici tunetul, nici trăsnetul, nu sunt fetele mele! Nu vă mustru pe voi, elemente, pentru răutatea voastră, nu v-am dat vouă domnia, nu v-am numit pe voi copilelele mele, nu-mi sunteți datori vreun venit, așa dar faceți-vă cheful fără milă, aici sunt, bătrânul vostru rob. Un biet moșneag slab, disprețuit, beteag, și totuși, vă numesc slugarnici miniștri, căci v-ați unit cu două nemiloase fete, vrajbele cerești, împotriva unui cap atât de cărunt și de bătrân. O-o-o cumplit!

BUFONUL: Cine are o casă unde să-și adăpostească capul, are mare minte. Cel ce-și face din picior, ceea ce ar trebui să-i fie inimă, acela va striga de durerea bătăturilor! Și din somn, își va face nesomn! Căci nu s-a mai văzut femeie frumoasă care să nu

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The head and he shall louse:
So beggars marry many.
The man that makes his toe
What he his heart should make
Shall of a corn cry woe,
And turn his sleep to wake.
For there was never yet fair woman but she made mouths in a glass.

facă strâmbături în oglindă.

Enter KENT.

(Intră Kent).

LEAR: No, I will be the pattern of all patience;
I will say nothing.

LEAR: Am să fiu model de răbdare: n-am să zic nimic.

KENT: Who's there?

KENT: Cine e aici?

FOOL: Marry, here's grace and a codpiece; that's a wise man and a fool.

BUFONUL: Iaca, un nebun și un om cu minte.

KENT: Alas, sir, are you here? Things that love night
Love not such nights as these. The wrathful skies
Gallow the very wanderers of the dark

KENT: Vai de mine! Sire, aici ești? Și celor ce le place noaptea, tot nu le place o noapte ca asta! Cerul înfuriat înspăimântă chiar pe cei ce rătăcesc în întuneric și-i alungă prin scorburile lor. De

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And make them keep their caves. Since I was man,
Such sheets of fire, such bursts of horrid thunder,
Such groans of roaring wind and rain, I never
Remember to have heard. Man's nature cannot carry
Th' affliction nor the fear.
LEAR: Let the great gods,
That keep this dreadful pudder o'er our heads,
Find out their enemies now. Tremble, thou wretch,
That hast within thee undivulged crimes
Unwhipp'd of justice. Hide thee, thou bloody hand;
Thou perjur'd, and thou simular man of virtue
That art incestuous. Caitiff, in pieces shake
That under covert and convenient seeming
Hast practis'd on man's life. Close pent-up guilts,
Rive your concealing continents, and cry
These dreadful summoners grace. I am a man
More sinn'd against than sinning.

când sunt, nu țin minte așa lumini de fulgere, așa îngrozitoare tunete, așa urlete de vânt și de ploaie! Nu e dat firei omenești să rabde atâta urgie și spaimă!

LEAR: Acum, să-și caute dușmanii zeii puternici! Ei, care țin deasupra capetelor noastre îngrozitoarele lor pedepse. Eu rabd, fără păcate păcatul altora!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: Alack, bareheaded?
Gracious my lord, hard by here is a hovel;
Some friendship will it lend you ‘gainst the tempest.
Repose you there, whilst I to this hard house
(More harder than the stones whereof ‘tis rais’d,
Which even but now, demanding after you,
Denied me to come in) return, and force
Their scanted courtesy.

KENT: Vai de mine, cu capul gol! Luminate Doamne! Uite, aici în apropiere este o colibă care te va apăra prietenește contra furtunii. Odihnește-te acolo. Iar eu mă întorc la acea casă cruntă, mai cruntă decât pietrele din care e clădită, de unde m-au gonit chiar acum, când întrebam de Măria-Ta. Fie și cu sila, îi voi învăța datoria lor!

LEAR: My wits begin to turn.
Come on, my boy. How dost, my boy? Art cold?
I am cold myself. Where is this straw, my fellow?
The art of our necessities is strange,
That can make vile things precious. Come, your hovel.
Poor fool and knave, I have one part in my heart
That’s sorry yet for thee.

LEAR: Simt că mi se întunecă mințile. Haide băiete haide... ce mai faci, copile? Ți-e frig? Și mie mi-e frig. Unde e acel culcuș de paie, prietene? Mare meșter e nevoia, care poate da preț celor mai josnice lucruri! Haide, să mergem spre colibă! Biet nenorocit bufon! Mai rămâne un colțișor în inima mea care să sufere și pentru tine.

FOOL: *[sings]*
He that has and a little tiny wit-

BUFONUL *(cântă)***:** Cine are minte câtuși de puțin. Hei, hei, că-i vânt și ploaie, trebuie să se împace cu norocul său, chiar când

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

With hey, ho, the wind and the rain-
Must make content with his fortunes fit,
For the rain it raineth every day.

LEAR: True, my good boy. Come, bring us to this hovel.
Exeunt [LEAR and KENT].

FOOL: This is a brave night to cool a courtesan. I'll speak a prophecy ere I go:
When priests are more in word than matter;
When brewers mar their malt with water;
When nobles are their tailors' tutors,
No heretics burn'd, but wenches' suitors;
When every case in law is right,
No squire in debt nor no poor knight;
When slanders do not live in tongues,
Nor cutpurses come not to throngs;
When usurers tell their gold i' th' field,
And bawds and whores do churches build:

plouă zilnic.

LEAR: Ai dreptate, băiețele, hai du-mă la colibă!
(Ies Lear și Kent).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Then shall the realm of Albion
Come to great confusion.
Then comes the time, who lives to see't,
That going shall be us'd with feet.
This prophecy Merlin shall make, for I live before his time.
Exit.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

Gloucester's Castle.

Enter GLOUCESTER and EDMUND.

GLOU.: Alack, alack, Edmund, I like not this unnatural dealing! When I desir'd their leave that I might pity him, they took from me the use of mine own house, charg'd me on pain of perpetual displeasure neither to speak of him, entreat for him, nor any way sustain him.

EDM.: Most savage and unnatural!

GLOU.: Go to; say you nothing. There is division betwixt the Dukes, and a worse matter than that. I have received a letter this night—'tis dangerous to be spoken—I have lock'd the letter in my closet. These injuries the King now bears will be revenged home; there's part of a power already footed; we must incline to the King. I will seek him and privily relieve

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

him. Go you and maintain talk with the Duke, that my charity be not of him perceived. If he ask for me, I am ill and gone to bed. Though I die for't, as no less is threat'ned me, the King my old master must be relieved. There is some strange thing toward, Edmund. Pray you be careful.

Exit.

EDM.: This courtesy, forbid thee, shall the Duke
Instantly know, and of that letter too.
This seems a fair deserving, and must draw me
That which my father loses—no less than all.
The younger rises when the old doth fall.

Exit.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

The heath. Before a hovel.

Storm still. Enter LEAR, KENT, and FOOL.

KENT: Here is the place, my lord. Good my lord, enter.
The tyranny of the open night 's too rough
For nature to endure.
LEAR: Let me alone.
KENT: Good my lord, enter here.
LEAR: Wilt break my heart?
KENT: I had rather break mine own. Good my lord, enter.
LEAR: Thou think'st 'tis much that this contentious storm
Invades us to the skin. So 'tis to thee;
But where the greater malady is fix'd,
The lesser is scarce felt. Thou'dst shun a bear;

SCENA IV.

Furtună. Intră LEAR, KENT și BUFONUL.

KENT: Iată coliba stăpâne! Milostive Doamne, intră. Cumplita urgie a cerului e pera mare pentru ca s-o rabde firea omenească. *(Furtună).*
LEAR: Lasă-mă în pace.
KENT: Milostive Doamne, intră aici!
LEAR: Vrei să-mi rupi inima?
KENT: Mai degrabă aș rupe-o pe-a mea. Intră stăpâne.
LEAR: Ție-ți pare mare lucru că ne pătrunde până la piele furia acestei groaznice furtune. Așa o fi pentru tine. Dar acolo unde s-a înfipt durerea cea mai mare, abia se mai simte una mică. Te-ai feri de un urs; dar dacă fuga te-ar duce spre valurile mării

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

But if thy flight lay toward the raging sea,
Thou'dst meet the bear i' th' mouth. When the mind's free,
The body's delicate. The tempest in my mind
Doth from my senses take all feeling else
Save what beats there. Filial ingratitude!
Is it not as this mouth should tear this hand
For lifting food to't? But I will punish home!
No, I will weep no more. In such a night
'To shut me out! Pour on; I will endure.
In such a night as this! O Regan, Goneril!
Your old kind father, whose frank heart gave all!
O, that way madness lies; let me shun that!
No more of that.

KENT: Good my lord, enter here.

LEAR: Prithee go in thyself; seek thine own ease.
This tempest will not give me leave to ponder
On things would hurt me more. But I'll go in.

învrăjbite, parc-ai întâmpina ursul piept la piept. Când e liniștit sufletul omului, atunci e plăpând trupul. Dar furtuna din mintea mea, întunecă orice altă simțire decât pe a celor ce se zbat aici. Nerecunoștința copiilor! Nu e ca și când gura asta ar sfâșia mâna asta, pentru că a hrănit-o? Dar am să le pedepsesc. Nu, n-am să mai plând! Pe o noapte ca asta să mă dea afară! Revărsați-vă norilor! voi răbda... Pe o noapte ca asta! O Regan. Goneril, bunul vostru tată bătrân, al cărui darnic suflet v-a dat tot... O nu! aici mă pândește nebunia! Să nu mă gândesc el asta... Destul cu gândul ăsta.

KENT: Luminate stăpâne, intră în coliba asta!

LEAR: Mă rog ție, intră tu, caută de te adăpostește bine. Furtuna asta mă împiedică de a cugeta la lucruri, care m-ar durea mai rău. Dar lasă am să intru. *(Către bufon).* Intră băiete,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[To the Fool] In, boy; go first.—You houseless poverty—
Nay, get thee in. I'll pray, and then I'll sleep.
Exit [FOOL].
Poor naked wretches, wheresoe'er you are,
That bide the pelting of this pitiless storm,
How shall your houseless heads and unfed sides,
Your loop'd and window'd raggedness, defend you
From seasons such as these? O, I have ta'en
Too little care of this! Take physic, pomp;
Expose thyself to feel what wretches feel,
That thou mayst shake the superflux to them
And show the heavens more just.
EDG.: *[within]* Fathom and half, fathom and half! Poor Tom!

Enter FOOL [from the hovel].
FOOL: Come not in here, nuncle, here's a spirit. Help me, help me!

tu întâi, tu, sărăcie fără adăpost. Haide, intră. Eu, am să mă închin și apoi să dorm. *(Bufonul intră).* Bieți nevoiași săraci! Pe unde veți fi voi, care răbdați urgia acestei nemiloase furtune? Cum pot trupurile voastre nemâncate și capetele voastre fără adăpost, și zdrențele voastre sfâșiate și găurite, să vă apere de o așa mânie a vremei? Oh, prea puțin am cugetat la astea! Învață-te minte, măreție regală! Încearcă să simți și tu, ce simt nenorociții, ca să le dai din prisosul tău, și să mai îndrepți astfel nedreptățile cerului.

EDGAR *(În colibă)***:** Doi coți și jumătate! Doi coți și jumătate! Tom săracul!
Bufonul iese din colibă alergând.
BUFONUL: Ajutor! Ajutor... să nu intri aici moșule că e o stafie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

KENT: Give me thy hand. Who's there?
FOOL: A spirit, a spirit! He says his name's poor Tom.
KENT: What art thou that dost grumble there i' th' straw? Come forth.
Enter EDGAR [disguised as a madman].
E**DG.:** Away! the foul fiend follows me! Through the sharp hawthorn blows the cold wind. Humh! go to thy cold bed, and warm thee.
LEAR: Hast thou given all to thy two daughters, and art thou come to this?
EDG.: Who gives anything to poor Tom? whom the foul fiend hath led through fire and through flame, through ford and whirlpool, o'er bog and quagmire; that hath laid knives under his pillow and halters in his pew, set ratsbane by his porridge, made him proud of heart, to ride on a bay trotting horse over four-inch'd bridges, to course his own shadow for a traitor. Bless thy five wits! Tom 's acold. O, do de, do de, do de. Bless

KENT: Ia-mă de mână! Cine e acolo?
BUFONUL: O stafie, o stafie. Zice că-l cheamă Tom săracul.
KENT: Cine ești tu, care mormăiești acolo în paie? Ieși de acolo.

Intră Edgar travestit în nebun.
EDGAR: Fugi încolo! Se ține de mine necuratul. „Și vântul aspru suflă prin asprul păducel". Hm! Du-te în patu-ți rece și te încălzește!
LEAR: Ți-ai dat toată averea la două fete, de-ai ajuns în halul ăsta?
EDGAR: Cine să dea ceva lui Tom săracul? El, pe care Necuratul l-a purtat prin foc și pară, prin vaduri și volbure, prin mlăștini și băltoage, căreia i-a vârît cuțite sub pernă, și funii de spânzurat în strană; și i-a pus șoricioaică în ciorbă. Și tot el l-a făcut fălos de a pornit călare pe un cal roib, peste poduri late de o palmă, de-și fugărea umbra ca pe un trădător. Bată-te norocul! Tom clănțăne de frig! Hai-di, di, di, di, di ,di ,di ,di, să

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

thee from whirlwinds, star-blasting, and taking! Do poor Tom some charity, whom the foul fiend vexes. There could I have him now—and there-and there again—and there!

Storm still.

LEAR: What, have his daughters brought him to this pass? Couldst thou save nothing? Didst thou give 'em all?

FOOL: Nay, he reserv'd a blanket, else we had been all sham'd.

LEAR: Now all the plagues that in the pendulous air
Hang fated o'er men's faults light on thy daughters!

KENT: He hath no daughters, sir.

LEAR: Death, traitor! nothing could have subdu'd nature
To such a lowness but his unkind daughters.
Is it the fashion that discarded fathers
Should have thus little mercy on their flesh?
Judicious punishment! 'Twas this flesh begot
Those pelican daughters.

te păzească cerul de viscol, de diochiul stelelor și de ciumă. Fie-ți milă și pomană de Tom săracul, necăjit de Necuratul. Iată cât p-aci să-l prind aici...și aici...și aici...

(Furtuna).

LEAR: Ce fel! În halul ăsta l-au adus fetele lui? N-ai putut să păstrezi nimic! Tot le-ai dat lor?

BUFONUL: Ba și-a păstrat un țol, altfel ne făcea de rușine pe toți.

LEAR: Ascultă; toate blestemele ce stau atârnate deasupra păcatelor omenești, să cadă asupra fetelor tale!

KENT: Luminate Doamne, n-are fete.

LEAR: Tăcere, trădătorule! Nimic n-ar fi putut aduce firea omenească la atâta înjosire, decât răutatea unor fete nerecunoscătoare. Se cuvine oare ca părinții goniți să aibă atât de puțină milă de la chiar trupul lor? Foarte dreaptă pedeapsă! Căci trupul ăsta a zămislit acele fete cu fire de pelican...

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDG.: Pillicock sat on Pillicock's Hill. 'Allow, 'allow, loo, loo!

FOOL: This cold night will turn us all to fools and madmen.

EDG.: Take heed o' th' foul fiend; obey thy parents: keep thy word justly; swear not; commit not with man's sworn spouse; set not thy sweet heart on proud array. Tom 's acold.

LEAR: What hast thou been?

EDG.: A servingman, proud in heart and mind; that curl'd my hair,wore gloves in my cap; serv'd the lust of my mistress' heart and did the act of darkness with her; swore as many oaths as I spake words, and broke them in the sweet face of heaven; one that slept in the contriving of lust, and wak'd to do it. Wine lov'd I deeply, dice dearly; and in woman out-paramour'd the Turk. False of heart, light of ear, bloody of hand; hog in sloth, fox in stealth, wolf in greediness, dog in madness, lion in prey. Let not the creaking of shoes nor the

EDGAR: „Pilicoc sta pe deal în Pilicoc". Hai di, di, di, di, di, di.

BUFONUL: Noaptea asta grozavă o să ne facă pe toți să aiurăm nebuni!

EDGAR: Să te păzești de Necuratul; să asculți de părinți, să te ții de cuvânt, să nu juri, să nu râvnești la nevasta altuia, să nu-ți gătești prea mândru iubita... Tom clănțănește de frig!

LEAR: Ce ai fost altădată?

EDGAR: Un servitor, mândru la minte și la inimă care-mi încrețeam părul, purtam mănuși dăruite de cocoane, făceam chefurile iubitei mele, și păcătuiam cu dânsa; juram la fiecare cuvânt și-mi călcam jurămintele fără rușine de cel de sus; adormeam cu gândul la păcate și mă deșteptam pentru a le împlini. Mult mi-erau dragi, băutura și jocul de cărți, iar la dragostea de muieri, întreceam și pe Turci. Fățarnic la inimă, încrezător prostește, sângeros la mânie: ca porcul în murdărie, ca vulpea în șiretlic, ca lupul în lăcomie, ca câinele la supărare,

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

rustling of silks betray thy poor heart to woman. Keep thy foot out of brothel, thy hand out of placket, thy pen from lender's book, and defy the foul fiend. Still through the hawthorn blows the cold wind; says suum, mun, hey, no, nonny. Dolphin my boy, my boy, sessa! let him trot by.

Storm still.

LEAR: Why, thou wert better in thy grave than to answer with thy uncover'd body this extremity of the skies. Is man no more than this? Consider him well. Thou ow'st the worm no silk, the beast no hide, the sheep no wool, the cat no perfume. Ha! Here's three on's are sophisticated! Thou art the thing itself; unaccommodated man is no more but such a poor, bare, forked animal as thou art. Off, off, you lendings! Come, unbutton here.

[Tears at his clothes.]

FOOL: Prithee, nuncle, be contented! 'Tis a naughty night to swim in. Now a little fire in a wild field were like an old

ca leul la prădat. Să nu trădezi femeilor slăbiciunea ta prin cizme scârțâitoare și prin mătăsuri foșnitoare. Să te ferești de Necuratul. „Și vântul aspru suflă prin asprul păducel! Tra, la, la, la, la!... Băiețele hai, înainte trap.

(Furtună).

LEAR: Mai bine ai fi în mormânt decât în goliciunea ta să rabzi astă cumplită urgie a cerului. Numai atât lucru să fie omul! Uitați-vă bine la dânsul. N-a împrumutat nici de la vierme mătasea, nici de la fiară blana, nici de la oaie lâna, nici de la mosc miresmele. Iată: trei din noi aici falsificați! Numai tu ești lucru curat. Omul, fără altă podoabă, nu e altceva decât un biet animal gol, cu două picioare. Jos, jos de pe mine podoabe furate, hai, descheiați-vă!

(Își rupe hainele).

BUFONUL: Rogu-te, Moșule, astâmpără-te, nu e vreme de înotat acum. Acușica un pic de foc într-un câmp pustiu, ar fi ca

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

lecher's heart—a small spark, all the rest on's body cold. Look, here comes a walking fire.

Enter GLOUCESTER with a torch.

EDG.: This is the foul fiend Flibbertigibbet. He begins at curfew, and walks till the first cock. He gives the web and the pin, squints the eye, and makes the harelip; mildews the white wheat, and hurts the poor creature of earth. Saint Withold footed thrice the 'old;

He met the nightmare, and her nine fold;

Bid her alight

And her troth plight,

And aroint thee, witch, aroint thee!

KENT: How fares your Grace?

LEAR: What's he?

KENT: Who's there? What is't you seek?

GLOU.: What are you there? Your names?

EDG.: Poor Tom, that eats the swimming frog, the toad, the

inima unui bătrân desfrânat, o scânteie mică, și încolo tot trupul rece. Iaca! Vine încoace o scânteie cu picioare.

(Gloster apare cu o torță).

EDGAR: Iaca necuratul Scaraoțchi. Iese la asfințit și umblă până cântă cocoșii. El te pedepsește cu Orbalț, el face ochii cruciși și buza crăpată, el pune mucegaiul pe grâne și chinuiește pe bieții oameni. În lături, în lături.

KENT: Ce faci, Măria-Ta?

KENT: Cine e acolo? Pe cine cauți?

GLOSTER: Dar voi cine sunteți? Numele vostru?

EDGAR: Tom-săracul care mănâncă broaște din baltă, broaște

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

todpole,the wall-newt and the water; that in the fury of his heart, when the foul fiend rages, eats cow-dung for sallets, swallows the old rat and the ditch-dog, drinks the green mantle of the standing pool; who is whipp'd from tithing to tithing, and stock-punish'd and imprison'd; who hath had three suits to his back, six shirts to his body, horse to ride, and weapons to wear;
But mice and rats, and such small deer,
Have been Tom's food for seven long year.
Beware my follower. Peace, Smulkin! peace, thou fiend!
GLOU.: What, hath your Grace no better company?
E**DG.:** The prince of darkness is a gentleman!
Modo he's call'd, and Mahu.
GLOU.: Our flesh and blood is grown so vile, my lord, That it doth hate what gets it.
EDG.: Poor Tom 's acold.
GLOU.: Go in with me. My duty cannot suffer

râioase, mormoloci, șopârle și salamandre. Care în mânia sufletului lui, când îl apucă necuratul, mănâncă gunoi în loc de salată, înghite guzganul bătrân și câinele din șanț; bea pelița verde de pe bălți, și e alungat cu biciul dintr-un sat până într-altul, și băgat în butuc și pus la închisoare; și care a avut trei rânduri de haine, 6 cămăși, cal de călărie și sabie la brâu. Guzgani și șoareci și alte lighioane. Iată hrana lui Tom de-un amar de vreme de 7 ani! Păziți-vă de cel ce ne urmărește. Piei, necuratule, piei! Lasă-mă!

GLOSTER: Ce fel! Astfel de tovarăși are Măria-Voastră?
EDGAR:—Împăratul întunericului e boier mare. Îl cheamă Aghiuță și Sarsailă.
GLOSTER: Atât au ajuns de ticăloase trupurile noastre, stăpâne, încât urăsc pe cine le-a dat viață.
EDGAR: Tom săracul tremură de frig.
GLOSTER: Vino cu mine acasă. Datoria nu mă lasă să ascult

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

T' obey in all your daughters' hard commands.
Though their injunction be to bar my doors
And let this tyrannous night take hold upon you,
Yet have I ventur'd to come seek you out
And bring you where both fire and food is ready.
LEAR: First let me talk with this philosopher.
What is the cause of thunder?
KENT: Good my lord, take his offer; go into th' house.
LEAR: I'll talk a word with this same learned Theban.
What is your study?
EDG.: How to prevent the fiend and to kill vermin.
LEAR: Let me ask you one word in private.
KENT: Importune him once more to go, my lord.
His wits begin t' unsettle.
GLOU.: Canst thou blame him?
Storm still.
His daughters seek his death. Ah, that good Kent!

de asprele porunci ale fiicei voastre. Cu toate că au dat ordin să-mi încuie porțile și să las să te apuce astă noapte haină, totuși am îndrăznit să vin să te caut, și să te aduc acolo unde te așteaptă hrana și căldura focului.

LEAR: Lasă-mă mai întâi să vorbesc cu filosoful ăsta. Care e pricina tunetului?
KENT: — Milostive stăpâne, primește povața lui. Intră în castel.
LEAR: Vreau să intru în vorbă cu acest învățat Teban. Cu ce studii v-ați îndeletnicit mai mult până acum?
EDGAR: Cum să scap de necuratul și de lighioane.

KENT *(Către Gloster)***:** Mai roagă-l odată să intre, stăpâne. Au început să i se întunece mințile.
GLOSTER: E de mirare?
(Furtună).
GLOSTER: Fetele lui îi vor moartea. Ah, bietul Kent! A spus el

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

He said it would be thus—poor banish'd man!
Thou say'st the King grows mad: I'll tell thee, friend,
I am almost mad myself. I had a son,
Now outlaw'd from my blood. He sought my life
But lately, very late. I lov'd him, friend—
No father his son dearer. True to tell thee,
The grief hath craz'd my wits. What a night 's this!
I do beseech your Grace-
LEAR: O, cry you mercy, sir.
Noble philosopher, your company.
EDG.: Tom's acold.
GLOU.: In, fellow, there, into th' hovel; keep thee warm.
LEAR: Come, let's in all.
KENT: This way, my lord.
LEAR: With him!
I will keep still with my philosopher.
KENT: Good my lord, soothe him; let him take the fellow.

că așa are să fie; bietul om prigonit! Tu zici că regele e gata să înnebunească? Să-ți spun un lucru, prietene, cât pe aici să înnebunesc și eu: am avut un fiu, acum izgonit din inima mea, a vrut să mă omoare, chiar acum de curând. Și-l iubeam, prietene, cum nu-și iubește niciun tată copilul! Drept să-ți spun, de durere parcă mi s-a luat și mie mintea. Dar ce noapte de urgie! Rog din suflet pe Măria-Ta...

LEAR: Te rog, iartă-mă d-le; slăvite înțelept, însoțește-mă.

EDGAR: Tom tremură de frig!
GLOSTER *(Către Edgar)*: Intră, omule aici la căldură.
LEAR: Hai să intrăm cu toții.
KENT: Pe aici, Măria-Ta.
LEAR: Dar cu dânsul; vreau să rămân cu filosoful meu.

KENT: Stăpâne, fă-i pe voie, lasă-l să-l ia și pe ăsta.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: Take him you on.
KENT: Sirrah, come on; go along with us.
LEAR: Come, good Athenian.
GLOU.: No words, no words! hush.
EDG.: Child Rowland to the dark tower came;
His word was still
Fie, foh, and fum!
I smell the blood of a British man.
Exeunt.

GLOSTER: Ia-l d-ta.
KENT: Hai, vino și tu cu noi.
LEAR: Vino, slăvite Atenian!
GLOSTER: Tăcere, tăcere! ssst!

Exit.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

Gloucester's Castle.

Enter CORNWALL and EDMUND.

CORN.: I will have my revenge ere I depart his house.

EDM.: How, my lord, I may be censured, that nature thus gives way to loyalty, something fears me to think of.

CORN.: I now perceive it was not altogether your brother's evil disposition made him seek his death; but a provoking merit, set awork by a reproveable badness in himself.

EDM.: How malicious is my fortune that I must repent to be just! This is the letter he spoke of, which approves him an intelligent party to the advantages of France. O heavens! that this treason were not—or not I the detector!

SCENA V.

Castelul lui Gloster.

Intră CORNWALL și EDMUND.

CORNWALL: Mă voi răzbuna înainte de a pleca de aici.

EDMUND: Stăpâne, oricât aș putea fi mustrat pentru că firea dă pasul bunei credințe, totuși mă tem gândindu-mă la ceva.

CORNWALL: Acum îmi dau eu seama că fratele tău n-a fost împins numai de răutate să dorească moartea tatălui tău, ci mai ales de crunta dreaptă cugetare născută din nelegiuirea nesuferită a lui Gloster.

EDMUND: Nemiloasă mi-e soarta, care mă face să păcătuiesc când caut să fiu drept! Iată scrisoarea de care ți-am vorbit și care arată că e în bună înțelegere cu căpeteniile Franței. O cerule, de n-ar fi fost la mijloc o asemenea trădare, firește că nici eu n-aș fi

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

CORN.: Go with me to the Duchess.
EDM.: If the matter of this paper be certain, you have mighty business in hand.
CORN.: True or false, it hath made thee Earl of Gloucester. Seek out where thy father is, that he may be ready for our apprehension.
EDM.: *[aside]* If I find him comforting the King, it will stuff his suspicion more fully.—I will persever in my course of loyalty, though the conflict be sore between that and my blood.

CORN.: I will lay trust upon thee, and thou shalt find a dearer father in my love.
Exeunt.

avut ce să descopăr.

EDMUND: De-o fi adevărul ce scrie în hârtia asta, grele treburi te așteaptă.
CORNWALL: Adevărat sau nu, aceasta te-a făcut, Conte de Gloster. Află unde se găsește tatăl tău ca să-l putem aduce prins în fața noastră.
EDMUND *(Aparte)***:** De-l voi găsi îngrijind de rege, asta va da şi mai mult de bănuit. *(Tare).* Voi urma pe calea bunei credințe pe care am pornit-o chiar de ar fi lupta crâncenă între dânsa și dragostea mea de fiu.
CORNWALL: Mă voi încrede în tine, și vei găsi în iubirea mea un părinte mai bun.
Ies.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE VI.

A farmhouse near Gloucester's Castle.

Enter GLOUCESTER, LEAR, KENT, FOOL, and EDGAR.

GLOU.: Here is better than the open air; take it thankfully. I will piece out the comfort with what addition I can. I will not be long from you.

KENT: All the power of his wits have given way to his impatience.
The gods reward your kindness!

Exit [GLOUCESTER].

EDG.: Frateretto calls me, and tells me Nero is an angler in the
lake of darkness. Pray, innocent, and beware the foul fiend.

FOOL: Prithee, nuncle, tell me whether a madman be a

BUFONUL: Te rog, moșule, răspunde-mi, nebunul e de neam

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

gentleman or a yeoman.
LEAR: A king, a king!
FOOL: No, he's a yeoman that has a gentleman to his son; for he's a mad yeoman that sees his son a gentleman before him.
LEAR: To have a thousand with red burning spits
Come hizzing in upon 'em-
EDG.: The foul fiend bites my back.
FOOL: He's mad that trusts in the tameness of a wolf, a horse's health, a boy's love, or a whore's oath.

LEAR: It shall be done; I will arraign them straight.
[To Edgar] Come, sit thou here, most learned justicer.
[To the Fool] Thou, sapient sir, sit here. Now, you she-foxes!

EDG.: Look, where he stands and glares! Want'st thou eyes at trial, madam? Come o'er the bourn, Bessy, to me.
FOOL: Her boat hath a leak,

mare, ori răzaș?
LEAR: E rege, rege!
BUFONUL: —Ba nu, e un răzaș al cărui fiu e boier. Cpci nebun e răzașul care-și vede fiul boierit înainte de dânsul.
LEAR: Să vie acum o mie de diavoli cu frigări înroșite sfârâind înspre ele.
EDGAR: Cel spurcat ne mușcă de spate.
BUFONUL: Nebun e cel ce se încrede în blândețea lupului, în sănptatea calului, în dragostea tânărului și în jurământul femeii.
LEAR: Așa am să fac: am să le judec chiar acum.
(Către Edgar). Vino, așează-te aici, prea înțeleptule judecător.
(Către bufon). Tu, prea luminate boier, stai colea. Acum veniți vulpoaicelor.
EDGAR: Uite la ea, cum stă cu ochi neclintiți. Îți trebuie ochii, să te judece, jupânească!
BUFONUL: *„Haide, vin' la mine, soro!*

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And she must not speak
Why she dares not come over to thee.

EDG.: The foul fiend haunts poor Tom in the voice of a nightingale.Hoppedance cries in Tom's belly for two white herring. Croak not, black angel; I have no food for thee.

KENT: How do you, sir? Stand you not so amaz'd.
Will you lie down and rest upon the cushions?
LEAR: I'll see their trial first. Bring in their evidence.
[To Edgar] Thou, robed man of justice, take thy place.
[To the Fool] And thou, his yokefellow of equity,
Bench by his side. *[To Kent]* You are o' th' commission,
Sit you too.

EDG.: Let us deal justly.
Sleepest or wakest thou, jolly shepherd?

„Barca ei e desfundată.
„Și nu-i dat ca să ne spună
„Pentru ce nu vine-ncoa'..."
EDGAR: Cel spurcat urmărește pe Tom săracul, cu glasul unei privighetori. Dracul plânge în pântece la Tom și cere vreo doi țâri proaspeți. Nu mai cârâi, înger negru! N-am ce să-ți dau de mâncare.
KENT: Ce mai faci, Măria-ta? Nu sta așa cu ochii țintă. Nu vrei să te culci și să te odihnești pe perne?
LEAR: Să le văd întâi judecate! Să vină martorii.
(Către Edgar). Tu, cu veșminte de judecător, așează-te la locul tău;
(Către bufon) și tu, perechea lui în justiție, dătător de dreptate, ia-ți locul lângă dânsul. *(Către Kent)*. Tu ești cel ce iei apărarea. Șezi aici și tu.
EDGAR: *Să judecăm drept.*
Dormi? ești treaz, ciobane vesel?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Thy sheep be in the corn;
And for one blast of thy minikin mouth
Thy sheep shall take no harm.
Purr! the cat is gray.

LEAR: Arraign her first. 'Tis Goneril. I here take my oath before this honourable assembly, she kicked the poor King her father.

FOOL: Come hither, mistress. Is your name Goneril?

LEAR: She cannot deny it.

FOOL: Cry you mercy, I took you for a joint-stool.

LEAR: And here's another, whose warp'd looks proclaim
What store her heart is made on. Stop her there!
Arms, arms! sword! fire! Corruption in the place!
False justicer, why hast thou let her scape?

EDG.: Bless thy five wits!

KENT: O pity! Sir, where is the patience now
That you so oft have boasted to retain?

Turma ți-e ascunsă-n fân.
De-i sufla cu-a ta guriță
N-o fi pagubă la oi.
Bâz pisica e cenușie.

LEAR: Să judecăm pe asta mai întâi. E Goneril. Jur în fața cinstitei adunări, că a dat cu piciorul în tatăl său.

BUFONUL: Poftim încoa', jupânească. Goneril e numele tău?

LEAR: Nu o poate tăgădui.

BUFONUL: S-avem iertare. Te-am luat drept un scăunaș.

LEAR: Și mai uite încă una, a cărei cruntă privire arată din ce e făcută inima ei. Oprește-o! Arunc paloșul—foc! Suntem trădați (*Lear se repede la Edgar și-l zguduie*). Judecătorule nedrept! De ce ai lăsat-o să fugă?

EDGAR: Bată-te norocul!

KENT: Mi-e mai mare mila! Stăpâne, unde e răbdarea pe care așa de des te-ai lăudat că o vei păstra?

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDG.: *[aside]* My tears begin to take his part so much
They'll mar my counterfeiting.
LEAR: The little dogs and all,
Tray, Blanch, and Sweetheart, see, they bark at me.
EDG.: Tom will throw his head at them. Avaunt, you curs!
Be thy mouth or black or white,
Tooth that poisons if it bite;
Mastiff, greyhound, mongrel grim,
Hound or spaniel, brach or lym,
Bobtail tyke or trundle-tail—
Tom will make them weep and wail;
For, with throwing thus my head,
Dogs leap the hatch, and all are fled.
Do de, de, de. Sessa! Come, march to wakes and fairs and market
towns. Poor Tom, thy horn is dry.
LEAR: Then let them anatomize Regan. See what breeds about

EDGAR*(Aparte)***:** Așa, mă trec lacrimile de mila lui încât o să-mi curețe vopseaua de pe obraji.
LEAR *(Se depărtează)***:** Uite, toți cățelușii,
Puica, Bălana și Troia latră la mine.
EDGAR *(Se ridică)***:** Lasă că aruncă Tom cu căpățâna lui într-înșii. Afară corciturilor! Di, di, di, di, di! Hei, ha! Haide, duceți-vă la șezători, la bâlciuri și la târguri. Tom sărace, ți-e traista goală.

LEAR: Atunci să despice trupul Reganei. Să se vadă ce crește

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

her heart. Is there any cause in nature that makes these hard hearts? *[To Edgar]* You, sir—I entertain you for one of my hundred; only I do not like the fashion of your garments. You'll say they are Persian attire; but let them be chang'd.

KENT: Now, good my lord, lie here and rest awhile.
LEAR: Make no noise, make no noise; draw the curtains.
So, so, so. We'll go to supper i' th' morning. So, so, so.
FOOL: And I'll go to bed at noon.
Enter Gloucester.
GLOU.: Come hither, friend. Where is the King my master?
KENT: Here, sir; but trouble him not; his wits are gone.
GLOU.: Good friend, I prithee take him in thy arms.
I have o'erheard a plot of death upon him.
There is a litter ready; lay him in't
And drive towards Dover, friend, where thou shalt meet
Both welcome and protection. Take up thy master.

peste inima ei. Este vreo pricină în natură care să împietrească așa inimile? *(Lui Edgar)*. Pe domnia-ta, te țin în locul celor 100 de slujitori ai mei, dar nu-mi place croiala hainelor Domniei-Tale. Ai să-mi spui că e bogatul port persan, dar vreau să-l schimbi.

LEAR: Să nu faci zgomot, niciun zgomot. Trage perdelele, așa, așa. Mâine dimineață vom merge să cinăm, așa, așa.

Intră Gloster.

GLOSTER: Ascultă-mă, de ești om bun, ridică-l în brațe. Am auzit că se urzește moartea lui. E o trăsură pregătită, culcă-l înăuntru și pornește cu dânsul la Dover, unde vei afla și primire bună și ajutor. Ridică pe stăpânul meu. Dacă întârzii măcar cu jumătate de ceas, e pierdută viața lui și a ta, și a tuturor ce caută

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

If thou shouldst dally half an hour, his life,
With thine, and all that offer to defend him,
Stand in assured loss. Take up, take up!
And follow me, that will to some provision
Give thee quick conduct.
KENT: Oppressed nature sleeps.
This rest might yet have balm'd thy broken senses,
Which, if convenience will not allow,
Stand in hard cure. *[To the Fool]* Come, help to bear thy master.
Thou must not stay behind.
GLOU.: Come, come, away!
Exeunt [all but Edgar].
EDG.: When we our betters see bearing our woes,
We scarcely think our miseries our foes.
Who alone suffers suffers most i' th' mind,
Leaving free things and happy shows behind;

să-l apere.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

141

But then the mind much sufferance doth o'erskip
When grief hath mates, and bearing fellowship.
How light and portable my pain seems now,
When that which makes me bend makes the King bow,
He childed as I fathered! Tom, away!
Mark the high noises, and thyself bewray
When false opinion, whose wrong thought defiles thee,
In thy just proof repeals and reconciles thee.
What will hap more to-night, safe scape the King!
Lurk, lurk.
[Exit.]

Ies.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE VII.

Gloucester's Castle.

Enter CORNWALL, REGAN, GONERIL, [EDMUND the] BASTARD, and Servants.

CORN. *[to GONERIL]:* Post speedily to my lord your husband, show him this letter. The army of France is landed.—Seek out the traitor GLOUCESTER.

[Exeunt some of the Servants.]

REG.: Hang him instantly.

GON.: Pluck out his eyes.

CORN.: Leave him to my displeasure. Edmund, keep you our sister company. The revenges we are bound to take upon your traitorous father are not fit for your beholding. Advise the Duke where you are going, to a most festinate preparation. We

SCENA VII.

Castelul lui Gloster.

Intră CORNWALL, REGAN, GONERIL, EDMUND și SERVITORII,

CORNWALL: Trimite grabnic veste soțului tău; arată această scrisoare, Oastea regelui Franței a călcat țara. Să mi se aducă trădătorul Gloster.

(Ies servitorii prin stânga).

REGAN: Să-l spânzure numaidecât.

GONERIL: Să-i scoată ochii.

CORNWALL: Lăsați-l mâniei mele. Edmund, însoțește pe sora noastră Goneril. La răzbunarea cu care suntem nevoiți a pedepsi pe trădătorul tău părinte, nu se cuvine să fii tu martoră; povățuiește pe duce când vei ajunge să se pregătească cât de

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

are bound to the like. Our posts shall be swift and intelligent betwixt us. Farewell, dear sister; farewell, my Lord of Gloucester.

Enter [OSWALD the] STEWARD.

How now? Where's the King?

OSW.: My Lord of Gloucester hath convey'd him hence.
Some five or six and thirty of his knights,
Hot questrists after him, met him at gate;
Who, with some other of the lord's dependants,
Are gone with him towards Dover, where they boast
To have well-armed friends.

CORN.: Get horses for your mistress.

GON.: Farewell, sweet lord, and sister.

CORN.: Edmund, farewell.

Exeunt GONERIL, [EDMUND, and OSWALD].

Go seek the traitor Gloucester,
Pinion him like a thief, bring him before us.

grabnic de război. Și noi tot așa vom face. Solii între noi, să fie repezi și iscusiți. La revedere, scumpă soră. Drum bun conte de Gloster.

(Oswald intră prin fund stânga).

CORNWALL: Ce fel? Unde e regele?

OSWALD: Lord Gloster l-a pornit de aici. Vreo 30 de călăreți de-ai lui, după ce l-au căutat de zor, l-au întâmpinat la poartă, și acum cu câțiva alți boieri au plecat cu dânsul la Dover unde se laudă că au prieteni înarmați.

CORNWALL: Înhamă caii pentru stăpâna ta.

GONERIL: La revedere.

CORNWALL: La revedere, Edmund.

(Iese Edmund, Goneril și Oswald).

Să mi se aducă trădătorul Gloster. Să-l lege ca pe un tâlhar și să-l aducă aici.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[Exeunt other Servants.]
Though well we may not pass upon his life
Without the form of justice, yet our power
Shall do a court'sy to our wrath, which men
May blame, but not control.
Enter GLOUCESTER, brought in by two or three.
Who's there? the traitor?
REG.: Ingrateful fox! 'tis he.
CORN.: Bind fast his corky arms.
GLOU.: What mean, your Graces? Good my friends, consider
You are my guests. Do me no foul play, friends.
CORN.: Bind him, I say.
[Servants bind him.]
REG.: Hard, hard. O filthy traitor!
GLOU.: Unmerciful lady as you are, I am none.

CORN.: To this chair bind him. Villain, thou shalt find-

(Ies alți servitori).
Cu toate că nu-i putem ridica viața fără vreo judecată, totuși avem putere să ne răcorim mânia într-un chip de care vom fi poate mustrați, dar de la care nu ne poate împidica nimeni.

(Intră Gloster adus din dreapta de 2-3 oameni).
Cine-i acolo? Trădătorul?
REGAN: Vulpe nerecunoscătoare! El este.
CORNWALL: Legați-i brațele.
GLOSTER: Ce vor luminățiile voastre? Nu uitați, prieteni, că-mi sunteți oaspeți. Nu vă bateți joc de mine, oameni buni.
CORNWALL: Legați-l, zic!
(Servitorii îl leagă).
REGAN: Tare! Tare! O trădător mârșav!
GLOSTER:—Pe cât de nemiloasă ești, pe atât sunt de nevinovat.
CORNWALL: Legați-l de scaunul ăsta. Lasă că ai să vezi.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[Regan plucks his beard.]
GLOU.: By the kind gods, 'tis most ignobly done
To pluck me by the beard.
REG.: So white, and such a traitor!
GLOU.: Naughty lady,
These hairs which thou dost ravish from my chin
Will quicken, and accuse thee. I am your host.
With robber's hands my hospitable favours
You should not ruffle thus. What will you do?
CORN.: Come, sir, what letters had you late from France?

REG.: Be simple-answer'd, for we know the truth.
CORN.: And what confederacy have you with the traitors
Late footed in the kingdom?
REG.: To whose hands have you sent the lunatic King?
Speak.
GLOU.: I have a letter guessingly set down,

(Regan îi smulge barba).
GLOSTER: Mă jur pe bunul Dumnezeu, e mare mișelie să-mi smulgi astfel barba!
REGAN: Așa cărunt și trădător!
GLOSTER: Femeie fără inimă! Perii ce rupi din barba mea vor învia și te vor pârî. Eu sunt gazda voastră. Cu mâini tâlhărești nu vei zgâria astfel obrazu-mi primitor! Dar ce vreți cu mine?

CORNWALL: Hai omule spune, ce scrisori ai primit din Franța?
REGAN: Să răspunzi adevărat că știu tot.
CORNWALL: Și ce înțelegere ai cu acei trădători, ce au sosit de curând în țară?
REGAN: Într-a cui mână ai trimis pe regele nebun?
Spune!
GLOSTER: Am primit o scrisoare în care sunt mai multe

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Which came from one that's of a neutral heart,
And not from one oppos'd.
CORN.: Cunning.
REG.: And false.
CORN.: Where hast thou sent the King?
GLOU.: To Dover.
REG.: Wherefore to Dover? Wast thou not charg'd at peril-

CORN.: Wherefore to Dover? Let him first answer that.
GLOU.: I am tied to th' stake, and I must stand the course.
REG.: Wherefore to Dover, sir?
GLOU.: Because I would not see thy cruel nails
Pluck out his poor old eyes; nor thy fierce sister
In his anointed flesh stick boarish fangs.
The sea, with such a storm as his bare head
In hell-black night endur'd, would have buoy'd up
And quench'd the steeled fires.

bănuieli decât veşti sigure: de la unul care nu e părtaş cu nimeni, iar nu de la duşmani.
CORNWALL: Şiretlic.
REGAN: Şi minciună.
CORNWALL: Unde ai trimis pe rege?
GLOSTER: La Dover.
REGAN: Pentru ce la Dover? Nu te-am ameninţat cu moartea dacă...
CORNWALL: Pentru ce la Dover? Să-mi răspundă întâi el asta.
GLOSTER: Sunt legat de par, trebuie să trec prin toate.
REGAN: Pentru ce la Dover, mă rog?
GLOSTER: Pentru că n-am vrut să-ţi văd cumplitele unghii, smulgând bieţii lui ochi, nici pe fioroasa ta soră, înfigându-şi ghiarele de bestie în carnea lui miruită! Marea s-ar fi umflat, s-ar fi stins lumina stelelor—văzând furtuna pe care a îndurat-o sărmanul cap descoperit pe o noaptea ca iadul de neagră! Şi el biet suflet bătrân mai ajuta cerului să plângă! Lupi de ar fi venit

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Yet, poor old heart, he holp the heavens to rain.
If wolves had at thy gate howl'd that stern time,
Thou shouldst have said, 'Good porter, turn the key.'
All cruels else subscrib'd. But I shall see
The winged vengeance overtake such children.
CORN.: See't shalt thou never. Fellows, hold the chair.
Upon these eyes of thine I'll set my foot.

GLOU.: He that will think to live till he be old,
Give me some help!—O cruel! O ye gods!
REG.: One side will mock another. Th' other too!
CORN.: If you see vengeance-
1 SERV.: Hold your hand, my lord!
I have serv'd you ever since I was a child;
But better service have I never done you
Than now to bid you hold.
REG.: How now, you dog?

pe o așa noapte cumplită, să-ți zgârie la poartă și ai fi zis: „Portarule, ai milă, deschide-le". Și toate cruzimile lor ar fi fost uitate. Dar am să văd o răzbunare înaripată căzând asupra unor astfel de copii!

CORNWALL: De văzut, n-ai să mai vezi niciodată. Oamenilor, țineți scaunul. Ochii ăștia sunt ai tăi, am să-i calc în picioare! *(I-a scos ochiul drept).*
GLOSTER: Scăpați-mă, cei ce credeți că o să trăiți până la bătrânețe! Oh! îngrozitor, oh, Dumnezeule!
REGAN: Un obraz o să râdă de celălalt! Scoate și pe celălalt!
CORNWALL: Așa? Ai să vezi răzbunare? *(Se repede).*
1 SERVITOR *(Oprindu-l)***:** Oprește, stăpâne! Te slujesc de când erai copil, dar niciodată nu te-am slujit mai bine ca acum, zicându-ți: oprește!

REGAN: Ce fel, câine nerușinat?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

1 SERV.: If you did wear a beard upon your chin,
I'ld shake it on this quarrel.
REG.: What do you mean?
CORN.: My villain! Draw and fight.
1 SERV.: Nay, then, come on, and take the chance of anger.
REG.: Give me thy sword. A peasant stand up thus?
She takes a sword and runs at him behind.
1 SERV.: O, I am slain! My lord, you have one eye left
To see some mischief on him. O! *He dies.*
CORN.: Lest it see more, prevent it. Out, vile jelly!
Where is thy lustre now?
GLOU.: All dark and comfortless! Where's my son Edmund?
Edmund, enkindle all the sparks of nature
To quit this horrid act.
REG.: Out, treacherous villain!
Thou call'st on him that hates thee. It was he
That made the overture of thy treasons to us;

1 SERVITOR: De-ai avea barbă ți-aș smulge-o în ceasul ăsta! Ce ai de gând?

CORNWALL: Mișelule! *(Trag sabia și te bat).*
1 SERVITOR: Așa? poftim să vedem pe cine ajută mânia.
REGAN: Dă-mi sabia. Un mojic să-ndrăznească... Așa...
(îl rănește pe la spate).
1 SERVITOR: Oh; m-a ucis! Stăpâne, mai ai un ochi ca să-i privești când le va veni pedeapsa! O! *(Moare).*
CORNWALL: Voi împiedica eu să mai privească d-aici înainte. Afară, mârșavă piftie! Unde ți-e lumina acum?
GLOSTER: Tot e întuneric și fără nădejde! Unde e fiul meu, Edmund? Edmund, aprinde toate scânteile din natură, să răzbune astă faptă îngrozitoare.
REGAN: Taci, trădător nemernic! Chemi pe cel ce te urăște! el ne-a destăinuit trădările tale, el, care e prea bun pentru a avea milă de tine!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Who is too good to pity thee.
GLOU.: O my follies! Then Edgar was abus'd.
Kind gods, forgive me that, and prosper him!
REG.: Go thrust him out at gates, and let him smell
His way to Dover.
Exit [one] with Gloucester.
How is't, my lord? How look you?
CORN.: I have receiv'd a hurt. Follow me, lady.
Turn out that eyeless villain. Throw this slave
Upon the dunghill. Regan, I bleed apace.
Untimely comes this hurt. Give me your arm.
Exit [Cornwall, led by Regan].
2 SERV.: I'll never care what wickedness I do,
If this man come to good.
3 SERV.: If she live long,
And in the end meet the old course of death,
Women will all turn monsters.

GLOSTER: O nebunia mea! Așadar Edgar a fost pârît pe nedrept? Bunule Dumnezeule, iartă-mă și binecuvântează-l.
REGAN: Hai, dați-l pe poartă afară, să-și miroasă drumul până la Dover.
(Iese un slujitor cu Gloster).
Ce e stăpâne, cum te simți?
CORNWALL: Am fost rănit. Să intrăm, Domniță. Dați afară pe acel rob nemernic. Aruncați la gunoi acest hoit de rob. Regan, rana-mi sângerează tare. La timp nepotrivit veni astă rănire. Dă-mi brațul.
(Iese cu Regan prin dreapta).
II SERVITOR: Nu-mi mai pasă ce păcate oi face, de nu l-o pedepsi cerul pe omul ăsta!
III SERVITOR: — Și ea, dacă o trăi mult, și dacă o muri de moarte bună, să știi că toate femeile se vor preface în fiare!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

2 SERV.: Let's follow the old Earl, and get the bedlam
To lead him where he would. His roguish madness
Allows itself to anything.
3 SERV.: Go thou. I'll fetch some flax and whites of eggs
To apply to his bleeding face. Now heaven help him!
Exeunt.

150

II SERVITOR: Hai să ne luăm după bătrânul Gloster, și să punem pe nebunul Tom să-l ducă. Are o nebunie isteață, încât poate fi de folos.
III SERVITOR:—Du-te tu: eu am să caut niște scamă și albușuri de ou, să-i leg fața sângerată. Dumnezeu să-i ajute.
(Iese fiecare de altă parte).

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT IV

SCENE I.

The heath.

Enter EDGAR.

EDG.: Yet better thus, and known to be contemn'd,
Than still contemn'd and flatter'd. To be worst,
The lowest and most dejected thing of fortune,
Stands still in esperance, lives not in fear.
The lamentable change is from the best;
The worst returns to laughter. Welcome then,
Thou unsubstantial air that I embrace!
The wretch that thou hast blown unto the worst
Owes nothing to thy blasts.

ACTUL IV.

SCENA I.

Un maidan.

Intră EDGAR.

EDGAR: Totuși e mai bine așa, să știi că ești disprețuit, decât să te disprețuiască lingușindu-te. Așadar, bine ați venit, viscole și vînturi. Nenorocitul pe care l-ați suflat, până a ajuns în halul ăsta, nu vă datorează nimic. Dar cine vine? Tata, astfel condus! O lume! lume! lume! De nu ne-ar face să te urâm schimbările tale ciudate, n-ar mai vrea nimeni să se supună bătrâneții, nici morții!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Enter Gloucester, led by an Old Man.
But who comes here?
My father, poorly led? World, world, O world!
But that thy strange mutations make us hate thee,
Life would not yield to age.
OLD MAN: O my good lord,
I have been your tenant, and your father's tenant,
These fourscore years.
GLOU.: Away, get thee away! Good friend, be gone.
Thy comforts can do me no good at all;
Thee they may hurt.
OLD MAN: You cannot see your way.

GLOU.: I have no way, and therefore want no eyes;
I stumbled when I saw. Full oft 'tis seen
Our means secure us, and our mere defects
Prove our commodities. Ah dear son Edgar,

(Intră Gloster, condus de un bătrân).
Dar cine vine? Tata, astfel condus! O lume! lume! lume! De nu ne-ar face să te urâm schimbările tale ciudate, n-ar mai vrea nimeni să se supună bătrâneții, nici morții!

BĂTRÂNUL: O, stăpâne, am slujit în casa ta și a părinților tăi, vreo 80 de ani.

GLOSTER: Du-te, du-te, omule milostiv. Ajutorul tău mie nu-mi poate face niciun bine, iar ție un mare rău.

BĂTRÂNUL: Vai de mine, stăpâne, dar nu-ți poți vedea drumul.
GLOSTER: Nu mai am drum și deci ochii nu-mi mai trebuie. Pe când vedeam, mi-am greșit calea. Asta se întâmplă adesea. La vremuri bune suntem neprevăzători și tocmai nevoile ne învață minte. Ah, iubitul meu fiu Edgar, tu care ai fost victima

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The food of thy abused father's wrath!
Might I but live to see thee in my touch,
I'ld say I had eyes again!
OLD MAN: How now? Who's there?
EDG.: *[aside]* O gods! Who is't can say 'I am at the worst'?
I am worse than e'er I was.
OLD MAN: 'Tis poor mad Tom.
EDG.: *[aside]* And worse I may be yet. The worst is not
So long as we can say 'This is the worst.'

OLD MAN: Fellow, where goest?
GLOU.: Is it a beggarman?
OLD MAN: Madman and beggar too.
GLOU.: He has some reason, else he could not beg.
I' th' last night's storm I such a fellow saw,
Which made me think a man a worm. My son
Came then into my mind, and yet my mind

mâniei părinteşti! De ai trăi să te mai văd cu pipiăitul o dată n-aş mai zice că sunt orb!

BĂTRÂNUL: Dar ce e? Cine e aici?
EDGAR *(Aparte)***:** Doamne! cine poate zice vreodată „am ajuns cum e mai rău?". Acum sunt mai nefericit ca întotdeauna.
BĂTRÂNUL: E nebunul, Tom Săracul.
EDGAR *(Aparte)***:** Şi poate voi ajunge şi mai rău. Răul cel mai mare nu sosește niciodată, căci oricând poți zice: acum e mai rău!
BĂTRÂNUL: Unde te duci omule?
GLOSTER: E un cerşetor?
BĂTRÂNUL: Neun şi cerşetor.
GLOSTER: Are el o pricină, altfel n-ar cerşi. În furtuna de ieri am văzut o fiinţă din asta, care m-a făcut să gândesc că omul e ca şi un vierme. Mi-am adus atunci aminte de fiul meu, cu toate că amintirea de dânsul nu era prietenască. De atunci am aflat

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Was then scarce friends with him. I have heard more since.
As flies to wanton boys are we to th' gods.
They kill us for their sport.
EDG.: *[aside]* How should this be?
Bad is the trade that must play fool to sorrow,
Ang'ring itself and others.—Bless thee, master!
GLOU.: Is that the naked fellow?
OLD MAN: Ay, my lord.
GLOU.: Then prithee get thee gone. If for my sake
Thou wilt o'ertake us hence a mile or twain
I' th' way toward Dover, do it for ancient love;
And bring some covering for this naked soul,
Who I'll entreat to lead me.
OLD MAN: Alack, sir, he is mad!
GLOU.: 'Tis the time's plague when madmen lead the blind.
Do as I bid thee, or rather do thy pleasure.
Above the rest, be gone.

multe. Ca și muștele în mâinile copiilor zburdalnici, suntem noi în mâna zeilor: ne ucid jucându-se.

EDGAR *(Aparte)***:** Cum o fi asta! Aspră e meseria în care trebuie să faci pe caraghiosul pe lângă cel îndurerat, jignind și sufletul tău și pe al altuia. Bată-te norocul, stăpâne!
GLOSTER: Ăsta e golanul?
BĂTRÂNUL: Da, stăpâne.
GLOSTER: Atunci, te rog, du-te acasă. Dacă, de mila mea vrei să ne întâmpini la o poștă, două de aici, pe drumul spre Dover, fă-o în amintirea trecutului; și adu o haină pentru creștinul ăsta despuiat, și eu am să-l rog să mă călăuzească.

BĂTRÂNUL: Vai de mine boierule, dar e nebun!
GLOSTER: Rele vremuri am ajuns, când duc nebunii pe orbi! Fă cum îți zic. Sau mai bine, fă pe placul tău; oricum însă, du-te.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

OLD MAN: I'll bring him the best 'parel that I have,
Come on't what will.
Exit.
GLOU.: Sirrah naked fellow-
EDG.: Poor Tom's acold. *[Aside]* I cannot daub it further.

GLOU.: Come hither, fellow.
EDG.: *[aside]* And yet I must.—Bless thy sweet eyes, they bleed.
GLOU.: Know'st thou the way to Dover?
EDG.: Both stile and gate, horseway and footpath. Poor Tom hath been scar'd out of his good wits. Bless thee, good man's son, from the foul fiend! Five fiends have been in poor Tom at once: of lust, as Obidicut; Hobbididence, prince of dumbness; Mahu, of stealing; Modo, of murder; Flibbertigibbet, of mopping and mowing, who since possesses chambermaids and waiting women. So, bless thee, master!

BĂTRÂNUL: Am să-i aduc ce haine am mai bune, orice s-ar întâmpla!
(Iese stânga).
GLOSTER: Ascultă, despuiatule...
EDGAR: Tom săracul tremură de frig. *(Aparte).* Nu mai pot să mă prefac!
GLOSTER: Vino încoa', băiete.
EDGAR *(Aparte)***:** Trebuie, n-am ce face. Bată-i norocul pe bieții tăi ochi! Curge sângele dintr-înșii!
GLOSTER: Știi drumul până la Dover?
EDGAR: Știu și gardurile și porțile și călare și pe jos. Tom săracul și-a pierdut mințile.—Bată-te norocul om bun,—din pricina celui spurcat! Cinci necurați l-au chinuit deocdată pe Tom săracul: al desfrâului, al muțeniei, al furtului, al amorului și al strâmbăturilor, care de atunci s-a legat de servitoare și de jupânese. Așa, bată-te norocul, stăpâne!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: Here, take this Purse, thou whom the heavens' plagues
Have humbled to all strokes. That I am wretched
Makes thee the happier. Heavens, deal so still!
Let the superfluous and lust-dieted man,
That slaves your ordinance, that will not see
Because he does not feel, feel your pow'r quickly;
So distribution should undo excess,
And each man have enough. Dost thou know Dover?
EDG.: Ay, master.
GLOU.: There is a cliff, whose high and bending head
Looks fearfully in the confined deep.
Bring me but to the very brim of it,
And I'll repair the misery thou dost bear
With something rich about me. From that place
I shall no leading need.
EDG.: Give me thy arm.

GLOSTER: Iaca, n-ați punga asta, tu, pe care pedepsele cerului te-au umilit cu atâtea lovituri. Că sunt eu nenorocit e spre fericirea ta. Cerule, așa să faci pururea: Fă ca omul îmbuibat de bunuri, care nu se pleacă legii tale Dumnezeești, care nu vede pentru că nu simte, să simtă grabnic puterea ta; atunci împărțeală dreaptă va îndrepta nepotriveala bunurilor, și fiecare om va avea îndestul. Cunoști orașul Dover?

EDGAR: Da, stăpâne.
GLOSTER: E acolo o stâncă, al cărei vârf înalt și aplecat, privește îngrozit asupra adâncului de dedesupt. Să mă duci chiar la marginea ei, și atunci voi îndrepta sărăcia de care suferi, cu așa zisele bunuri. De acolo înainte nu-mi va mai trebui călăuză.

EDGAR: Ia-mă de braț. Tom săracul te-o conduce.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Poor Tom shall lead thee.
Exeunt.

(Ies amândoi în dreapta).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Before the Duke of Albany's Palace.

Enter GONERIL and [EDMUND the] BASTARD.

GON.: Welcome, my lord. I marvel our mild husband
Not met us on the way.
Enter [OSWALD the] STEWARD.
GON.: Now, where's your master?
OSW.: Madam, within, but never man so chang'd.
I told him of the army that was landed:
He smil'd at it. I told him you were coming:
His answer was, 'The worse.' Of Gloucester's treachery
And of the loyal service of his son
When I inform'd him, then he call'd me sot
And told me I had turn'd the wrong side out.

SCENA II.

În fața palatului Ducelui d'Albany.

Intră GONERIL și EDMUND.

GONERIL: Bine am sosit stăpâne. Mă mir că blândul meu soț nu ne iese înainte.
(Oswald bine din stânga).
GONERIL: Unde-ți e stăpânul?
OSWALD: E în casă, mărită Doamnă. N-am mai văzut un om așa schimbat. I-am spus că ai sosit; a răspuns: cu atât mai rău. De trădarea lui Gloster și de frumoasa purtare a fiului său, când i-am vorbit, m-a făcut dobitoc, și-a spus că am întors lucrurile pe dos. Ceea ce-ar trebui să-l supere îi place și-i displace ceea ce n-ar trebui.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

What most he should dislike seems pleasant to him;
What like, offensive.
GON.: *[to Edmund]* Then shall you go no further.
It is the cowish terror of his spirit,
That dares not undertake. He'll not feel wrongs
Which tie him to an answer. Our wishes on the way
May prove effects. Back, Edmund, to my brother.
Hasten his musters and conduct his pow'rs.
I must change arms at home and give the distaff
Into my husband's hands. This trusty servant
Shall pass between us. Ere long you are like to hear
(If you dare venture in your own behalf)
A mistress's command. Wear this. *[Gives a favour.]*
Spare speech.
Decline your head. This kiss, if it durst speak,
Would stretch thy spirits up into the air.
Conceive, and fare thee well.

GONERIL *(Către Edmund)***:** Atunci să nu mergi mai departe. Asta e din pricina temerii mișelești a firii lui, care nu îndrăznește să ia o hotărâre. Nu vrea să simtă relele pe care știe că ar fi nevoie să le îndrepte. În felul ăsta, poate s-or împlini dorințele mele. Du-te, Edmund, îndărăt la fratele meu. Grăbește-i oștirea și ia-i comanda, eu trebuie să-mi schimb armele și să pui furca la brâul soțului meu. Acest om de încredere, ne va sluji de sol. În curând vei afla,—dacă nu-ți lipsește îndrăzneala—porunca stăpânei tale. Poartă semnul ăsta. *(Îi dă o panglică).*Nu vorbi mult. Pleacă capul: acest sărut, de ar putea vorbi, ți-ar ridica nădejdea până în văzduh. Pricepe... și drum bun.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

EDM.: Yours in the ranks of death!
Exit.
GON.: My most dear Gloucester!
O, the difference of man and man!
To thee a woman's services are due;
My fool usurps my body.
OSW.: Madam, here comes my lord.
Exit.
Enter ALBANY.
GON.: I have been worth the whistle.
ALB.: O Goneril,
You are not worth the dust which the rude wind
Blows in your face! I fear your disposition.
That nature which contemns it origin
Cannot be bordered certain in itself.
She that herself will sliver and disbranch
From her material sap, perforce must wither

EDMUND: Al tău până în rândurile morții.
Iese.
GONERIL: Prea iubitul meu Gloster! Oh! ce deosebire între om și om! Ție ți se cuvine închinarea unei femei! Nătângul acela nu e vrednic de mine!

OSWALD: Stăpână, vine Ducele.
Iese în fund.
Intră Albany din stânga.

ALBANY: O Goneril, nu plătești nici cât praful pe care viforul aspru ți-l zvârle în obraz! Mi-e teamă de firea ta. Ființa care disprețuiește pe cel din care s-a născut nu se mai poate înfrâna de la rău. Cine se smucește și se rupe din trunchiul părintesc, trebuie neapărat să se veștejească și să ajungă în primejdie de moarte.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And come to deadly use.
GON.: No more! The text is foolish.
ALB.: Wisdom and goodness to the vile seem vile;
Filths savour but themselves. What have you done?
Tigers, not daughters, what have you perform'd?
A father, and a gracious aged man,
Whose reverence even the head-lugg'd bear would lick,
Most barbarous, most degenerate, have you madded.
Could my good brother suffer you to do it?
A man, a prince, by him so benefited!
If that the heavens do not their visible spirits
Send quickly down to tame these vile offences,
It will come,
Humanity must perforce prey on itself,
Like monsters of the deep.
GON.: Milk-liver'd man!
That bear'st a cheek for blows, a head for wrongs;

GONERIL: Destul, predica e proastă.
ALBANY: Ce e bun și înțelept pare mișelie celui mișel. Putregaiului nu-I place decât putregai. Ce-ai făcut! Tigri, nu fete! Ce-ați înfăptuit! Un tată, un sfânt bătrân, a cărui mână cinstită ar linge-o până și ursul dus de cârlig, voi l-ați înnebunit! Cum a putut fratele nostru îngădui să vă purtați astfel! Un bărbat, un prinț și care-a primit atâtea de la dânsul! De nu va trimite grabnic cerul vreo pedeapsă vădită în contra acestor fapte fioroase, are să vină vremea când oamenii cu de-a sila se vor sfâșia unii pe alții ca dihaniile din adâncul mării.

GONERIL: Fricos nemernic! N-ai obraz decât ca să primești palme, și cap decât ca să rabzi rele; căci n-ai un ochi care să

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Who hast not in thy brows an eye discerning
Thine honour from thy suffering; that not know'st
Fools do those villains pity who are punish'd
Ere they have done their mischief. Where's thy drum?
France spreads his banners in our noiseless land,
With plumed helm thy state begins to threat,
Whiles thou, a moral fool, sit'st still, and criest
'Alack, why does he so?'

ALB.: See thyself, devil!
Proper deformity seems not in the fiend
So horrid as in woman.

GON.: O vain fool!

ALB.: Thou changed and self-cover'd thing, for shame!
Bemonster not thy feature! Were't my fitness
To let these hands obey my blood,
They are apt enough to dislocate and tear
Thy flesh and bones. Howe'er thou art a fiend,

deosebească ce e cinste de ce nu mai e de răbdat! Nu știi că numai cei proști au milă de ticăloșii ce sunt pedepsiți înainte de-a fi păcătuit. Unde-ți sunt tobele? Regele Franței își fâlfâie stindardele în țara noastră, amuțită; cu coiful lui de pene îți amenință tronul; și tu, un dobitoc care ții predici, stai locului și strigi: „Vai de mine de ce-o fi făcând el așa?".

ALBANY: Vezi-te pe tine, demone. Păcatul cel mai nefiresc nu pare nici în diavol așa îngrozitor ca în femeie.

GONERIL *(Trece în stânga)***:** Prost și nemernic ce ești!

ALBANY: Fie-ți rușine, femeie schimbată în demon. Nu-ți face chipul dihanie! De s-ar cuveni să las aceste mâini să asculte de mânia mea, ar fi gata să-ți rupă și să-ți sfărâme oasele. Dar măcar că ești un demon, te apără chipu-ți de femeie.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

A woman's shape doth shield thee.

GON.: Marry, your manhood mew!

Enter a Gentleman.

ALB.: What news?

GENT.: O, my good lord, the Duke of Cornwall 's dead,
Slain by his servant, going to put out
The other eye of Gloucester.

ALB.: Gloucester's eyes?

GENT.: A servant that he bred, thrill'd with remorse,
Oppos'd against the act, bending his sword
To his great master; who, thereat enrag'd,
Flew on him, and amongst them fell'd him dead;
But not without that harmful stroke which since
Hath pluck'd him after.

ALB.: This shows you are above,
You justicers, that these our nether crimes
So speedily can venge! But O poor Gloucester!

GONERIL: Iată-te devenit bărbat dintr-odată!

(Intră un sol din stânga).

ALBANY: Ce veste?

SOLUL: Stăpâne! Ducele de Cornwall a murit ucis de un slujitor pe când scotea ochii lui Gloster.

ALBANY: Ochii lui Gloster?

ALBANY: Iată dovadă că sunteți deasupra noastră, voi, dătători de dreptate, deoarece răzbunați atât de grabnic nelegiuirile noastre de pe pământ! Dar sărmanul Gloster! Și-a

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Lose he his other eye?
GENT.: Both, both, my lord.
This letter, madam, craves a speedy answer.
'Tis from your sister.
GON.: *[aside]* One way I like this well;
But being widow, and my Gloucester with her,
May all the building in my fancy pluck
Upon my hateful life. Another way
The news is not so tart.—I'll read, and answer.
Exit.
ALB.: Where was his son when they did take his eyes?
GENT.: Come with my lady hither.
ALB.: He is not here.
GENT.: No, my good lord; I met him back again.
ALB.: Knows he the wickedness?
GENT.: Ay, my good lord. 'Twas he inform'd against him,
And quit the house on purpose, that their punishment

pierdut amândoi ochii?
SOLUL: Amândoi, da, stăpâne. Iată o scrisoare, Mărită-Doamnă, de la sora Măriei-Tale. Cere răspuns grabnic.

GONERIL *(Aparte)***:** Pe de o parte, aceasta-mi place. Dar ea fiind văduvă și iubitul meu Gloster acolo, poate că tot ce-mi făurisem în închipuire, să se năruie asupra vieții mele pustii... Pe de altă parte, vestea nu e rea... Am să citesc și să-i răspund.

(Iese stânga).
ALBANY: Și unde era fiul lui pe când îi scoteau ochii?
SOLUL: Pornise cu domnița încoace.
ALBANY: Dar nu e aici.
SOLUL: Nu, stăpâne. L-am întâlnit întorcându-se.
ALBANY: A aflat această grozăvie?
SOLUL: Cum de nu, stăpâne. El a pârât pe tatăl său, și a plecat de acolo înadins, ca să poată pedeapsa lor să se desfășoare mai

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Might have the freer course.
ALB.: Gloucester, I live
To thank thee for the love thou show'dst the King,
And to revenge thine eyes. Come hither, friend.
Tell me what more thou know'st.
Exeunt.

slobod.
ALBANY: Gloster! Să știi că de acum înainte trăiesc pentru a-ți răsplăti dragostea ce-ai arătat regelui și pentru a-ți răzbuna sărmanii ochi! Vino cu mine, prietene, mai spune-mi ce mai știi.

(Iese dreapta).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The French camp near Dover.

Enter KENT and a GENTLEMAN.

KENT: Why the King of France is so suddenly gone back know you the reason?

GENT.: Something he left imperfect in the state, which since his coming forth is thought of, which imports to the kingdom so much fear and danger that his personal return was most required and necessary.

KENT: Who hath he left behind him general?

GENT.: The Marshal of France, Monsieur La Far.

KENT: Did your letters pierce the Queen to any demonstration of grief?

GENT.: Ay, sir. She took them, read them in my presence,

SCENA III.

Câmpie lângă Dover.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And now and then an ample tear trill'd down
Her delicate cheek. It seem'd she was a queen
Over her passion, who, most rebel-like,
Sought to be king o'er her.
KENT: O, then it mov'd her?
GENT.: Not to a rage. Patience and sorrow strove
Who should express her goodliest. You have seen
Sunshine and rain at once: her smiles and tears
Were like, a better way. Those happy smilets
That play'd on her ripe lip seem'd not to know
What guests were in her eyes, which parted thence
As pearls from diamonds dropp'd. In brief,
Sorrow would be a rarity most belov'd,
If all could so become it.
KENT: Made she no verbal question?
GENT.: Faith, once or twice she heav'd the name of father
Pantingly forth, as if it press'd her heart;

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Cried 'Sisters, sisters! Shame of ladies! Sisters!
Kent! father! sisters! What, i' th' storm? i' th' night?
Let pity not be believ'd!' There she shook
The holy water from her heavenly eyes,
And clamour moisten'd. Then away she started
To deal with grief alone.
KENT: It is the stars,
The stars above us, govern our conditions;
Else one self mate and mate could not beget
Such different issues. You spoke not with her since?
GENT.: No.
KENT: Was this before the King return'd?
GENT.: No, since.
KENT: Well, sir, the poor distressed Lear's i' th' town;
Who sometime, in his better tune, remembers
What we are come about, and by no means
Will yield to see his daughter.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GENT.: Why, good sir?
KENT: A sovereign shame so elbows him; his own
unkindness,
That stripp'd her from his benediction, turn'd her
To foreign casualties, gave her dear rights
To his dog-hearted daughters—these things sting
His mind so venomously that burning shame
Detains him from Cordelia.
GENT.: Alack, poor gentleman!
KENT: Of Albany's and Cornwall's powers you heard not?
GENT.: 'Tis so; they are afoot.
KENT: Well, sir, I'll bring you to our master Lear
And leave you to attend him. Some dear cause
Will in concealment wrap me up awhile.
When I am known aright, you shall not grieve
Lending me this acquaintance. I pray you go
Along with me.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

The French camp.

Enter, with Drum and Colours, CORDELIA, DOCTOR, and SOLDIERS.

COR.: Alack, 'tis he! Why, he was met even now
As mad as the vex'd sea, singing aloud,
Crown'd with rank fumiter and furrow weeds,
With hardocks, hemlock, nettles, cuckoo flow'rs,
Darnel, and all the idle weeds that grow
In our sustaining corn. A century send forth.
Search every acre in the high-grown field
And bring him to our eye. *[Exit an Officer.]* What can man's wisdom
In the restoring his bereaved sense?

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

He that helps him take all my outward worth.
DOCT.: There is means, madam.
Our foster nurse of nature is repose,
The which he lacks. That to provoke in him
Are many simples operative, whose power
Will close the eye of anguish.
C**OR.:** All blest secrets,
All you unpublish'd virtues of the earth,
Spring with my tears! be aidant and remediate
In the good man's distress! Seek, seek for him!
Lest his ungovern'd rage dissolve the life
That wants the means to lead it.
Enter Messenger.
MESS.: News, madam.
The British pow'rs are marching hitherward.
COR.: 'Tis known before. Our preparation stands
In expectation of them. O dear father,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

It is thy business that I go about.
Therefore great France
My mourning and important tears hath pitied.
No blown ambition doth our arms incite,
But love, dear love, and our ag'd father's right.
Soon may I hear and see him!
Exeunt.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

Gloucester's Castle.

Enter REGAN and [OSWALD the] STEWARD.

REG.: But are my brother's pow'rs set forth?
OSW.: Ay, madam.
REG.: Himself in person there?
OSW.: Madam, with much ado.
Your sister is the better soldier.
REG.: Lord Edmund spake not with your lord at home?
OSW.: No, madam.
REG.: What might import my sister's letter to him?
OSW.: I know not, lady.
REG.: Faith, he is posted hence on serious matter.
It was great ignorance, Gloucester's eyes being out,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To let him live. Where he arrives he moves
All hearts against us. Edmund, I think, is gone,
In pity of his misery, to dispatch
His nighted life; moreover, to descry
The strength o' th' enemy.
OSW.: I must needs after him, madam, with my letter.
REG.: Our troops set forth to-morrow. Stay with us.
The ways are dangerous.
OSW.: I may not, madam.
My lady charg'd my duty in this business.
REG.: Why should she write to Edmund? Might not you
Transport her purposes by word? Belike,
Something—I know not what—I'll love thee much-
Let me unseal the letter.
OSW.: Madam, I had rather—
REG.: I know your lady does not love her husband;
I am sure of that; and at her late being here

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

She gave strange eliads and most speaking looks
To noble Edmund. I know you are of her bosom.
OSW.: I, madam?
REG.: I speak in understanding. Y'are! I know't.
Therefore I do advise you take this note.
My lord is dead; Edmund and I have talk'd,
And more convenient is he for my hand
Than for your lady's. You may gather more.
If you do find him, pray you give him this;
And when your mistress hears thus much from you,
I pray desire her call her wisdom to her.
So farewell.
If you do chance to hear of that blind traitor,
Preferment falls on him that cuts him off.
OSW.: Would I could meet him, madam! I should show
What party I do follow.
REG.: Fare thee well.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Exeunt.

SCENE VI.

The country near Dover.

Enter GLOUCESTER, and EDGAR [like a Peasant].

GLOU.: When shall I come to th' top of that same hill?
EDG.: You do climb up it now. Look how we labour.
GLOU.: Methinks the ground is even.
EDG.: Horrible steep.
Hark, do you hear the sea?

GLOU.: No, truly.
EDG.: Why, then, your other senses grow imperfect
By your eyes' anguish.
GLOU.: So may it be indeed.
Methinks thy voice is alter'd, and thou speak'st
In better phrase and matter than thou didst.

SCENA VI.

Câmpie lângă Dover.

Intră GLOSTER și EDGAR.

GLOSTER: Când o să ajungem în vârful dealului?
EDGAR: Chiar acum îl urci. Uite, ce greu e drumul!
GLOSTER: Mie-mi pare că pământul e șes.
EDGAR: Grozav de povârnit! Iacă... auzi marea?

GLOSTER: Ba zău, deloc.
EDGAR: Se vede că din durerea ochilor, s-a tocit ascuțimea celorlalte simțuri.
GLOSTER: Așa trebuie să fie. Îmi pare că și glasul tău e schimbat și că vorbești mai înțelept și cu vorbe mai alese decât înainte.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDG.: Y'are much deceiv'd. In nothing am I chang'd
But in my garments.
GLOU.: Methinks y'are better spoken.
EDG.: Come on, sir; here's the place. Stand still. How fearful
And dizzy 'tis to cast one's eyes so low!
The crows and choughs that wing the midway air
Show scarce so gross as beetles. Halfway down
Hangs one that gathers sampire—dreadful trade!
Methinks he seems no bigger than his head.
The fishermen that walk upon the beach
Appear like mice; and yond tall anchoring bark,
Diminish'd to her cock; her cock, a buoy
Almost too small for sight. The murmuring surge
That on th' unnumb'red idle pebble chafes
Cannot be heard so high. I'll look no more,
Lest my brain turn, and the deficient sight
Topple down headlong.

EDGAR: Te înșeli. Nu mi-am schimbat nimic altceva decât hainele.
GLOSTER: Îmi pare că vorbești mai frumos.
EDGAR: Hai stăpâne; aici e locul. Oprește. *(Edgar se duce în fund și de-acolo vorbește cu prefăcătorie)*. Ce înspăimântător e, a-ți arunca privirile în așa prăpastie! E amețitor! Corbii și alte păsări care zboară pe la jumătatea adâncimei, abia se arată cât gândacii de mari. Pe la jumătate e atârnat unul, care adună ierburi de mare: groaznică meserie! El întreg nu pare nici cât capul unui om. Pescarii, care trec pe mal se văd cât niște șoareci; și corabia cea ancorată acolo, e numai cât o luntre; iar luntrea e cât o plută; de abia se poate zări. Șoapta valurilor ce se zbat pe nesfârșitul pietriș nici nu se poate auzi așa de sus *(Coboară)*. Nu mă mai uit de frică să nu-mi amețească creierul, și fiind orbit de amețeală, să nu mă prăvălesc cu capul în jos.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: Set me where you stand.
EDG.: Give me your hand. You are now within a foot
Of th' extreme verge. For all beneath the moon
Would I not leap upright.
GLOU.: Let go my hand.
Here, friend, is another purse; in it a jewel
Well worth a poor man's taking. Fairies and gods
Prosper it with thee! Go thou further off;
Bid me farewell, and let me hear thee going.
EDG.: Now fare ye well, good sir.
GLOU.: With all my heart.
EDG.: *[aside]*. Why I do trifle thus with his despair
Is done to cure it.
GLOU.: O you mighty gods! He kneels.
This world I do renounce, and, in your sights,
Shake patiently my great affliction off.
If I could bear it longer and not fall

GLOSTER: Du-mă chiar unde eşti tu.
EDGAR: Dă-mi mâna. *(Edgar l-a luat de mână pe Gloster şi l-a trecut în stânga).* Acum eşti tocmai la o palmă de cea din urmă margine. Pentru lumea toată n-aş sări din loc!
GLOSTER: Lasă-mi mâna. Uite, prietene, încă o pungă; într-însa e un juvaer; e destul de preţios pentru un om sărac. Zeii şi zânele să te ajute. Du-te mai încolo. Ia-ţi rămas bun şi să te aud plecând.

EDGAR *(Trece în dreapta)***:** La revedere, stăpâne.
GLOSTER: Cu toată inima, drum bun.
EDGAR *(În sine)***:** De mă port astfel faţă de durerea lui, gândul meu e de a i-o lecui.
GLOSTER *(îngenunche)***:** O zei puternici, mă las de lumea asta; şi în ochii voştri cu răbdare azvârl de la mine marea mea suferinţă! Dacă aş putea să o mai rabd şi să nu cad în păcatul de a mă certa cu marea şi neînfrânta voastră voinţă, bătrâneţea

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To quarrel with your great opposeless wills,
My snuff and loathed part of nature should
Burn itself out. If Edgar live, O, bless him!
Now, fellow, fare thee well.
He falls [forward and swoons].
EDG.: Gone, sir, farewell.-
And yet I know not how conceit may rob
The treasury of life when life itself
Yields to the theft. Had he been where he thought,
By this had thought been past. — Alive or dead?
Ho you, sir! friend! Hear you, sir? Speak! —
Thus might he pass indeed. Yet he revives.
What are you, sir?
GLOU.: Away, and let me die.
EDG.: Hadst thou been aught but gossamer, feathers, air,
So many fadom down precipitating,
Thou'dst shiver'd like an egg; but thou dost breathe;

mea și înjosita fire omenească ar duce-o până la sfârșit! De trăiești, Edgar, fii binecuvântat! Acum, prietene, adio!

(*Se aruncă pe pământ*).
EDGAR: Te-ai dus, stăpâne! La revedere. Totuși nu pricep, cum închipuirea poate fura omului comoara vieții, când viața însăși primește acest furt. De-ar fi fost unde gândea, până acum se sfârșea cu orice gândire. Ai murit ori trăiești? Hei? omule! Prietene! Mă auzi, omule, îți vorbesc! Poate chiar să moară! Ba iată, învie! Cine ești, mă rog?

GLOSTER: Du-te și lasă-mă să mor!
EDGAR: De nu erai ca pana, ca fulgul de ușor, nu puteai să te azvârli de la așa cumplită înălțime fără să te fărâmi ca un ou! Dar văd că răsufli! Ești întreg, nu-ți curge sânge. Vorbești, ești

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Hast heavy substance; bleed'st not; speak'st; art sound.
Ten masts at each make not the altitude
Which thou hast perpendicularly fell.
Thy life is a miracle. Speak yet again.
GLOU.: But have I fall'n, or no?
EDG.: From the dread summit of this chalky bourn.
Look up a-height. The shrill-gorg'd lark so far
Cannot be seen or heard. Do but look up.
GLOU.: Alack, I have no eyes!
Is wretchedness depriv'd that benefit
To end itself by death? 'Twas yet some comfort
When misery could beguile the tyrant's rage
And frustrate his proud will.
EDG.: Give me your arm.
Up—so. How is't? Feel you your legs? You stand.
GLOU.: Too well, too well.
EDG.: This is above all strangeness.

teafăr! Zece catarturi n-ar face cât înălțimea de la care ai căzut ca plumbul. Viața ta e o minune! Mai vorbește o dată.

GLOSTER: Dar oare am căzut, ori nu?
EDGAR: De la grozavul vârf al acestei stânci de cretă, privește ce înălțime! Nici ciocârlia cu glas pătrunzător așa sus nu se mai aude. Ia uită-te în sus!
GLOSTER: Sărac de mine, n-am ochi. Nenorocirea n-are oare nici atâta bun, să se poată sfârși prin moarte? Tot era o mângâiere, când durerea putea să înfrâneze mânia sorții asupritoare și să-i calce nemiloasa voință.

EDGAR *(Îl apucă să se ridice)***:** Dă-mi brațul. Sus! Așa. Ce mai faci? Îți simți picioarele? Vezi, ești în picioare.
GLOSTER: Prea mi-e bine. Mult prea bine.
EDGAR: E ceva nemaipomenit! Dar acolo sus, pe creasta

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Upon the crown o' th' cliff what thing was that
Which parted from you?
GLOU.: A poor unfortunate beggar.
EDG.: As I stood here below, methought his eyes
Were two full moons; he had a thousand noses,
Horns whelk'd and wav'd like the enridged sea.
It was some fiend. Therefore, thou happy father,
Think that the clearest gods, who make them honours
Of men's impossibility, have preserv'd thee.
GLOU.: I do remember now. Henceforth I'll bear
Affliction till it do cry out itself
'Enough, enough,' and die. That thing you speak of,
I took it for a man. Often 'twould say
'The fiend, the fiend'—he led me to that place.
EDG.: Bear free and patient thoughts.
Enter Lear, mad, [fantastically dressed with weeds].
But who comes here?

stâncii, ce ființă era aceea, de care te-ai despărțit?

GLOSTER: Un biet cerșetor.
EDGAR: De aici de jos, mi s-a părut că ochii lui erau ca două luni pline; avea o mie de nasuri; coarne umflate și întortochiate, ca marea încrețită. Trebuie să fi fost vreun diavol. De aceea, bătrâne tată, să crezi că milostivii zei, care pot face ce e cu neputință omului, te-au păzit.

GLOSTER: Acum țin minte. De-acum voi răbda durerile, până-or striga de la sine: destul, destul și-or muri. Ființa de care îmi vorbești eu o țineam drept un om. Adesea zicea: necuratul, necuratul. El m-a adus aici.

EDGAR: Fii liniștit și răbdător.
(Intră Lear din stânga. Lear e gătit fantastic cu flori de câmp):
EDGAR: Dar cine vine? O minte în toate ale ei, nu și-ar

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The safer sense will ne'er accommodate
His master thus.
LEAR: No, they cannot touch me for coming;
I am the King himself.
EDG.: O thou side-piercing sight!
LEAR: Nature 's above art in that respect. There's your press money. That fellow handles his bow like a crow-keeper. Draw me a clothier's yard. Look, look, a mouse! Peace, peace; this piece of toasted cheese will do't. There's my gauntlet; I'll prove it on a giant. Bring up the brown bills. O, well flown, bird! i' th' clout, i' th' clout! Hewgh! Give the word.
EDG.: Sweet marjoram.
LEAR: Pass.
GLOU.: I know that voice.
LEAR: Ha! Goneril with a white beard? They flatter'd me like a dog, and told me I had white hairs in my beard ere the black ones were there. To say 'ay' and 'no' to everything I said! 'Ay'

împodobi stăpânul așa.

LEAR: Nu, nu mă puteți închide pentru că am bătut monede. Căci eu sunt chiar Regele.
EDGAR: Ce priveliște sfâșietoare!
LEAR: Într-asta, arta întrece natura. Iată bani ca să te iau în armată. Omul ăla își ține arcul, ca unul ce sperie vrăbiile. Dă drumul săgeții! uite, uite un șoarece. Tăcere, tăcere, o bucată de brânză prăjită ajunge, ca să-i prindem. Iată mănușa mea. O arunc și unui uiaș. Ridicați sulițele! Oh! bravo săgeată. Drept în centru! În centru! Huuuit! Spune-mi lozinca.
EDGAR: Măghiran.
LEAR: Treci.
GLOSTER: Cunosc glasul ăsta.
LEAR: Ce fel? Goneril cu barbă albă. M-au lingușit ca câinii, zicând că am păr alb în barbă înainte de a-mi ieși cel negru. Și tot *da* și *nu* la orice spuneam. *Da* și *nu* n-au fost zeițe bune. Când

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

and 'no' too was no good divinity. When the rain came to wet me once, and the wind to make me chatter; when the thunder would not peace at my bidding; there I found 'em, there I smelt 'em out. Go to, they are not men o' their words! They told me I was everything. 'Tis a lie—I am not ague-proof.

GLOU.: The trick of that voice I do well remember.
Is't not the King?

LEAR: Ay, every inch a king!
When I do stare, see how the subject quakes.
I pardon that man's life. What was thy cause?
Adultery?
Thou shalt not die. Die for adultery? No.
The wren goes to't, and the small gilded fly
Does lecher in my sight.
Let copulation thrive; for Gloucester's bastard son
Was kinder to his father than my daughters
Got 'tween the lawful sheets.

a venit odată ploaia să mă ude și viscolul să mă înghețe și când tunetul n-a vrut să tacă la porunca mea, atunci i-am priceput, atunci i-am dat de gol. Lasă încolo, nu sunt oameni de cuvânt! Mi-au spus că eu sunt totul: E minciună. Nu sunt ferit de friguri.

GLOSTER: Îmi amintesc bine sunetul acestui glas. N-o fi Regele?

LEAR: Da, rege din cap până-n picioare, Când privesc țintă, uite cum tremură supușii. Ridic pedeapsa de moarte a acelui om! Care a fost pricina? Adulterul? Să nu moară. Auzi să moară pentru adulter. Vrabia păcătuiește astfel și musculițe aurite se urmăresc sub ochii mei. Să trăiască păcatele de soiul ăsta: căci fiul bastard al lui Gloster a fost mai bun cu tatăl său decât fetele mele născute din cununie. Haide, desfrânare! dă-ți drumul! Căci îmi trebuie soldați. Ia privește jupânița rușinoasă, al cărei obraz arată o fire ca zăpada, care se strâmbă a mironosiță, și dă din cap când aude numai pomenind de

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To't, luxury, pell-mell! for I lack soldiers.
Behold yond simp'ring dame,
Whose face between her forks presageth snow,
That minces virtue, and does shake the head
To hear of pleasure's name.
The fitchew nor the soiled horse goes to't
With a more riotous appetite.
Down from the waist they are Centaurs,
Though women all above.
But to the girdle do the gods inherit,
Beneath is all the fiend's.
There's hell, there's darkness, there's the sulphurous pit;
burning, scalding, stench, consumption. Fie, fie, fie! pah, pah!
Give me an ounce of civet, good apothecary, to sweeten my
imagination. There's money for thee.
GLOU.: O, let me kiss that hand!
LEAR: Let me wipe it first; it smells of mortality.

desfrânare... Nici pisica, nici calul scos primăvara la păşune, nu sunt mai plini de pofte fără frâu. Doar de la cingătoare în sus stăpânesc zeii, de acolo în jos e diavolul stăpân. Acolo e iadul, e întunericul, e căldarea de foc, arzând, clocotind!.. putregiune, corupţie..., pfiu!... Dă-mi o mână de mosc, bunule spiţer, să-mi curăţ cu mirezme gândul. Iacă parale.

GLOSTER: O, lasă-mă să sărut astă mână!
LEAR: S-o şterg întâi. Miroase a lucru muritor.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GLOU.: O ruin'd piece of nature! This great world
Shall so wear out to naught. Dost thou know me?
LEAR: I remember thine eyes well enough. Dost thou squiny at me?
No, do thy worst, blind Cupid! I'll not love. Read thou this challenge; mark but the penning of it.
GLOU.: Were all the letters suns, I could not see one.
EDG.: *[aside]* I would not take this from report. It is,
And my heart breaks at it.
LEAR: Read.
GLOU.: What, with the case of eyes?
LEAR: O, ho, are you there with me? No eyes in your head, nor no money in your purse? Your eyes are in a heavy case, your purse in a light. Yet you see how this world goes.
GLOU.: I see it feelingly.
LEAR: What, art mad? A man may see how the world goes with no eyes.Look with thine ears. See how yond justice rails

GLOSTER: O! făptură a naturii năruite! Astfel are să ajungă în ruine lumea întreagă cât e de mare! Mă mai cunoști!
LEAR: Mi-aduc bine aminte de ochii tăi. Ce te uiți chiorâș la mine? Degeaba, Cupidon orb, ori ce-i face, nu voi mai iubi. Ia citește această provocație. Bagă de seamă cum e scrisă.

GLOSTER: Dacă fiecare literă ar fi o stea, tot nu le-aș vedea.
EDGAR *(În sine)***:** Să-mi fi spus cineva astea nu credeam! E adevăr, și inima mi se frânge privind.
LEAR: Citește.
GLOSTER: Cu ce? Cu locul unde mi-au fost ochii?
LEAR: Oho, aici ne potrivim. Tu, n-ai ochi în cap și eu n-am nimic în pungă! Greu e pentru ochi și prea ușor pentru pungă. Totuși vezi cum merge lumea asta.
GLOSTER: Văd, bâjbâind.
LEAR: Ce, ești nebun? Omul n-are nevoie de ochi ca să vadă cum merge lumea. Privește cu urechile. Ascultă cum

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

upon yond simple thief. Hark in thine ear. Change places and, handy-dandy, which is the justice, which is the thief? Thou hast seen a farmer's dog bark at a beggar?

GLOU.: Ay, sir.
LEAR: And the creature run from the cur? There thou mightst behold the great image of authority: a dog's obeyed in office.
Thou rascal beadle, hold thy bloody hand!
Why dost thou lash that whore? Strip thine own back.
Thou hotly lusts to use her in that kind
For which thou whip'st her. The usurer hangs the cozener.
Through tatter'd clothes small vices do appear;
Robes and furr'd gowns hide all. Plate sin with gold,
And the strong lance of justice hurtless breaks;
Arm it in rags, a pygmy's straw does pierce it.
None does offend, none—I say none! I'll able 'em.

judecătorul cel de colo ocărăște pe acel tâlhar. Ascultă cu urechea, schimbă-le locul: unu, doi, trei, care e judecătorul și care e tâlharul? Văzut-ai vreodată un câine de țăran lătrând la un cerșetor?
GLOSTER: Cum de nu, stăpâne.
LEAR: Și ai văzut pe bietul om fugind de acea corcitură? Iată, acolo ai văzut pilda cea mare a autorității! Și câinele e ascultat când e în slujbă. Dar tu, diacon nemernic, oprește-ți inima sângerată. La ce bați cu biciul pe acea femeie ușuratică? Golește-ți spatele mai bine, căci tare doreai să împarți cu dânsa păcatul pentru care o biciuiești. Cămătarul spânzură pe tâlhar. Prin haine zdrențuite se arată și cele mai mici viții; dar cu mantiile îmblănite, se ascunde totul. Suflați orice păcate cu o pojghiță de aur, și asupra suliță a dreptății se frânge fără a lovi. Îmbracă-l în zdrențe, și îl găurește și paiul unui pigmeu. Nimeni nu păcătuiește, nimeni, mă auzi? Răspund eu pentru dânșii. Află asta de la mine, prietene, care ai puterea să

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Take that of me, my friend, who have the power
To seal th' accuser's lips. Get thee glass eyes
And, like a scurvy politician, seem
To see the things thou dost not. Now, now, now, now!
Pull off my boots. Harder, harder! So.
EDG.: O, matter and impertinency mix'd!
Reason, in madness!
LEAR: If thou wilt weep my fortunes, take my eyes.
I know thee well enough; thy name is Gloucester.
Thou must be patient. We came crying hither;
Thou know'st, the first time that we smell the air
We wawl and cry. I will preach to thee. Mark.
GLOU.: Alack, alack the day!
Lear. When we are born, we cry that we are come
To this great stage of fools. This' a good block.
It were a delicate stratagem to shoe
A troop of horse with felt. I'll put't in proof,

pecetluiești gura celui ce pârăște. Capătă-ți ochii de sticlă, și ca un politician mârșav, fă-te că vezi ceea ce nu vezi. Acu, acu, acu... Trage-mi cizmele! Mai tare, mai tare, mai tare, așa.

EDGAR: O, amestec de minte și de aiureală! Vorbe înțelepte în nebunie!
LEAR: Dacă vrei să plângi soarta mea, ia-mi ochii. Te cunosc foarte bine. Numele tău e Gloster. Trebuie să ai răbdare. Plângând am venit pe lume. Știi bine că prima oară când mirosim aerul, urlăm și țipăm. Am să-ți țin predici.

GLOSTER: Săracul de mine! La ce m-am mai născut!
LEAR: Când ne naștem, plângem pentru că intrăm pe astă scenă de nebuni. Iacă o pălărie frumoasă. Ar fi o mare șiretenie să încălțăm o oștire întreagă cu pâslă; și când mă voi fi furișat până la ginerii mei, atunci, să ucid, să ucid, să ucid!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And when I have stol'n upon these sons-in-law,
Then kill, kill, kill, kill, kill, kill!
Enter a GENTLEMAN [with Attendants].
GENT.: O, here he is! Lay hand upon him.—Sir,
Your most dear daughter-
LEAR: No rescue? What, a prisoner? I am even
The natural fool of fortune. Use me well;
You shall have ransom. Let me have a surgeon;
I am cut to th' brains.
GENT.: You shall have anything.
LEAR: No seconds? All myself?
Why, this would make a man a man of salt,
To use his eyes for garden waterpots,
Ay, and laying autumn's dust.
GENT.: Good sir-
LEAR: I will die bravely, like a smug bridegroom. What!
I will be jovial. Come, come, I am a king;

(Cavalerul intră în stânga cu slujitorii).
CAVALERUL: O, aici e! Puneți mâna pe dânsul. Sire, mult iubita voastră fiică...
LEAR: Nu e scăpare? Ce, m-au prins? Sunt chiar bătaia de joc a sorții. Nu mă chinuiți. Au să mă răscumpere. Să-mi aduceți doctor. Sunt rănit la creier.

CAVALERUL: Vei avea orice dorești.
LEAR: Să nu mă însoțească nimeni? Eu singur? Asta ar ajunge să facă un om să plângă, să-și schimbe ochii în stropitori de grădină, cu care să astâmpere praful de toamnă.

CAVALERUL: Măria-Ta...

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

My masters, know you that?
GENT.: You are a royal one, and we obey you.
LEAR: Then there's life in't. Nay, an you get it, you shall get it by running. Sa, sa, sa, sa!
Exit running. [Attendants follow.]
GENT.: A sight most pitiful in the meanest wretch,
Past speaking of in a king! Thou hast one daughter
Who redeems nature from the general curse
Which twain have brought her to.
EDG.: Hail, gentle sir.
GENT.: Sir, speed you. What's your will?
EDG.: Do you hear aught, sir, of a battle toward?
GENT.: Most sure and vulgar. Every one hears that
Which can distinguish sound.
EDG.: But, by your favour,
How near's the other army?
GENT.: Near and on speedy foot. The main descry

CAVALERUL: — Ești regele nostru și ne supunem Măriei-Tale.
LEAR: Așa mai merge. Știi ce, dacă e să mă prindeți, atunci să mă prindeți alergând. Fuga! fuga! fuga!
(Iese fugind, urmat de slujitori).
CAVALERUL: Priveliștea asta ar rupe inima la cel din urmă nenorocit dar e de nespus când e vorba de un rege. Dar ai o fată, care răscumpără firea omenească de blestemul grozav, pricinuit de celelalte două.
EDGAR: Bine ai venit, stăpâne.
CAVALERUL: Bine ai venit, ce dorești?
EDGAR: Ai auzit poate, că ar fi în curând o bătălie?
CAVALERUL: Foarte sigur și știut de toți. Oricine nu e surd aude vorbindu-se despre asta.
EDGAR: Dar, rogu-te, cât de aproape e oștirea dușmană?

CAVALERUL: e aproape de tot, și se apropie grabnic.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Stands on the hourly thought.
EDG.: I thank you sir. That's all.
GENT.: Though that the Queen on special cause is here,
Her army is mov'd on.
EDG.: I thank you, sir.
Exit [Gentleman].
GLOU.: You ever-gentle gods, take my breath from me;
Let not my worser spirit tempt me again
To die before you please!
EDG.: Well pray you, father.
GLOU.: Now, good sir, what are you?
EDG.: A most poor man, made tame to fortune's blows,
Who, by the art of known and feeling sorrows,
Am pregnant to good pity. Give me your hand;
I'll lead you to some biding.
GLOU.: Hearty thanks.
The bounty and the benison of heaven

Priveliștea oștirii întregi e așteptată din ceas în ceas.
EDGAR: Îți mulțumesc, prietene. Atâta voiam să știu.
CAVALERUL: Cu toate că regina e aici, pentru o anume pricină, armata ei e gata.
EDGAR: Îți mulțumesc, prietene.
(Iese Cavalerul).
GLOSTER: Milostive Dumnezeule, ia-mi sufletul, ca să nu mă ispitească un duh rău, să mor înainte de voia ta!

EDGAR: Bună rugăminte, tată.
GLOSTER: Cine ești tu care-mi vorbești?
EDGAR: Un biet om sărac, înjosit de loviturile sorții, care din pricină că nu cunoaște și simte durerea, e gata să aibă milă de alții. Dă-mi mâna, te voi duce la un adăpost.

GLOSTER: Îți mulțumesc din suflet. Binecuvântarea și toate darurile cerului să cadă asupra ta!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To boot, and boot!
Enter [OSWALD the] STEWARD.
OSW.: A proclaim'd prize! Most happy!
That eyeless head of thine was first fram'd flesh
To raise my fortunes. Thou old unhappy traitor,
Briefly thyself remember. The sword is out
That must destroy thee.
GLOU.: Now let thy friendly hand
Put strength enough to't.
[Edgar interposes.]
OSW.: Wherefore, bold peasant,
Dar'st thou support a publish'd traitor? Hence!
Lest that th' infection of his fortune take
Like hold on thee. Let go his arm.
EDG.: Chill not let go, zir, without vurther 'cagion.

OSW.: Let go, slave, or thou diest!

(Intră Oswald).
OSWALD: S-a proclamat răsplata, pentru cine-i va scurta zilele. Foarte bine! Se vede că această căpățână a ta, fără ochi, a fost plăzmuită spre îmbogățirea mea! Nemernic trădător, bătrân nenorocit, fă-ți pe scurt închinăciunea din urmă: e trasă sabia care te va ucide.
GLOSTER: Numai să pună mâna-ți milostivă destulă putere într-însa.
(Edgar se interpune).
OSWALD: Cum îndrăznești, mojic obraznic, să aperi pe un trădător, dat pe față? În lături! Să nu cumva să te prindă și pe tine molima nefericirii lui. Dă-i drumul!

EDGAR *(Vorbind peltic)***:** Nu dau drumul boierule, că n-am pentru țe!
OSWALD: Dă-i drumul, robule, ori ești mort.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

EDG.: Good gentleman, go your gait, and let poor voke pass. An chud ha' bin zwagger'd out of my life, 'twould not ha' bin zo long as 'tis by a vortnight. Nay, come not near th' old man. Keep out, che vore ye, or Ise try whether your costard or my ballow be the harder. Chill be plain with you.

OSW.: Out, dunghill!

They fight.

EDG.: Chill pick your teeth, zir. Come! No matter vor your foins.

[Oswald falls.]

OSW.: Slave, thou hast slain me. Villain, take my purse.
If ever thou wilt thrive, bury my body,
And give the letters which thou find'st about me
To Edmund Earl of Gloucester. Seek him out
Upon the British party. O, untimely death! Death!

He dies.

EDG.: I know thee well. A serviceable villain,

EDGAR *(peltic)***:** Boierule, vezi-ți de drum și lasă bieții trecători în pațe! De era eu să mă sperii de moarte, de fiiste-țe lăudăros, mi se scurtau zilele de acum două săptămâni. Stai! Nu te apropia de bărtrân, ori pe legea mea, fac o încercare să văd care e mai tare: căpățâna ta, ori bâta mea. Vorbim lămurit, vezi!

OSWALD: În lături, putregai!

(Se bat).

EDGAR *(peltic)***:** Ai să-ți culegi dinții boierule, oricând te-ai opinti din luptă.

(Oswald cade).

OSWALD: Ah, robule mișel, m-ai ucis! na, ia punga asta. Așa să ai noroc în viață cât mi-oi îngropa trupul. Și scrisorile ce le vei găsi la mine să le dai lui Edmund, duce de Gloster. Îl vei găsi printre oștirea Britaniei. O, moarte năpraznică! Moarte!

(Moare).

EDGAR: Te cunosc bine: un mișel slugarnic atât de supus

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

As duteous to the vices of thy mistress
As badness would desire.
GLOU.: What, is he dead?
EDG.: Sit you down, father; rest you.
Let's see his pockets; these letters that he speaks of
May be my friends. He's dead. I am only sorry
He had no other deathsman. Let us see.
Leave, gentle wax; and, manners, blame us not.
To know our enemies' minds, we'ld rip their hearts;
Their papers, is more lawful. Reads the letter.
'Let our reciprocal vows be rememb'red. You have many opportunities to cut him off. If your will want not, time and place will be fruitfully offer'd. There is nothing done, if he return the conqueror. Then am I the prisoner, and his bed my jail; from the loathed warmth whereof deliver me, and supply the place for your labour.
'Your (wife, so I would say) affectionate servant,

viciilor stăpânei tale, pe cât putea dori răutatea ei.

GLOSTER: Ce, a murit?
EDGAR: Șezi jos, tată, odihnește-te. ia să-i căutăm prin buzunare. Poate scrisorile ce voi găsi îmi vor fi prielnice. A murit. Ce-mi pare rău e că n-a avut alt călău. Să vedem. Dă-ne voie, blândă pecete, și conștiința să nu ne mustre. Pentru a ști gândul dușmanilor, le-am sfâșia și pieptul; a sfâșia hârtia e un păcat mai mic. *(Citește)*. „Să nu uiți jurămintele noastre, amândurora. Ai destule prilejuri pentru a-l ucide; de nu-ți va lipsi voința, ceasul și locul prielnic s-or găsi ușor. Nimic nu se împlinește, de s-o întoarce biruitor. Atunci sunt eu roabă, și căsnicia e lanțul meu. O, din această cumplită închisoare dezrobește-mă, și ia-ți locul lui ca răsplată. A ta (soție aș vrea să pot zice) supusă iubitoare—Goneril". O, nemărginire a voinței femeiești! O urzeală împotriva vieții soțului ei, și în locul lui, frate-meu! Aici în nisip te voi îngropa, mârșav sol al

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

'Goneril.'
O indistinguish'd space of woman's will!
A plot upon her virtuous husband's life,
And the exchange my brother! Here in the sands
Thee I'll rake up, the post unsanctified
Of murtherous lechers; and in the mature time
With this ungracious paper strike the sight
Of the death-practis'd Duke, For him 'tis well
That of thy death and business I can tell.

GLOU.: The King is mad. How stiff is my vile sense,
That I stand up, and have ingenious feeling
Of my huge sorrows! Better I were distract.
So should my thoughts be sever'd from my griefs,
And woes by wrong imaginations lose
The knowledge of themselves.

A drum afar off.

EDG.: Give me your hand.

ucigătorilor desfrânați și la vremea cuvenită, voi orbi cu astă rușinoasă scrisoare, vederea ducelui amenințat cu moartea; norocul lui că am să-i pot povesti moartea și solia ta.

GLOSTER: Regele a înnebunit! Cât de vârtoasă e firea mea josnică, de pot răbda cu mintea teafără o durere atât de mare! Mai bine înnebuneam: Atunci nu s-ar dezlipi gândirea de suferință, iar nevoile mele, prin închipuiri aiurite, ar pierde cunoștința de ele însele.

(Se aude în depărtare toba).

EDGAR: Ia-mă de mână. Mi se pare că în depărtare se aude

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Far off methinks I hear the beaten drum.
Come, father, I'll bestow you with a friend.
Exeunt.

bătând toba. Haide, tată, am să te las unui prieten al meu.

Ies.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE VII.

A tent in the French camp.

Enter CORDELIA, KENT, DOCTOR, and GENTLEMAN.

COR.: O thou good Kent, how shall I live and work
To match thy goodness? My life will be too short
And every measure fail me.
KENT: To be acknowledg'd, madam, is o'erpaid.
All my reports go with the modest truth;
Nor more nor clipp'd, but so.
COR.: Be better suited.
These weeds are memories of those worser hours.
I prithee put them off.
KENT: Pardon, dear madam.

SCENA VII.

Un cort în tabăra franceză.

Lear doarme pe un pat. Muzica se aude în surdină. Cavalerul şi alţi slujitori. Intră CORDELIA, KENT, DOCTORUL.
CORDELIA: O, bunul meu Kent! Cum aş putea vreodată să ajung, şi în ce chip, să răsplătesc bunătatea ta? Prea scurtă îmi va fi viaţa, şi nu voi găsi niciun mijloc!
KENT: Sunt prea mult răsplătit, Mărită Doamnă, prin aceea că-mi mulţumeşti. Tot ce v-am spus e potrivit cu adevărul cumpătat: nici mai mult, nici mai puţin; ci chiar aşa.
CORDELIA: Îmbracă-te mai frumos. Hainele astea sunt amintiri din ceasurile cele grele. Te rog, scoate-le.

KENT: Iartă-mă, slăvită Doamnă. A fi recunoscut acum ar fi

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Yet to be known shortens my made intent.
My boon I make it that you know me not
Till time and I think meet.
COR.: Then be't so, my good lord. *[To the Doctor]* How, does the King?
DOCT.: Madam, sleeps still.
COR.: O you kind gods,
Cure this great breach in his abused nature!
Th' untun'd and jarring senses, O, wind up
Of this child-changed father!
DOCT.: So please your Majesty
That we may wake the King? He hath slept long.
COR.: Be govern'd by your knowledge, and proceed
I' th' sway of your own will. Is he array'd?
Enter LEAR in a chair carried by Servants.
GENT.: Ay, madam. In the heaviness of sleep
We put fresh garments on him.

paguba mea. Atâta îți cer ca răsplată; să nu arăți că știi cine sunt, până nu voi găsi eu că e cu cale.

CORDELIA: Așa să fie, iubit prieten. *(Către doctor).* Ce mai face regele?
DOCTORUL: Măria-Ta, e încă adormit.
CORDELIA: Zei milostivi! vindecați astă adâncă frântură a firii lui zdruncinate! Așezați la loc strunele sfărâmate și învrăjbite ale minții unui tată chinuit de copiii lui.

DOCTORUL: Cu voia Măriei-Tale, să deșteptăm pe rege. A dormit destul.
CORDELIA: Fă cum te învață știința și urmează cum ți-e voia. E îmbrăcat cu toate podoabele?
Intră Lear într-un scaun adus de servitori.
CAVALERUL: Da, slăvită Doamnă. În mijlocul somnului adânc l-am putut îmbrăca.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

DOCT.: Be by, good madam, when we do awake him.
I doubt not of his temperance.
COR.: Very well.
Music.
DOCT.: Please you draw near. Louder the music there!
COR.: O my dear father, restoration hang
Thy medicine on my lips, and let this kiss
Repair those violent harms that my two sisters
Have in thy reverence made!
KENT: Kind and dear princess!
COR.: Had you not been their father, these white flakes
Had challeng'd pity of them. Was this a face
To be oppos'd against the warring winds?
To stand against the deep dread-bolted thunder?
In the most terrible and nimble stroke
Of quick cross lightning? to watch—poor perdu!—
With this thin helm? Mine enemy's dog,

DOCTORUL: Să fii aici, luminată Doamnă, când îl vom deștepta. Nu mă îndoiesc de liniștea lui.
CORDELIA: Foarte bine.
Muzică.
DOCTORUL: Te rog mai aproape; muzica să cânte mai tare.
CORDELIA: O iubitul meu tată! Vindecarea să-și pună leacul pe buzele mele! Și fie ca astă sărutare, să aline grozavele dureri, cuc are surorile mele ți-au jignit mărirea!

KENT: Bună și blândă Domniță!
CORDELIA: Să nu le fi fost tată, și pletele astea albe trebuia să deștepte mila în pieptul lor! Ăsta e un chip pe care să-l lași pradă urgiei viforului? Sau în luptă cu adâncul tunet purtător de trăsnet? Sau să-l împotrivești cu groaznicul și repedele fulger primejdios? Să steal el o noapte întreagă, sărmanul, rătăcit! Numai cu asemenea învelitoare de cap! Câinele vrăjmașului mei, chiar de m-ar fi mușcat, ar fi găsit loc lângă

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Though he had bit me, should have stood that night
Against my fire; and wast thou fain, poor father,
To hovel thee with swine and rogues forlorn,
In short and musty straw? Alack, alack!
'Tis wonder that thy life and wits at once
Had not concluded all.—He wakes. Speak to him.
DOCT.: Madam, do you; 'tis fittest.
COR.: How does my royal lord? How fares your Majesty?

LEAR: You do me wrong to take me out o' th' grave.
Thou art a soul in bliss; but I am bound
Upon a wheel of fire, that mine own tears
Do scald like molten lead.
COR.: Sir, do you know me?
LEAR: You are a spirit, I know. When did you die?
COR.: Still, still, far wide!
DOCT.: He's scarce awake. Let him alone awhile.

vatra mea, într-o noapte ca aceea; și tu, sărmane tată, a trebuit să te ascunzi la un loc cu vitele, și, ca și tâlhari pribegi, prin paie putrezi, în vizuini! Vai și amar de mine! E de mirare cum de nu l-au lăsat deodată și mințile și viața! Se deșteaptă! Vorbește-i!

DOCTORUL: Măria-Ta, vorbește-i. Așa se cuvine.
CORDELIA: Luminate Doamne, cum te simți? Ce mai face Măria-Ta?
LEAR: Rău ai făcut că m-ai scos din mormânt. Tu ești un suflet preschimbat în înger. Dar eu sunt legat pe-o roată de foc, pe care lacrimile mele o stropesc ca picăturile de plumb topit.

CORDELIA: Sire, mă recunoști?
LEAR: Știu, ești un înger. Când ai murit?
CORDELIA: —Mai e! Mai e mult până să se întremeze.
DOCTORUL: D-abia s-a deșteptat. Lasă-l puțin în pace.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

LEAR: Where have I been? Where am I? Fair daylight,
I am mightily abus'd. I should e'en die with pity,
To see another thus. I know not what to say.
I will not swear these are my hands. Let's see.
I feel this pin prick. Would I were assur'd
Of my condition!
COR.: O, look upon me, sir,
And hold your hands in benediction o'er me.
No, sir, you must not kneel.
LEAR: Pray, do not mock me.
I am a very foolish fond old man,
Fourscore and upward, not an hour more nor less;
And, to deal plainly,
I fear I am not in my perfect mind.
Methinks I should know you, and know this man;
Yet I am doubtful; for I am mainly ignorant
What place this is; and all the skill I have

LEAR: — Unde am fost? Unde sunt? Frumoasa lumină a zilei!... Am fost tare zdrobit! Aș muri de mila altuia, când l-aș vedea în starea aceea!... Nu știu ce să zic. N-aș jura ca astea să fie mâinile mele. Ia să vedem. Da, simt că mă înțeapă acul ăsta. Tare aș vrea să știu cine sunt.

CORDELIA: O Sire, uită-te la mine! Pune-mi mâinile pe cap, și mă binecuvântează. Nu, Măria-Ta! Nu te înghenunchea!

LEAR: Te rog să nu-ți râzi de mine! Sunt un biet moșneag slab, prost... de 80 de ani împliniți, nici un ceas mai mult, nici mai puțin. Și pe cât îmi dau seama, nu sunt în toate mințile. Îmi pare că te-aș cunoaște, și pe omul ăsta de asemenea. Dar nu sunt sigur, căci nu pricep deloc unde mă aflu și cu toată bunăvoința, nu recunosc aste haine, și nici nu știu unde am dormit astă noapte! Să nu râzi de mine, dar pe viața mea, mi se pare ca Domnița asta e fetița mea, Cordelia.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Remembers not these garments; nor I know not
Where I did lodge last night. Do not laugh at me;
For (as I am a man) I think this lady
To be my child Cordelia.
COR.: And so I am! I am!
LEAR: Be your tears wet? Yes, faith. I pray weep not.
If you have poison for me, I will drink it.
I know you do not love me; for your sisters
Have, as I do remember, done me wrong.
You have some cause, they have not.
COR.: No cause, no cause.
LEAR: Am I in France?
KENT: In your own kingdom, sir.
LEAR: Do not abuse me.
DOCT.: Be comforted, good madam. The great rage
You see is kill'd in him; and yet it is danger
To make him even o'er the time he has lost.

CORDELIA: Da, eu sunt, eu sunt!
LEAR: M-ai udat cu lacrimi!...
Da! adevărat. Te rog nu plânge. Dacă ai otravă pentru mine, o beau bucuros. Știu că nu mă iubești. Surorile tale, mi-aduc aminte, mi-au făcut rău. Tu ai de ce, ele n-aveau.

CORDELIA: —N-am nici eu! nici eu!
LEAR: Mă aflu în Franța?
KENT: În țara unde ești rege, Măria-Ta.
LEAR: Nu râdeți de mine!
DOCTORUL: Mărită Doamnă, fii mângâiată. Vezi, mânia cea mare s-a potolit într-însul. Dar ar fi premejdie să-i reamintim timpul ce l-a uitat. Spune-i să intre în casă. Nu-l mai tulbura,

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Desire him to go in. Trouble him no more
Till further settling.
COR.: Will't please your Highness walk?
LEAR: You must bear with me.
Pray you now, forget and forgive. I am old and foolish.
Exeunt. Manent Kent and Gentleman.
GENT.: Holds it true, sir, that the Duke of Cornwall was so slain?
KENT: Most certain, sir.
GENT.: Who is conductor of his people?
KENT: As 'tis said, the bastard son of Gloucester.
GENT.: They say Edgar, his banish'd son, is with the Earl of Kent in Germany.
KENT: Report is changeable. 'Tis time to look about; the powers of the kingdom approach apace.
GENT.: The arbitrement is like to be bloody.
Fare you well, sir.

până i s-o liniști mintea de tot.

CORDELIA: Vrea Măria-Ta să vină cu mine?
LEAR: Trebuie să fiți îngăduitori cu mine. Te rog, iartă și uită. Sunt bătrân și nu sunt în toate mințile...
(Iese cu Cordelia și Doctorul).
CAVALERUL: Adevărat, stăpâne, că ducele de Cornwall a fost ucis precum se spune?
KENT: E foarte adevărat.
CAVALERUL: Cine e în fruntea oștirii lui?
KENT: Se zvonește că e fiul din flori al lui Gloster.
CAVALERUL: Se zice că Edgar, fiul cel prigonit, se află în Germania cu Conetele de Kent.
KENT: Multe se zvonesc. E vremea să ne pregătim. Oștirile țării se apropie în grabă.
CAVALERUL: Răfuiala va fi sângeroasă. La revedere, stăpâne.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

[Exit.]

KENT: My point and period will be throughly wrought,
Or well or ill, as this day's battle's fought.

Exit.

(Iese).

KENT: Soarta și sfârșitul meu se vor hotărî deplin, ori în bine, ori în rău, după izbânda bătăliei de astăzi.

(Iese).

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ACT V

SCENE I.

The British camp near Dover.

Enter, with Drum and Colours, EDMUND, REGAN, GENTLEMAN, and Soldiers.

EDM.: Know of the Duke if his last purpose hold,
Or whether since he is advis'd by aught
To change the course. He's full of alteration
And self-reproving. Bring his constant pleasure.
[Exit an Officer.]

REG.: Our sister's man is certainly miscarried.

EDM.: Tis to be doubted, madam.

REG.: Now, sweet lord,

ACTUL V

SCENA I.

Tabăra engleză lângă Dover.

Intră cu surle și stindarde EDMUND, REGAN, un CAVALER, SOLDAȚII.

EDMUND: Aflară de la duce dacă rămâne la ultima lui hotărâre, sau dacă l-a făcut vreo pricină să-și schimbe mersul plănuit. Are o fire schimbătoare și nemulțumită de sine. Adu-mi răspunsul lui hotărât.
(Iese cavalerul).

REGAN: Solul surorii mele desigur s-a rătăcit.

EDMUND: Greu îmi vine s-o cred, Domniță.

REGAN: Știi, stăpâne iubit, ce gânduri bune am cu privire la

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

You know the goodness I intend upon you.
Tell me—but truly—but then speak the truth—
Do you not love my sister?
EDM.: In honour'd love.
REG.: But have you never found my brother's way
To the forfended place?
EDM.: That thought abuses you.
REG.: I am doubtful that you have been conjunct
And bosom'd with her, as far as we call hers.
EDM.: No, by mine honour, madam.
REG.: I never shall endure her. Dear my lord,
Be not familiar with her.
EDM.: Fear me not.
She and the Duke her husband!
Enter, with Drum and Colours, ALBANY, GONERIL, Soldiers.
GON.: *[aside]* I had rather lose the battle than that sister
Should loosen him and me.

tine. Spune-mi, dar drept—dar să-mi spui adevărul—iubești oare pe sora mea?

EDMUND: O iubesc cu toată cinstea.
REGAN: Dar n-ai găsit mijlocul să înlocuiești pe frate-meu în inima ei?
EDMUND: Acest gând te înșeală.
REGAN: Eu bănuiesc că te-ai înțeles cu dânsa în taină pe cât s-a putut.
EDMUND: Nu, Doamnă, pe cinstea mea.
REGAN: Aceasta n-o voi suferi niciodată, stăpâne iubit; să nu fii prea îndeaproape prieten cu dânsa.
EDMUND: Să n-ai nicio teamă. Vine dânsa cu ducele, soțul ei.

Intră Albany, Goneril, soldații cu surle și stindarde.
GONERIL *(Aparte)***:** Mai degrabă aș vrea să fim biruiți în luptă decât s-ajungă soră-mea să mă despartă de dânsul.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: Our very loving sister, well bemet.
Sir, this I hear: the King is come to his daughter,
With others whom the rigour of our state
Forc'd to cry out. Where I could not be honest,
I never yet was valiant. For this business,
It toucheth us as France invades our land,
Not bolds the King, with others whom, I fear,
Most just and heavy causes make oppose.
EDM.: Sir, you speak nobly.
REG.: Why is this reason'd?
GON.: Combine together 'gainst the enemy;
For these domestic and particular broils
Are not the question here.
ALB.: Let's then determine
With th' ancient of war on our proceeding.
EDM.: I shall attend you presently at your tent.
REG.: Sister, you'll go with us?

ALBANY: Prea iubită soră! bine te-am găsit! Stăpâne, iată ce am aflat: Regele a ajuns până la fiică-sa, împreună cu alții pe care asprimea cârmuirii noastre i-a silit să ni se împotrivească. Eu n-am putut fi niciodată viteaz când n-a fost dreptatea cu mine. În astă împrejurare, pe noi ne privește faptul că regele Franței ne calcă țara, iar nu întrucât susține pe bătrânul rege, ori pe atâți alții, care mă tem că au mari și grele pricini împotriva noastră.
EDMUND: Stăpâne, ai vorbit prea drept.
REGAN: De ce atâta chibzuială?
GONERIL: Uniți-vă amândoi împotriva dușmanului, căci în asemenea împrejurări, orice fel de vrajbe între rude și neamuri nu-și au locul.
ALBANY: Să ne sfătuim împreună cu cei mai bătrâni ostași despre ce e de făcut.
EDMUND: Voi veni îndată în cortul domniei-sale.
REGAN: Soro dragă, vii cu noi?

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

GON.: No.
REG.: 'Tis most convenient. Pray you go with us.
GON.: *[aside]* O, ho, I know the riddle.—I will go.
[As they are going out,] enter EDGAR [disguised].

EDG.: If e'er your Grace had speech with man so poor,
Hear me one word.

ALB.: I'll overtake you.—Speak.
Exeunt [all but ALBANY and EDGAR].
EDG.: Before you fight the battle, ope this letter.
If you have victory, let the trumpet sound
For him that brought it. Wretched though I seem,
I can produce a champion that will prove
What is avouched there. If you miscarry,
Your business of the world hath so an end,
And machination ceases. Fortune love you!

GONERIL: Nu.
REGAN: S-ar cuveni mai bine... te rog, vino cu noi.
GONERIL *(Aparte)***:** O, ho! lasă că te-am ghicit. Bine, merg.
(Regan și Goneril ies în stânga. Iese și Edmund cu ele tot în stânga.Pe când stau să iasă, intră Edgar travestit).
EDGAR *(Pe când Albany vrea să iasă îl întâmpină Edgar cum vine din dreapta)***:** De-a vorbit vreodată Măria-Ta cu un om așa de sărman, ascultă-mă puțin.
ALBANY: Vă urmez îndată. Vorbește.
(Ies toți, afară de Albany și Edgar).
EDGAR: Înainte de a intra în luptă, deschide scrisoarea asta. De vei fi biruitor să sune trâmbițele pentru a chema ca martor pe cel care ți-a adus-o. Păcătos cum par, pot să aduc pe unul care să dovedească cu cuvântul lui tot ce e mărturisit aici: Dacă ești înfrânt, se sfârșește partea ta în lume și cade de la sine urzeala. Norocul să te însoțească.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: Stay till I have read the letter.
EDG.: I was forbid it.
When time shall serve, let but the herald cry,
And I'll appear again.
ALB.: Why, fare thee well. I will o'erlook thy paper.
Exit [EDGAR].
Enter EDMUND.

EDM.: The enemy 's in view; draw up your powers.
Here is the guess of their true strength and forces
By diligent discovery; but your haste
Is now urg'd on you.
ALB.: We will greet the time.
Exit.
EDM.: To both these sisters have I sworn my love;
Each jealous of the other, as the stung
Are of the adder. Which of them shall I take?

ALBANY: Stai până voi citi scrisoarea.
EDGAR: Nu mi-e îngăduit. Când o veni minutul, să sune crainicul din trâmbiță și mă voi arăta.

ALBANY: Bine. La revedere. Voi citi hârtia asta.
Iese Edgar prin dreapta.
Edmund intră din stânga cu un cavaler; Albany coboară stânga. Edmund venind din stânga din cort.
EDMUND: Dușmanul e aproape. Adună-ți oastea. Aici putem ghici adevărata lor putere și mulțime, prin iscusite iscoade. Dar acu e mare nevoie să te grăbești.

ALBANY: Vom ști să ne folosim de orice clipită.
Iese în stânga.
EDMUND: Am jurat iubire surorilor amândouă. Fiecare se teme de cealaltă, cum se teme de viperă cel mușcat. Pe care din două s-o iau? Pe amândouă? Pe una? Pe niciuna? Nu pot să am

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Both? one? or neither? Neither can be enjoy'd,
If both remain alive. To take the widow
Exasperates, makes mad her sister Goneril;
And hardly shall I carry out my side,
Her husband being alive. Now then, we'll use
His countenance for the battle, which being done,
Let her who would be rid of him devise
His speedy taking off. As for the mercy
Which he intends to Lear and to Cordelia—
The battle done, and they within our power,
Shall never see his pardon; for my state
Stands on me to defend, not to debate.
Exit.

parte de niciuna, pe cât vor trăi amândouă. De-oi lua pe cea văduvă; înnebunește, turbează Goneril. Însă pe dânsa cu greu pot s-o capăt, bărbatul ei fiind în viață. Să vedem acum purtarea lui în război. iar după luptă, să găsească ea, care vrea să scape de dânsul, mijlocul grabnic de a-l nimici. Cât despre mila pe care Albany are de gând s-o arate Cordeliei, și lui Lear, aceștia or mai avea parte de dânsa când s-o sfârși lupta și ei vor fi în mâinile noastre. Căci rangul mă silește să poruncesc să nu stau la sfat.

Iese.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

A field between the two camps.

Alarum within. Enter, with Drum and Colours, the Powers of France over the stage, CORDELIA with her Father in her hand, and exeunt.

Enter EDGAR and GLOUCESTER.

EDG.: Here, father, take the shadow of this tree
For your good host. Pray that the right may thrive.
If ever I return to you again,
I'll bring you comfort.

GLOU.: Grace go with you, sir!

Exit [EDGAR].

Alarum and retreat within. Enter EDGAR.

EDG.: Away, old man! give me thy hand! away!
King Lear hath lost, he and his daughter ta'en.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Give me thy hand! come on!
GLOU.: No further, sir. A man may rot even here.
EDG.: What, in ill thoughts again? Men must endure
Their going hence, even as their coming hither;
Ripeness is all. Come on.
GLOU.: And that's true too.
Exeunt.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The British camp, near Dover.

Enter, in conquest, with Drum and Colours, EDMUND; LEAR and CORDELIA as prisoners; Soldiers, Captain.

EDM.: Some officers take them away. Good guard
Until their greater pleasures first be known
That are to censure them.

COR.: We are not the first
Who with best meaning have incurr'd the worst.
For thee, oppressed king, am I cast down;
Myself could else outfrown false Fortune's frown.
Shall we not see these daughters and these sisters?

LEAR: No, no, no, no! Come, let's away to prison.
We two alone will sing like birds i' th' cage.

SCENA III.

Tabăra britanică lângă Dover.

Intră învingător cu tobe și stindarde Edmund. LEAR și CORDELIA ÎN LANȚURI. SOLDAȚI, PRIZONIERI etc.

EDMUND: Să-i ducă de aici câțiva ostași. Să fie bine păziți până se află voia celor mari, care au să-i judece.

CORDELIA: Nu suntem noi cei dintâi care fiind nevinovați, au căzut învinși de soartă. Pentru tine, rege asuprit, mi se rupe inima. Cât despre mine, aș ști să mă împotrivesc sorții potrivnice. N-o să vedem pe acele fiice și surori?

LEAR: Nu! Nu! Nu! Nu! Haide, să mergem la închisoare. Noi doi împreună, vom cânta ca păsărelele în colivie; când îmi vei

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

When thou dost ask me blessing, I'll kneel down
And ask of thee forgiveness. So we'll live,
And pray, and sing, and tell old tales, and laugh
At gilded butterflies, and hear poor rogues
Talk of court news; and we'll talk with them too—
Who loses and who wins; who's in, who's out—
And take upon 's the mystery of things,
As if we were God's spies; and we'll wear out,
In a wall'd prison, packs and sects of great ones
That ebb and flow by th' moon.

EDM.: Take them away.

LEAR: Upon such sacrifices, my Cordelia,
The gods themselves throw incense. Have I caught thee?
He that parts us shall bring a brand from heaven
And fire us hence like foxes. Wipe thine eyes.
The goodyears shall devour 'em, flesh and fell,
Ere they shall make us weep! We'll see 'em starv'd first.

cere binecuvântarea eu voi îngenunchea, și ți-oi cere iertare. Și așa om trăi și ne-om închina; om cânta, om spune basme bătrânești și om râde de fluturașii de aur, sau om asculta pe bieții tâlhari povestind veștile de la curte, și om vorbi și noi cu dânșii; cine pierde, cine câștigă, cine a intrat, cine a scăpat. Și vom lua asupra noastră taina lucrurilor, parcă am fi iscoadele lui Dumnezeu; și vom răbda atâția ani în zidurile unei închisori până s-or petrece rând pe rând cârduri de boieri ce se schimbă cu fluxul mării pe lună.

EDMUND: Duceți-i de aici.

LEAR: Pe astfel de jertfe, Cordelia, zeii înșiși revarsă tămâie! Te-am regăsit? Cine o vrea să ne despartă, să aducă din cer un cărbune și să ne gonească, cu jeratec ca pe vulpi. Șterge-ți ochii. Mai curând să-i mănânce lepra cu carne și cu piele, decât să ne stoarcă o lacrimă. Mai degrabă să-i vedem murind de foame! Haide!

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Come.
Exeunt [LEAR and CORDELIA, guarded].
E**DM.:** Come hither, Captain; hark.
Take thou this note *[gives a paper].* Go follow them to prison.
One step I have advanc'd thee. If thou dost
As this instructs thee, thou dost make thy way
To noble fortunes. Know thou this, that men
Are as the time is. To be tender-minded
Does not become a sword. Thy great employment
Will not bear question. Either say thou'lt do't,
Or thrive by other means.
CAPT.: I'll do't, my lord.
EDM.: About it! and write happy when th' hast done.
Mark—I say, instantly; and carry it so
As I have set it down.
CAPT.: I cannot draw a cart, nor eat dried oats;
If it be man's work, I'll do't.

Lear și Cordelia ies în dreapta, conduși de soldați.
EDMUND: Vino încoace, căpitane. Ascultă. Bagă bine de seamă ce e scris aici. Urmează-i la închisoare. Te înaintez în grad. Dacă faci tocmai cum poruncesc, să știi că păşeşti spre slujbe tot mai înalte. Să știi un lucru. Omul să fie după cum sunt și vremurile; a fi milos nu se potrivește cu cel ce poartă spada. La marea ta însărcinare nu încape chibzuire: ori vrei s-o faci, ori caută-ți în alt chip norocul.

CĂPITANUL: O voi face, stăpâne.
EDMUND: La lucru! Și să fii mulțumit când vei fi împlinit astă sarcină. Bagă de seamă. Am spus: *chiar acum.* Și să faci așa cum am scris eu aici.
CĂPITANUL: Nu pot nici să trag la jug, nici să mănânc ovăz. Dar încolo orice e lucru omenesc, pot face.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Exit.
Flourish. Enter ALBANY, GONERIL, REGAN, Soldiers.
ALB.: Sir, you have show'd to-day your valiant strain,
And fortune led you well. You have the captives
Who were the opposites of this day's strife.
We do require them of you, so to use them
As we shall find their merits and our safety
May equally determine.
EDM.: Sir, I thought it fit
To send the old and miserable King
To some retention and appointed guard;
Whose age has charms in it, whose title more,
To pluck the common bosom on his side
And turn our impress'd lances in our eyes
Which do command them. With him I sent the Queen,
My reason all the same; and they are ready
To-morrow, or at further space, t' appear

Ies în dreapta.
Surle. Intră Albany, Goneril, Regan. Alt căpitan, soldații.
ALBANY: Stăpâne, ai arătat astăzi vitejia neamului tău, și norocul te-a călăuzit. Ai pus mâna pe robii care erau potrivnicii noștri în lupta de azi. Îți cer acum să mi-i dai, ca să ne purtăm cu dânșii așa cum ne silește cinstea lor și interesul nostru.

EDMUND: Stăpâne, am crezut cu cale să trimit pe bătrânul și nenorocitul rege la închisoare, cu paznicii împrejur; căci vârsta lui are darul, și rangul lui și mai mult, de a atrage inimile poporului către dânsul și de a învrăjbi împotriva noastră oștirea. Cu dânsul am trimis și pe regină tot pentru aceeași pricină. Și sunt gata să-i aduc la judecată mâine sau în orice timp vei vrea să aduni sfatul. În clipa asta suntem plini de sânge și de sudoare. Prietenii și-au pierdut prietenii și cele mai drepte pricine, în astă grabă sunt strâmb privite, chiar de cei ce îți dau

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Where you shall hold your session. At this time
We sweat and bleed: the friend hath lost his friend;
And the best quarrels, in the heat, are curs'd
By those that feel their sharpness.
The question of Cordelia and her father
Requires a fitter place.

seama de însemnătatea lor. Pricina Cordeliei și a tatălui ei, e vrenică de un timp mai potrivit.

ALB.: Sir, by your patience,
I hold you but a subject of this war,
Not as a brother.

ALBANY: Cu voia domniei tale, eu te privesc ca pe un supus în acest război, iar nu ca pe un frate.

REG.: That's as we list to grace him.
Methinks our pleasure might have been demanded
Ere you had spoke so far. He led our powers,
Bore the commission of my place and person,
The which immediacy may well stand up
And call itself your brother.

REGAN: Asta atârnă de chipul cum îl privim noi. Cred că era bine să întrebi și voia noastră înainte de a vorbi așa. El a condus oștirea, el a fost ales ca să-mi fie în toate locțiitor. De pe urma ăstor slujbe însemnate se poate cu drept înălța și numi frate cu noi.

GON.: Not so hot!
In his own grace he doth exalt himself

GONERIL: Pentru ce atâta căldură? Se înalță prin darurile lui firești, mai mult decât prin titlul ce i-ai hărăzit.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

More than in your addition.
REG.: In my rights
By me invested, he compeers the best.
GON.: That were the most if he should husband you.

REG.: Jesters do oft prove prophets.
GON.: Holla, holla!
That eye that told you so look'd but asquint.
REG.: Lady, I am not well; else I should answer
From a full-flowing stomach. General,
Take thou my soldiers, prisoners, patrimony;
Dispose of them, of me; the walls are thine.
Witness the world that I create thee here
My lord and master.
GON.: Mean you to enjoy him?
ALB.: The let-alone lies not in your good will.
EDM.: Nor in thine, lord.

REGAN: În urma drepturilor cu care eu îl înzestrez, se face deopotrivă cu cei mai mari.
GONERIL: Cel mai mare drept l-ar avea când s-ar căsători cu tine!
REGAN: Adesea cel ce glumește, proorocește.
GONERIL: Ha! Ha! Era chior de un ochi, cine ți-a spus una ca asta.
REGAN: Nu mă simt bine, Domniță, altfel ți-aș răspunde din inimă și în plin. Conte de Gloster, ia-ți oștirea mea, robii, averea, hotărăște de soarta mea. Cetatea e a ta. Să fie lumea întreagă martoră că aici te numesc stăpânul și soțul meu.

GONERIL: Crezi că vei avea parte de dânsul?
ALBANY: Nu e în puterea ta s-o împiedici.
EDMUND: Nici în a ta, stăpâne.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: Half-blooded fellow, yes.
REG.: *[to Edmund]* Let the drum strike, and prove my title thine.
ALB.: Stay yet; hear reason. Edmund, I arrest thee
On capital treason; and, in thine attaint,
This gilded serpent *[points to Goneril]*. For your claim, fair sister,
I bar it in the interest of my wife.
'Tis she is subcontracted to this lord,
And I, her husband, contradict your banes.
If you will marry, make your loves to me;
My lady is bespoke.
GON.: An interlude!
ALB.: Thou art arm'd, Gloucester. Let the trumpet sound.
If none appear to prove upon thy person
Thy heinous, manifest, and many treasons,
There is my pledge *[throws down a glove]*! I'll prove it on thy

ALBANY: Ba da! corcitură mârșavă!
REGAN *(Către Edmund)***:** Să bată tobele, să se știe că rangul meu e și al tău.
ALBANY: Așteaptă. Ascultă aceasta. Edmund, te învinovățesc de trădare de țară; și împreună cu tine, pe acest șarpe poleit *(Arată pe Goneril)*. Cât despre dreptul tău, frumoasă soră, ți-l ridic în favoarea soției mele. Ea este menită a se căsători cu acest om; și eu, bărbatul ei, mă împotrivesc căsătoriei voastre. De vrei totuși să te măriți, întoarce-ți dragostea spre mine. Soția mea e logodită.

ALBANY: . Arme ai, gloster. Să sune trâmbițele. Dacă nu se arată nimeni care să mărturisească nemerniciile, cunoscutele și multele tale trădări, iată zălogul meu! *(Aruncă mănușa)*. Voi dovedi pe pieptul tău chiar, fără întârziere, că întru nimic nu

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

heart,
Ere I taste bread, thou art in nothing less
Than I have here proclaim'd thee.
REG.: Sick, O, sick!

GON.: *[aside]* If not, I'll ne'er trust medicine.
EDM.: There's my exchange [throws down a glove]. What in the world he is
That names me traitor, villain-like he lies.
Call by thy trumpet. He that dares approach,
On him, on you, who not? I will maintain
My truth and honour firmly.
ALB.: A herald, ho!
EDM.: A herald, ho, a herald!
ALB.: Trust to thy single virtue; for thy soldiers,
All levied in my name, have in my name
Took their discharge.

ești mai puțin decât ce te arată acum că ești.

REGAN *(Susținută de ostași cade pe trunchi)***:** O, mi-e rău! Mi-e rău!
GONERIL *(Aparte)***:**—De nu ți-ar fi n-aș mai crede în doctorii!
EDMUND *(Aruncând o mănușă)***:** Iată chezășia mea în schimb. Cine e în lume mă numește trădător minte mișelește. Să-l cheme trâmbița. Cine o îndrăzni să se apropie, pe dânsul! Pe dânsul! De ce nu? Voi apăra vitejește adevărul și cinstea mea.

ALBANY: Un crainic să vie!
EDMUND: Un crainic! Un crainic! Aici!
ALBANY: Să n-ai nădejde decât în vitejia ta! căci soldații tăi, toți strânși în numele meu, au fost în numele meu sloboziți.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

REG.: My sickness grows upon me.
ALB.: She is not well. Convey her to my tent.
[Exit REGAN, led.]
Enter a Herald.
Come hither, herald. Let the trumpet sound,
And read out this.
CAPT.: Sound, trumpet! A trumpet sounds.
HER.: *(reads)* 'If any man of quality or degree within the lists of the army will maintain upon Edmund, supposed Earl of Gloucester, that he is a manifold traitor, let him appear by the third sound of the trumpet. He is bold in his defence.'

EDM.: Sound! First trumpet.
HER.: Again! Second trumpet.
HER.: Again! Third trumpet.
Trumpet answers within.
Enter EDGAR, armed, at the third sound, a Trumpet before him.

REGAN: Din ce în ce mă simt mai rău!
ALBANY: E bolnavă, conduceți-o în cort.
(Iese Regan dusă de alții în stânga).
Intră un crainic.
ALBANY: Vino încoace. Să se sune din trâmbiță și să citești aceasta.
CAVALERUL: Sunați! *(Trompete)*
CRAINICUL *(citește)***:** Dacă vreun ostaș din boierime, dintre toată oștirea, vrea să dovedească că Edmund, zis conte de Gloster pe nedrept, este de mai multe ori trădător, să se arate la a treia sunare din trâmbițe, căci e dânsul gata să se lupte cu îndrăzneală.
EDMUND: Să sune! *(Trompete).*
CRAINICUL: Încă odată! *(Trompete).*
CRAINICUL: Încă odată!
Intră EDGAR la a treia oară armat, în zale și coif, cu un sunător de trâmbițe.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: Ask him his purposes, why he appears
Upon this call o' th' trumpet.
HER.: What are you?
Your name, your quality? and why you answer
This present summons?
EDG.: Know my name is lost;
By treason's tooth bare-gnawn and canker-bit.
Yet am I noble as the adversary
I come to cope.
ALB.: Which is that adversary?
EDG.: What's he that speaks for Edmund Earl of Gloucester?
EDM.: Himself. What say'st thou to him?
EDG.: Draw thy sword,
That, if my speech offend a noble heart,
Thy arm may do thee justice. Here is mine.
Behold, it is the privilege of mine honours,
My oath, and my profession. I protest—

ALBANY: Întreabă-l ce gând are și pentru ce se arată la această chemare a trâmbițelor?
CRAINCUL: Cine ești? Care ți-e numele și rangul și pentru ce răspunzi la această chemare?

EDGAR: Află că numele mi l-am pierdut; dintele trădării l-a sfâșiat și l-a nimicit. Dar sunt de neam ca și vrăjmașul cu care am venit să-mi măsor puterea.

ALBANY: Cine e acel vrăjmaș?
EDGAR: Cine ia partea lui Edmund, conte de Gloster?
EDMUND: El însuși. Ce ai să-i spui?
EDGAR: Trage sabia din teacă. De vor jigni vorbele mele o inimă curată, să mă poată pedepsi brațul tău. Ești trădător către zei, către fratele tău, către tatăl tău, către acest Domn slăvit. De vei zice că *nu,* ăst sabie, ăst braț și vitejia mea sunt gata să dovedească pe pieptul tău că minți!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Maugre thy strength, youth, place, and eminence,
Despite thy victor sword and fire-new fortune,
Thy valour and thy heart—thou art a traitor;
False to thy gods, thy brother, and thy father;
Conspirant 'gainst this high illustrious prince;
And from th' extremest upward of thy head
To the descent and dust beneath thy foot,
A most toad-spotted traitor. Say thou 'no,'
This sword, this arm, and my best spirits are bent
To prove upon thy heart, whereto I speak,
Thou liest.

EDM.: In wisdom I should ask thy name;
But since thy outside looks so fair and warlike,
And that thy tongue some say of breeding breathes,
What safe and nicely I might well delay
By rule of knighthood, I disdain and spurn.
Back do I toss those treasons to thy head;

EDMUND: Înțelepciunea ar cere să te întreb de nume. Dar azvârl îndărăt aceste trădări, asupra capului tău; și astă sabie a mea, le va înfige în tine, unde s-or îngropa pentru vecie!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

With the hell-hated lie o'erwhelm thy heart;
Which—for they yet glance by and scarcely bruise—
This sword of mine shall give them instant way
Where they shall rest for ever. Trumpets, speak!
Alarums. Fight. [EDMUND falls.]
ALB.: Save him, save him!
GON.: This is mere practice, Gloucester.
By th' law of arms thou wast not bound to answer
An unknown opposite. Thou art not vanquish'd,
But cozen'd and beguil'd.
ALB.: Shut your mouth, dame,
Or with this paper shall I stop it. *[Shows her her letter to Edmund.]*—*[To Edmund].* Hold, sir.
[To Goneril] Thou worse than any name, read thine own evil.
No tearing, lady! I perceive you know it.
GON.: Say if I do—the laws are mine, not thine.
Who can arraign me for't?

Trâmbițe. Se bat. Edmund cade.
ALBANY: Scăpați-l! Scăpați-l!
GONERIL: Asta e o uneltire, Gloster. După legea armelor, nu ești dator să răspunzi unui vrăjmaș necunoscut. Nu ești învins, ci înșelat și trădat.

ALBANY: Închide-ți gura, femeie! sau cu hârtia asta ți-o voi astupa. Oprește, străine. tu, mai nerușinată decât pot spune orice cuvinte; citește-ți aici răutatea. Nu, n-o rupe, jupâniță. Văd că știi ce e.

GONERIL: Și dacă știi? Legea e a mea, nu a ta. Cine mă poate trage la judecată?

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: Most monstrous!
Know'st thou this paper?
GON.: Ask me not what I know.
Exit.
ALB.: Go after her. She's desperate; govern her.

[Exit an Officer.]
EDM.: What, you have charg'd me with, that have I done,
And more, much more. The time will bring it out.
'Tis past, and so am I.—But what art thou
That hast this fortune on me? If thou'rt noble,
I do forgive thee.
EDG.: Let's exchange charity.
I am no less in blood than thou art, Edmund;
If more, the more th' hast wrong'd me.
My name is Edgar and thy father's son.
The gods are just, and of our pleasant vices

ALBANY: Nerușinare fără seamăn! Cunoști hârtia asta?

GONERIL: Nu mă-ntreba ce cunosc.
Iese în stânga.
ALBANY: Duceți-vă după dânsa. E turbată de mânie. Potoliți-o!

EDMUND: Toate cu câte m-ai învinovățit, le-am făcut. Și mai mult, mult mai mult! Cu vremea se vor destăinui. Toate s-au sfârșit și eu de asemenea! Dar cine ești tu care m-ai birtuit? Dacă ești de neam mare, te iert.

EDGAR: Iată în schimb răspunsul meu: Nu sunt de neam mai de rând decât tine, Edmund. De sunt de un sânge mai bun, cu atât mai mult am fost nedreptățit. Numele meu e Edgar, fiul tatălui nostru. Zeii sunt drepți și din plăcerile noastre fac unealta pedepselor noastre! Locul întunecat și ascuns din

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Make instruments to scourge us.
The dark and vicious place where thee he got
Cost him his eyes.
EDM.: Th' hast spoken right; 'tis true.
The wheel is come full circle; I am here.
ALB.: Methought thy very gait did prophesy
A royal nobleness. I must embrace thee.
Let sorrow split my heart if ever I
Did hate thee, or thy father!
EDG.: Worthy prince, I know't.
ALB.: Where have you hid yourself?
How have you known the miseries of your father?
EDG.: By nursing them, my lord. List a brief tale;
And when 'tis told, O that my heart would burst!
The bloody proclamation to escape
That follow'd me so near (O, our lives' sweetness!
That with the pain of death would hourly die

castelul unde cu păcat te-a născut, el l-a plătit cu luminile ochilor.

EDMUND: Drept ai vorbit. Așa e. Acum s-a întors roata. Iată unde sunt!
ALBANY: Te văzusem după port că ești de viță domnească. Vino să te strâng în brațe. Frângă-mi-se inima de durere, de-am urât vreodată pe tine sau pe tatăl tău.

EDGAR: Slăvite Doamne, o știu.
ALBANY: Unde erai ascuns? Cum ai aflat durerile tatălui tău?

EDGAR: Îngrijind de ele, stăpâne. Ascultă o povestire scurtă și când voi sfârși-o să dea Domnul să-mi pleasnească inima! Pentru a scăpa de sângeroasa pedeapsă care mă urmărea—o, dulceață a vieții omenești!—căci vrem mai degrabă să murim de durere omorâtoare în fiece ceas decât să murim dintr-

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Rather than die at once!) taught me to shift
Into a madman's rags, t' assume a semblance
That very dogs disdain'd; and in this habit
Met I my father with his bleeding rings,
Their precious stones new lost; became his guide,
Led him, begg'd for him, sav'd him from despair;
Never (O fault!) reveal'd myself unto him
Until some half hour past, when I was arm'd,
Not sure, though hoping of this good success,
I ask'd his blessing, and from first to last
Told him my pilgrimage. But his flaw'd heart
(Alack, too weak the conflict to support!)
'Twixt two extremes of passion, joy and grief,
Burst smilingly.

EDM.: This speech of yours hath mov'd me,
And shall perchance do good; but speak you on;
You look as you had something more to say.

odată—am fugit îmbrăcat în zdrențe de nebun, și am luat asemănarea unei ființe pe care și câinii o disprețuiesc. În așa stare întâlni pe tată-meu, cu rănile sângerate în obraz, cu lumina ochilor stinsă de curând. Mă făcui călăuza lui, îl dusei de mână, cerșii pentru dânsul, îl scăpai de disperare. Nu mă destăinuii—o greșeală grozavă! Nu mă destăinuii lui, decât acum vreo jumătate de ceas când îmbrăcai zalele. Nefiind sigur de izbândă, cu toate că nădăjduiam într-însa, îl rugai să mă binecuvânteze, și-i spusei de la început până la sfârșit, povestea rătăcirilor mele. Dar inima lui zdruncinată, vai! prea slabă pentru a răbda așa veste, zâmbind s-a despicat, între aste două culmi ale patimei, „bucuria și durerea".

EDMUND: Cuvintele tale m-au mișcat. Poate că din ele va ieși binele. Dar spune-mi mai departe!

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

ALB.: If there be more, more woful, hold it in;
For I am almost ready to dissolve,
Hearing of this.
EDG.: This would have seem'd a period
To such as love not sorrow; but another,
To amplify too much, would make much more,
And top extremity.
Whilst I was big in clamour, came there a man,
Who, having seen me in my worst estate,
Shunn'd my abhorr'd society; but then, finding
Who 'twas that so endur'd, with his strong arms
He fastened on my neck, and bellowed out
As he'd burst heaven; threw him on my father;
Told the most piteous tale of Lear and him
That ever ear receiv'd; which in recounting
His grief grew puissant, and the strings of life
Began to crack. Twice then the trumpets sounded,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And there I left him tranc'd.
ALB.: But who was this?
EDG.: Kent, sir, the banish'd Kent; who in disguise
Followed his enemy king and did him service
Improper for a slave.
Enter a Gentleman with a bloody knife.
GENT.: Help, help! O, help!
EDG.: What kind of help?
ALB.: Speak, man.
EDG.: What means that bloody knife?
GENT.: 'Tis hot, it smokes.
It came even from the heart of—O! she's dead!
ALB.: Who dead? Speak, man.
GENT.: Your lady, sir, your lady! and her sister
By her is poisoned; she hath confess'd it.
EDM.: I was contracted to them both. All three
Now marry in an instant.

Intră un Cavaler cu un pumnal plin de sânge din stânga.
CAVALERUL: Ajutor! Ajutor! O, ajutor!
EDGAR: Ce fel de ajutor?
ALBANY: Vorbește, omule!
EDGAR: Ce însemnează cuțitul ăsta plin de sânge?
CAVALERUL: E cald, e fumegând, scos chiar din inima ei; oh, a murit sărmana.
ALBANY: Cine a murit? Vorbește!
CAVALERUL: Soția voastră, stăpâne! Soția! precum și sora ei otrăvită de dânsa; ea a mărturisit-o.
EDMUND: Eram logodit cu amândouă. Acum ne căsătorim câte-și trei deodată.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

Enter KENT.

EDG.: Here comes Kent.

ALB.: Produce their bodies, be they alive or dead. *[Exit Gentleman.]*
This judgement of the heavens, that makes us tremble
Touches us not with pity. O, is this he?
The time will not allow the compliment
That very manners urges.

KENT: I am come
To bid my king and master aye good night.
Is he not here?

ALB.: Great thing of us forgot!
Speak, Edmund, where's the King? and where's Cordelia?
The bodies of Goneril and Regan are brought in.
Seest thou this object, Kent?

KENT: Alack, why thus?

EDM.: Yet Edmund was belov'd.

Intră KENT.

EDGAR: Uite, vine Kent.

ALBANY *(Iese cavalerul, stânga)***:** Astă judecată a cerului ne face să tremurăm, dar mila în noi nu deșteaptă. *(Intră Kent prin dreapta).* Acesta e Kent? Timpul nu ne îngăduie să-ți aducem laudele de care purtarea ta e vrednică.

KENT: Am venit să zic seară bună regelui și stăpânului meu. Nu e aici?

ALBANY: O, lucru de seamă de noi uitat! Spune, Edmund, unde e regele? Unde e Cordelia?
(Se aduc trupurile lui Regan și Goneril).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

The one the other poisoned for my sake,
And after slew herself.
ALB.: Even so. Cover their faces.
EDM.: I pant for life. Some good I mean to do,
Despite of mine own nature. Quickly send
(Be brief in't) to the castle; for my writ
Is on the life of Lear and on Cordelia.
Nay, send in time.
ALB.: Run, run, O, run!
EDG.: To who, my lord? Who has the office? Send
Thy token of reprieve.
EDM.: Well thought on. Take my sword;
Give it the Captain.
ALB.: Haste thee for thy life.
[Exit EDGAR.]
EDM.: He hath commission from thy wife and me
To hang Cordelia in the prison and

EDMUND: Să fac și eu un bine împotriva firii mele! Repede trimiteți, dar repede, la castel; am dat poruncă scrisă împotriva vieții regelui și a Cordeliei. Dar trimiteți grabnic.

ALBANY: Alergați, alergați repede!
EDGAR: Dar la cine? Pe cine ai însărcinat? Dă un semn ca să ne creadă.
EDMUND: Ai dreptate. Ia sabia mea. Dă-o căpitanului.

ALBANY: De ți-e dragă viața, aleargă!
(Iese în dreapta Edgar).
EDMUND: Are însărcinare din partea mea și a soției tale, să spânzure pe Cordelia în închisoare și să dea vina pe propria ei

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

To lay the blame upon her own despair
That she fordid herself.
ALB.: The gods defend her! Bear him hence awhile.
[EDMUND is borne off.]
Enter LEAR, with CORDELIA [dead] in his arms, [EDGAR, Captain, and others following].
LEAR: Howl, howl, howl, howl! O, you are men of stone.
Had I your tongues and eyes, I'ld use them so
That heaven's vault should crack. She's gone for ever!
I know when one is dead, and when one lives.
She's dead as earth. Lend me a looking glass.
If that her breath will mist or stain the stone,
Why, then she lives.
KENT: Is this the promis'd end?
EDG.: Or image of that horror?
LEAR: This feather stirs; she lives! If it be so,
It is a chance which does redeem all sorrows

disperare ca și când și-ar fi pus însăși capăt zilelor.

ALBANY: Cerul s-o păzească! Duceți-l de aici deocamdată.
(Edmund e dus afară prin stânga de soldați).
Intră LEAR cu CORDELIA moartă în brațe. EDGAR, CĂPITANUL și alții.
LEAR *(Intră cu Cordelia din dreapta)***:** Urlați! Urlați! Urlați! O! sunteți oameni de piatră! De-aș avea ochii și limbile voastre, așa aș striga încât s-ar despica bolțile cerurilor! S-a dus pe vecie! Cunosc cînd e cineva viu ori mort. E moartă ca pământul. Dați-mi o oglindă! Dacă răsuflarea ei va aburi sticla, atunci trăiește!

KENT: Ăsta e sfârștiul făgăduit!
EDGAR: O priveliște îngrozitoare!
LEAR: Pana asta se mișcă. Trăiește. De-o fi așa, e o fericire care răscumpără toate durerile ce am suferit vreodată.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That ever I have felt.
KENT: O my good master!
LEAR: Prithee away!
EDG.: 'Tis noble Kent, your friend.
LEAR: A plague upon you, murderers, traitors all!
I might have sav'd her; now she's gone for ever!
Cordelia, Cordelia! stay a little. Ha!
What is't thou say'st, Her voice was ever soft,
Gentle, and low—an excellent thing in woman.
I kill'd the slave that was a-hanging thee.
CAPT.: 'Tis true, my lords, he did.
LEAR: Did I not, fellow?
I have seen the day, with my good biting falchion
I would have made them skip. I am old now,
And these same crosses spoil me. Who are you?
Mine eyes are not o' th' best. I'll tell you straight.
KENT: If fortune brag of two she lov'd and hated,

KENT *(Îngenunchind)***:** Stăpânul meu cel bun!
LEAR: Te rog, du-te.
EDGAR: E credinciosul Kent, prietenul Măriei-Tale.
LEAR: Blestemați să fiți voi toți, ucigașilor; trădătorilor! Poate că puteam s-o scap! Acum s-a dus pentru vecie. Cordelia! Cordelia! Stai puțin. A! Ce ai spus! Glasul ei a fost totdeauna dulce, blând și slab, lucru încântător la o femeie. L-am ucis pe robul care te spânzura.

CĂPITANUL: E adevărat, stăpâne! L-a ucis.
LEAR: Așa e că l-am ucis? A fost o vreme când cu șoimul meu sălbatic puteam să bag spaima în toți. Dar acum, sunt bătrân și atâtea necazuri m-au zdruncinat. Cine ești? Ochii mi s-au cam slăbit. Stai, că-ți spun acum.

KENT: De-o pomeni norocul de doi oameni pe care i-am iubit

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

One of them we behold.

LEAR: This' a dull sight. Are you not Kent?
KENT: The same-
Your servant Kent. Where is your servant Caius?
LEAR: He's a good fellow, I can tell you that.
He'll strike, and quickly too. He's dead and rotten.
KENT: No, my good lord; I am the very man—
LEAR: I'll see that straight.
KENT: That from your first of difference and decay
Have followed your sad steps.
LEAR: You're welcome hither.
KENT: Nor no man else! All's cheerless, dark, and deadly.
Your eldest daughters have fordone themselves,
And desperately are dead.
LEAR: Ay, so I think.
ALB.: He knows not what he says; and vain is it

și i-a urât rând pe rând, acești doi oameni se privesc acum față în față.
LEAR: Am vederea întunecată. Nu ești Kent?
KENT: Chiar el. Servitorul Măriei-Tale, Kent.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

That we present us to him.
EDG.: Very bootless.
Enter a Captain.
CAPT.: Edmund is dead, my lord.
ALB.: That's but a trifle here.
You lords and noble friends, know our intent.
What comfort to this great decay may come
Shall be applied. For us, we will resign,
During the life of this old Majesty,
To him our absolute power; *[to Edgar and Kent]* you to your rights;
With boot, and Such addition as your honours
Have more than merited.—All friends shall taste
The wages of their virtue, and all foes
The cup of their deservings.—O, see, see!
LEAR: And my poor fool is hang'd! No, no, no life!
Why should a dog, a horse, a rat, have life,

LEAR:—Și mi-au spânzurat-o, mititica! Nu! Nu! nu mai are viață! De ce un câine, un cal, un guzgan, să aibă suflare, viață și

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

And thou no breath at all? Thou'lt come no more,
Never, never, never, never, never!
Pray you undo this button. Thank you, sir.
Do you see this? Look on her! look! her lips!
Look there, look there!
He dies.

EDG.: He faints! My lord, my lord!

KENT: Break, heart; I prithee break!

EDG.: Look up, my lord.

KENT: Vex not his ghost. O, let him pass! He hates him
That would upon the rack of this tough world
Stretch him out longer.

EDG.: He is gone indeed.

KENT: The wonder is, he hath endur'd so long.
He but usurp'd his life.

ALB.: Bear them from hence. Our present business
Is general woe. *[To Kent and Edgar]* Friends of my soul, you

tu să nu mai ai? Și n-ai să mai vii niciodată! Niciodată! Vă rog descheiați-mi nasturele ăsta. Îți mulțumesc. Vezi asta? Uite la buzele ei, uite, uite! uite ici.
Moare.

EDGAR: A leșinat. Măria-Ta! Măria-Ta!

KENT: Inimă, frânge-te! Te rog, frânge-te!

EDGAR: Uite încoace, Măria-Ta!

KENT: Nu-i mai tulbura sufletul. O! Lasă-l să moară! L-ar urî pe acel ce-ar încerca să-l mai întindă pe roata de tortură a acestei nemiloase lumi!

EDGAR: S-a dus în adevăr.

KENT: Mirarea e că a răbdat atâta.

ALBANY: Dar ne e să suferim. *(Către Edgar și Kent).* Voi doi, prieteni ai sufletului meu, domniți în țara asta și apărați astă

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

twain
Rule in this realm, and the gor'd state sustain.
KENT: I have a journey, sir, shortly to go.
My master calls me; I must not say no.
ALB.: The weight of this sad time we must obey,
Speak what we feel, not what we ought to say.
The oldest have borne most; we that are young
Shall never see so much, nor live so long.
Exeunt with a dead march.

THE END

câRmuire înmuiată în sânge.

KENT: Mai am un drum de făcut, stăpâne, şi fără întârziere. Stăpânul meu mă cheamă, nu-i pot zice ba.
ALBANY: Trebuie să răbdăm povara ăstor triste vremuri, să vorbim cum simţim, nu cum s-ar potrivi. Cel mai bătrân a pătimit mai mult. Noi, care suntem tineri, niciodată nu vom vedea atâtea, nici nu vom trăi aşa de mult.
Ies toţi, în sunetele unui marş funebru.

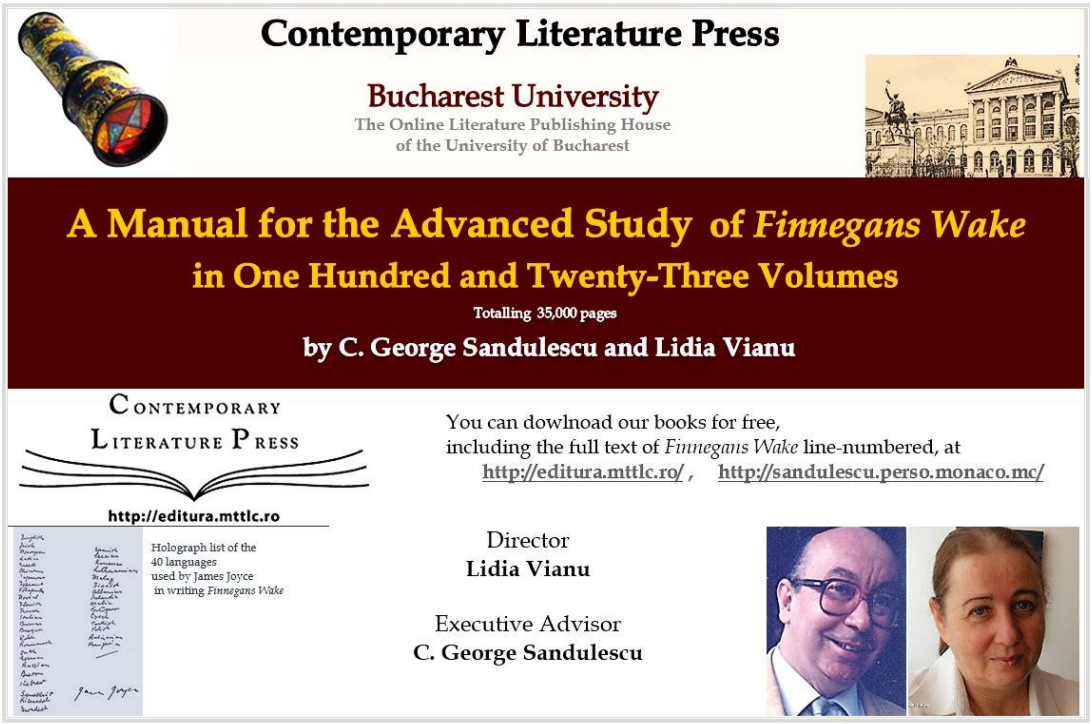
SFÂRŞIT.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016

William Shakespeare
King Lear. **Regele Lear**. Parallel Texts.
Translated into Romanian by **Margărita Miller-Verghi, 1911**.

237

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2016